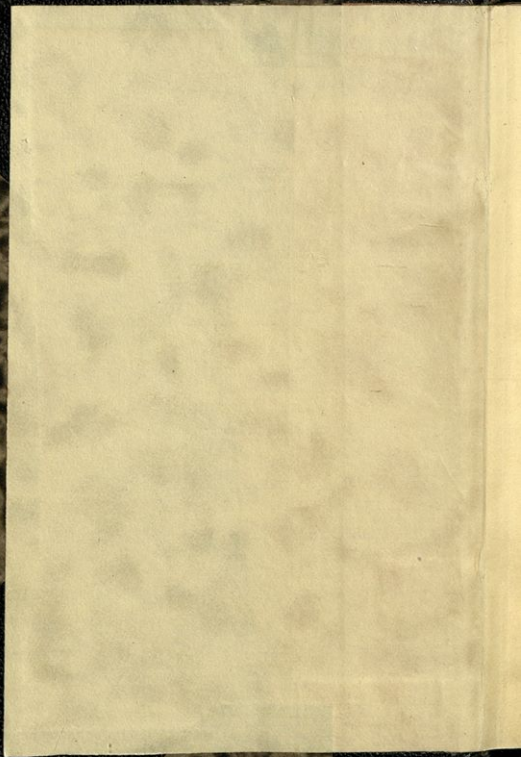

62822

LATI
E JE

62822

Benzigera in drugi v Einsiedeln u Svicarsko. Dep.

Molite brez prenehanja.

MARIJA,

zgodnja Danica,

Mati milosti Božje.

Molitevne bukve

Marijnim častivcem

po osemnajstem natisu iz nemškega poslovenil

Janez Volčič,

duhoven Ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem prečast. Ljubljanskega knezo-škofijstva.

Malo izdaje.

V LJUBLJANI.

Založil Matija Gerber. — Tisk W. Blanke v Ptuji.
1895.

62822

Verni Tirolci so posebni častivci Matere Božje. Kaj radi molijo na mašne bukve, ktere imenujejo „Marianisches Gebetbuch“. Te bukve so doživele že 18. natis. Prosil sem g. Wagnerjevo bukvarno v Inomostu, ki je lastnik teh molitevnih bukev, da jih smem na slovensko prestaviti. Z veseljem mi je slavna bukvarna v to privolila.

O, da bi Marija, Mati milosti Božje, svojo mogočno roko vzdignila in blagoslovila to majhno delo, da bi pri nas obilno duhovnega sadu obrodilo in saj nekoliko pripomoglo k večjemu češenju naše ljube Matere Božje!

Šmarjeta v god varstva Matere Božje 1881.

Jutranje molitve.

(Ko se zbudiš, se pobožno pokrižaj in reci:)

Blagoslovi me moj Bog in Oče, operi, in očisti me s Kervijo Jezusa Kristusa, in posveti me z milostjo svetega Duha! Amen.

Čast bodi Očetu, ki me je vstvaril, in Sinu, ki me je odrešil, in svetemu Duhu, ki me je posvetil.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, svojo

dušo in svoje zivljenje!

(100 dni odpustkov.)

(Ko se oblačiš, vnemaj v svojem sercu spodobne, pobožne misli in pazljivo moli:)

Zahvalim te, o predobrotljivi Bog, da si me s svojo pomočjo obvaroval to noč, katero jih je toliko pomerlo, in katero se jih je veliko vekomaj pogubilo.

Tebi, o moj Jezus! darujem ta dan; tebi naj bo posvečen sleherni trenutek tega dneva. Iz ljubezni do tebe, o moj Jezus, hočem vse storiti; iz ljubezni do tebe hočem vse poterpeti! Tebi naj živim, in tebi naj umerjem!

(Ko si se oblekel, se pokropi z blagoslovljeno vodo in reci:)

S to blagoslovljeno vodo in s presveto Jezusovo Kervijo me očisti, o moj Bog! vseh mojih grehov, in me obvaruj vseh nevarnost na duši in na telesu. V imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

(Zdaj moli klečé te le)

Molitve.

O vsega češenja vredno veličastvo mojega Boga! En Bog v treh osebah! Pred te se veržem na svoje grešne kolena ter te molim z vso le mogočo ponižnostjo. Svoje revno češenje, svojo molitev

zedinim s češenjem in z molitevjo, s katero te častijo preblážena Devica Marija, vsi angeli in svetniki nebeški in vsi pravični na zemlji in s katero te bodo častili vso neskončno večnost. Terno pa tudi sklenem, da ti hočem zvesto služiti danes in vse dni svojega življenja, ter te poveličevati v vseh rečeh.

Zahvalim te, o moj Gospod in Bog, za vse nepreštete milosti, ktere si mi že skazal; posebno zato, ker si mi dal življenje, da te spoznam, ljubim in enkrat vekomaj uživam. Zahvalim

te, da si me s predrago Kervijo svojega Božjega Sina, Jezusa Kristusa, odrešil, in si me s svojim svetim Duhom pri svetem kerstu in pri drugih svetih zakramentih posvetil. Tudi zato se ti zahvalim, da si me to noč obvaroval vseh nevarnost na duši in na telesu, in da si mi v svoji neskončni dobroti današnji dan dal doživeti.

Moj Bog, trdno verujem vse, kar tvoja sveta, katoliška, apostoljska, rimska cerkev veruje in uči, ker si to razodel ti, ki si večna modrost in resnica. Upam,

da mi boš, po zasluženji Jezusa Kristusa in po mojem prizadevanji, tukaj dodelil odpušanje mojih grehov in svojo pomoč, tamkaj pa večno veselje, ker si neskončno dober, vsegamo-gočni in zvest v svojih obljubah. Ljubim te iz vsega serca, ker si neskončno popolnoma, sam na sebi vse ljubezni vreden. Tudi svojega bližnjega ljubim kakor samega sebe iz ljubezni do tebe. Iz ljubezni do tebe, o moj Bog! preserčno obžalujem vse grehe, s katerimi sem te do zdaj razžalil. Za terdno sklenem, da te za

naprej premišljeno nočem razžaliti. Posebno še se hočem varovati tega greha... Odpovem se vsim skušnjavam hudobnega duha; raji naj umerjem, kakor da bi vanje privolil.

Naj bo tebi, o moj Bog! darovano in posvečeno vse, kar bom danes mislil, govoril, storil in preterpel, zedinjeno s tem, kar je mislil, govoril, storil in terpel moj preljubeznjivi Zveličar Jezus Kristus. Darujem ti vse, kar se bo danes po vsem svetu tebi v čast godilo in počelo; zedinjeno z vsem, kar so v tvojo slavo

storili in bodo še storili Marija prečista Devica in vsi angeli in svetniki. Vseh teh zasluženj se želim vdeležiti, pa tudi vseh odpustkov, ktere zamorem zadobiti. Sprejmi, o moj Bog! vse to v svojo slavo in v svojo čast; v zahvalo za vse dobrote in milosti, ktere si me že skazal, v zadostenje za vse grehe, ktere sem storil; v zadobljenje vseh milost, ktere še potrebujem; v tolažbo in zveličanje vseh živih. Vse to ti pa danes in za vselej darujem po Marijnih rokah za uboge duše v vicah; še posebej za tiste,

za ktere sem moliti dolžan.

Blagoslovi, o moj Bog in moj Oče! moj sklep, da bom ves tvoj; pa me tudi podpiraj s svojo pomočjo, da vedno stanoviten ostanem. Saj veš, da sam iz sebe sem uboga stvar, poln reve in pregrešnosti. Brez tvoje pomoči ne premorem nič zasluživnega storiti. Podpiraj in vterdi me s svojo pomočjo, da danes in nikoli več ne padem v tiste napačne in grehe, v ktere so me moje strasti in slabe navade že tolikrat zavlekle. Dodeli mi tudi moč, da vse terpljenje, ktero mi bodeš

danes in vse moje življenje poslal in pripustil, voljno v tvojo čast prenesem. Daj mi, o moj predobrotljivi Oče! danes to posebno milost, da te z nobenim, tudi naj manjšim grehom ne razžalim.

Presveta Devica, moja ljuba Mati Božja! Poln otroškega zaupanja se izročim maternim rokam tvoje presvete ljubezni in tvojega usmiljenja. Oh, obrni svoje milostljive oči v me; bodi mi danes in vselej moja mogočna in dobra Mati! Varuj me vseh škušnjav in nevarnost, ki danes pro-

tijo moji ubogi duši, in pomagaj mi, da premagam vse napade vidnih in nevidnih sovražnikov mojega zveličanja.

Češena si Marija . . .

Po svojem svetem devištvu in neomadežanem spočetji, o prečista Devica Marija! očisti moje serce, moje telo in mojo dušo; v imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

(100 dni odpustkov.)

O častitljivi sveti Jožef, oče in zavetnik devic, zvesti varh, kteremu je Bog ne-

dolžnost samo Jezusa Kristusa in Marijo, devic Devico, izročil; priserčno te prosim po Jezusu in Mariji, teh, tebi tako dražih zastavah, zadobi mi milost, da se obvarujem nečistosti in da s čistim, deviškim srcem služim Jezusu in Mariji, in da v njuni službi stanoviten ostanem v popolni čistosti. Amen. (300 dni enkrat na dan, Pij. IX, 3. sveč. 1863.)

Sveti Jožef, prijatelj presvetega Serca, prosi za nas !
(100 dni odpustkov; Pij IX. 3. rožn. 1874.)

In ti moj sveti angel varh, vodi me neomadežanega skozi vse nevarnosti

tega dneva, in varuj me vsega hudega na duši in na telesu.

Angel Božji, ki si moj varh, razsvetluj me, varuj me, vodi me in vladaj me, ker sem ti od Božje previdnosti izroččen. (100 dni odp.)

Moj patron sv. I. in vsi moji drugi patroni, sprosile mi to milost od Boga, da mu zvesto služim, in ga z nobenim grehom ne žalim. Prosile za me, da v njegovi milosti živim in umerjem. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Verujem . . .

Jutranja molitev k preblaženi Devici Mariji.

(Sv. Alojzija.)

Moja sveta Gospa, preblažena Devica Marija! tvoji blaženi zvestobi, tvojemu posebnemu varstvu, v naročje tvojega usmiljenja izročim danes in za vselej in svojo smertno uro svoje telo in svojo dušo. Na tebe se zanesem, tebi priporočim vse svoje upanje in svojo tolažbo, svoje britkosti in svoje terpljenje, svoje življenje in svojo smert, da bo na tvojo sveto priprošnja in po tvojem zasluženji vse

moje djanje in nehanje po volji tvojega Božjega Sina vrejeno in izpeljano. Amen.

V vseh britkosti, nevarnostih in potrebah nam pridi na pomoč, o predobrotljiva Devica Marija!

Tri božje čednosti.

(Kdor tri Božje čednosti vsaki dan pobožno obudi, se vselej vdeleži nepopolnega odpustka sedem let in sedemkrat po štirideset dni; enkrat v mesecu in zadnjo uro popolnoma odpustka pod navadnimi pogoji. Benedikt XIV. 28. pros. 1756.)

V e r a.

Verujem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh! kateri si vse vstava-

ril, kateri vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin Božji včlovečil, da nas je s svojo smertjo na križu odrešil, in da nas sveti Duh s svojo gnado posvečuje. Verujem in terdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev zapoveduje verovati. Vse to verujem, ker si ti, o Bog! večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. O Bog! pomnoži mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa, v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smerti pa večno zveličanje dal in dodelil, tebi z obličja v obličje gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in us-

miljen. O Bog! poterdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega svojega serca čez vse, ker si naj večí dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden. Ljubim te tudi za to, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega serca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji naj zvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolno ljubezen; povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod! bolj in bolj. Ker te

tedaj resnično in iz serca ljubiti želim in si to terdno prizadevam, mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevavca, razserdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe bolj in bolj obžalovati, in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me spet za svojega

otroka, in dodeli mi gnado, ta svoj sklep dopolniti. Prosim te po neskončnem zasluženji tvojega Božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Keršanska vaja,

s katero zamoremo tudi naj slabši dela zasluživne storiti in jih Bogu darovati.

Presveti Gospod in Bog! iz ljubezni do tebe in s preserčno željo, tebi dopasti, ti darujem zdaj, in prav za vselej, sebe z vsem, kar sem in kar imam. Svoje telo, svojo dušo, svoj spomin, svoj um in svojo voljo,

svoje oči in svoje ušesa,
 svoje dihljeje in zdihljeje,
 svoje misli in želje, svoje
 besede in djanje, slednjič
 vse migljeje svojega telesa
 in svoje duše, z vsem no-
 tranjim in zunanjim, z na-
 tornim in prostovoljnim
 djanjem današnjega dneva
 in celega mojega življenja,
 pa še tudi vso ljubezen, s
 katero te želim vso večnost
 ljubiti, vse to ti dam in da-
 rujem prostovoljno, z name-
 nom in s preserčno željo,
 da ti z vsakim tem djanjem,
 kolikor je mogoče in toli-
 krat, kolikor si stvari vstva-
 ril in jih še vstvaril boš,

skažem vso čast, in te ljubim z vso ljubeznijo.

Da bi pa ta moj dar, in to moje djanje, tebi, o moj Bog! toliko bolj dopadel, ga sklenem in zedinim s presvetimi mislimi, besedami in z djanjem našega Gospoda Jezusa Kristusa, preblažene Device in Božje porodnice Marije, mojega angela varha in vseh nebeških duhov, in mojega patrona I. in posebno še teh . . . in vseh svetnikov, ki so že v nebesih in ki bodo še prišli v nebesa. S tem sklenem in ti darujem vse milosti in popolnosti

vseh angelov, vse čednosti in zasluženje očakov in prerokov, vso vnemo in ves trud aposteljnov, britkosti in terpljenje mučenikov, spokorjenje in zatajevanje spovedencev, ljubezen in čistost devic; z eno besedo, vse čednosti, zasluženje in popolnost vseh svetnikov v nebesih in vseh pravičnih na zemlji, ki so bili, in so, in še bodo, z vsemi križi, z vsemi nadlogami, z vso revšino, z vsemi boleznimi in bolečinami vseh ljudi na zemlji in vseh revnih duš v vicah. In k temu pridenem še vso molitev in vso lju-

bezen, ktero ti, o moj Bog! vsi angeli in svetniki v nebesih vso večnost skazujejo.

Zraven pa ti darujem še vse svete maše, ktere so že bile, ktere se danes opravljajo, in ktere se bodo opravile do konca sveta. Darujem ti še vse britkosti in terpljenja, ktere mi bo tvoja preljubeznjiva očetovska roka danes poslala. Moj terdni sklep je, da vse iz ljubezni do tebe in zedinjeno z Jezusovim terpljenjem prenesem.

In to vse naj bo tebi, o moj Bog! darovano po Ma-

rijnih rokah za uboge duše
v vicah!

Daj in dodeli mi, o moj
Bog! to veliko milost, da ta
moj namen z nobenim gre-
hom in z nikakoršno na-
sprotno mislijo ne bo nik-
dar spremenjen ali vničen.
In ko bi se tako z mojo
slabostjo kako kdaj pripe-
tilo, naj bo s pervim dih-
ljejem popolnoma poprav-
ljeno, ponovljeno. Tako že-
lim, tako naj tudi bo! Amen!

Druga vaja

dobrega namena in darovanja.

O moj Bog! moj stvar-
nik, odrešenik in posveče-

vavec! ti poznaš želje mojega serca. Ljubim te, in želim, vsaki dan in vsaki trenutek te spodobno moliti, častiti in ljubiti. Ker mi pa delo mojega vsakdanjega življenja ne pripusti, da bi moje serce zmiraj, neprenehoma s teboj se pečalo, zato vpričo svojega angela varha sklenem s teboj to le zavezo, ktera naj velja in naj vedno obstoji vse moje življenje:

Kolikorkrat se proti nebu ozrem, tolikrat priserčno želim, tebe gledati, tebe posesti, v tebi počivati; tolikrat želim, sebi umreti in

tebi živeti, in z gorečim hrepenenjem svojega serca z nebeškimi Serafini ti klicati: Svet, svet, svet je Gospod Bog Sabaot; nebo in zemlja sta polna njegovega veličastva.

Kolikorkrat se te spominjam ali o tebi govorim, tolikokrat ti darujem življenje, terpljenje in Kri mojega Gospoda Jezusa Kristusa; ti darujem visoko zasluženje preblažene Device Marije, gorečo ljubezen vseh svetih angelov, kri vseh svetih mučenikov, zdihljeje, solze in djanja vseh svetih spoznovavcev, in čiste,

nedolžne serca vseh svetih devic.

Kolikorkrat bom na svoje grešne persi vdaril, tolikrat naj iz ljubezni do tebe presune moje serce rešnično obžalovanje vseh mojih grehov in vseh grehov celega sveta. O, da bi mi bilo mogoče, zabraniti vse grehe, s katerimi bodo danes po vsi zemlji tvojo svetost žalili.

Kolikorkrat bom šlišal zvon, ki me kliče k daritvi svete maše, ki mi naznanja povzdigovanje presvete hostije in prečešenega keliha, tolikokrat ti darujem vse svete maše od začetka svete

katoliške cerkve do konca sveta.

Kolikorkrat bom pogledal kako podobo kterigakoli svetnika, tolikrat hvallim tvoje neskončno usmiljenje za vse darove in milosti in za nezmerno slavo, ktero si ti svojim svetnikom dodelil. Tolikokrat pa tudi prosim tvojo neskončno dobroto, da rešiš duše naših bratov in sester, ki v kraji očiševanja terpijo pravično kazen za svoje pregreške, ter jih sprejmeš v večno veselje svojih svetnikov.

Kolikorkrat bom z besedo ali le v svojem sercu

izrekel: Hvaljen bodi Bog! tolikrat želim iz dna svojega serca z ljubeznijo, s hvalo in molitvijo tvojemu veličastvu nadomestiti vso ljubezen, hvalo in molitev, katero bi ti bili morali skazovati vso večnost vsi nezvesti angeli, vsi pogubljeni in vse pametne stvari.

Kolikorkrat se bom danes prestopil, kolikor misel bom imel, kolikor besed bom izgovoril, tolikokrat preserčno ljubezen obuditi želim.

To vse, o moj Bog! naj bo v poveličanje tvoje časti; v spoznanje tvoje naj višji

oblasti, v zahvalo za vse do-
 brote, ktere si meni in vsem
 ljudem skazal in jih še
 skazal boš; v zadostenje za
 moje grehe; za žive in
 mertve, posebno za nje, za
 ktere sem moliti dolžan.
 In vse to ti darujem s tisto
 ljubeznijo, s katero je tvoj
 edinorojeni Sin, moj Go-
 spod in Zveličar, tvoje Bož-
 je veličastvo poveličal, ki s
 teboj in s svetim Duhom
 živi in kraljuje, Bog od ve-
 komaj do vekomaj. Amen.

Večerne molitve.

V segamogočni večni Bog! jaz, tvoja naj nevrednejši stvar, se v vsi ponižnosti veržem pred sedež tvojega Božjega veličastva, in te preserčno zahvalim za vse milosti in dobrote, ktere si mi vse moje življenje, posebno pa še današnji dan na duši in na telesu skazal in dodelil. O moj predobrotljivi Bog! v revno znamenje moje preserčne hvaležnosti sprejmi milostljivo to malo dobro, kar sem s tvojo pomočjo danes v tvojo čast

storil. Darujem ti to, zedinjeno s zasluženjem Jezusa Kristusa, njegove presvete Matere in vseh ljubih svetnikov.

O moj preljubeznjivi Bog! kako neskončno usmiljen si mi bil danes ta dan! Oh, kako nehvaležen, kako malomaren sem pa bil jaz proti tebi!

Razsvetli moj um, da spoznam, kako nezvesto, kako vnemarno sem se posluževal tvojih obilnih milost. Pokaži mi število mojih pregreh; pokaži mi vse zanikernosti moje; ker s kraljevim prerokom se ho-

čem posvetovati v svoji duši
in hočem očistiti svoje serce.
Pridi, o sveti Duh! raz-
svetli temoto mojega uma,
da spoznam in preserčno
božalujem vse grehe, ktere
sem danes storil.

(Zdaj sprašuj svojo vest.)

O moj Bog! spet danes
sem ti bil hudo nehvaležen,
ter sem svoje, zjutraj stor-
jene sklepe in obljube le
spet prelomil, in sem tebe,
neskončno dobroto, zopet
razžalil; ko sem že tolikrat
obljubil, da te bom ljubil.
O usmiljeni Oče! nikar me
še ne sodi, in ne povračuj
meni ubogemu grešniku po

mojih delih! Saj obžalujem vse grehe svojega celega življenja, posebno pa še te, ktere sem danes storil, ker sem ž njimi tebe, svojega Boga in Gospoda, tebe naj viši, naj ljubeznjivši dobroto, zopet razžalil. Terdno sklenem, resnično obljubim, da te nočem z nobenim prostovoljnim grehom več razžaliti. Zavoljo predrage Kervi Jezusove, te prosim, mi odpusti moje grehe; pa mi tudi dodeli svojo mogočno pomoč, da ti za naprej zvesteje služim.

O moj predobrotljivi, nebeški Oče! varuj tudi to

noč mojo dušo in moje telo, obvaruj me vseh napadov hudobnega duha, vseh ne-spodobnih misel in sanj, in ne pripusti, da bi nagle, neprevidene smerti umerl.

Ne prosim pa le za se, da me varuješ in blagosloviš to noč; prosim te tudi za vse svoje, za starše in brate in sestre, prijatle in znance, za vse dobrotnike. O varuj nas vse, vsega hudega na duši in na telesu.

Slednjič te prosim, o usmiljeni Oče! za vse uboge duše v vicah; posebno še za te, ki so se danes ločile iz tega sveta, ki so zdaj na

sodbi, ki bodo nocoj to noč stopile pred tvoj sodnji stol; še posebno prosim za te I. I. Reši jih, o Gospod! pelji jih k sebi v sveti raj, da tebe častijo in molijo, se s teboj veselijo, pa za nas prosijo. Gospod, daj jim večni mir in pokoj; in večna luč naj jim sveti!

Moj križani Jezus! naj počivam na tvojem pre-svetem naročji, v tvojih pre-dragih ranah! Svoje spanje zedinim s tvojim spanjem, in s tisto ljubeznijo, s katero si ti tukaj na zemlji svojemu telesu pokoj dovolil, se hočem k pokoju podati,

da ti juter toliko zvesteje služiti morem.

Kolikorkrat bom to noč zdihnil, kolikorkrat bo moja žila vdarila, tolikrat naj moje serce k tebi zdihne: Moj Gospod in moj Bog, jaz verujem v te, jaz upam v te, jaz te ljubim čez vse! Žal mi je, da sem kdaj grešil; sovražim in zaničujem vse, kar je tebi nepodobljivega. O Gospod, odpusti mi; ne zaverzi me, kakor sem zaslužil. V tvoje neskončno usmiljenje izročim svojo dušo in svoje telo.

O moja preljubeznjiva Mati Marija! ko bodo moje

trudne oči mežale, naj tvoje materno oko čuje nad menoj, da se mi nič hudega ne pripeti. Posebno te prosim, o prečista Devica! varuj mojo dušo in moje telo vsega omadeženja, vsega onečišenja, varuj me nagle, neprevidene smerti! In stoj mi na strani o moji smertni uri, da enkrat v tvojem maternem naročji srečno umerjem.

Po svojem svetem devištvu in neomadežanem spočetji, o prečista Devica Marija! očisti moje serce, moje telo in mojo dušo. V imenu Očeta † in Sina †

in svetega † Duha. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

O moj sveti angel varh, ki si me ta dan spremljeval, si me sto in sto nevarnost obvaroval; zahvalim te za tvojo veliko ljubezen. Prosim te pa tudi, bodi zvesti čuvaj moji duši tudi to noč; varuj me vsega zalezovanja peklenških duhov; varuj me vseh nevarnost, posebno še vsacega greha, da se v jutro s čistim srcem Bogu v čast prebudim.

Angel Božji, ki si moj varh, razsvetli me, varuj me, vodi me in vladaj me,

ker sem ti od Božje previdnosti izročen.

Sveti Jožef, moj sveti patron, in vsi moji sveti priprošniki, prosite za me, hvalite in častite Boga tudi za me, ko bom jaz počival in spal, da bom enkrat z vami na vekomaj se sklenil in v vaši družbi svojega Boga gledal in vžival. Amen.

Večerni blagoslov.

Presveta Trojica, Oče, Sin in sveti Duh, mir in blagoslov Gospoda našega Jezusa Kristusa, moč njegovega presvetega terpljen-

ja, znamenje svetega Križa, priprošnja neomadežane, visoko častite Matere Božje Marije, pomoč vseh svetnikov, varstvo vseh angelov, zasluženje in molitev vseh izvoljenih — naj mene in vse moje blagoslovi, vsega greha in hudega obvaruj, vidnih in nevidnih sovražnikov brani zdaj, nocoj in vselej in smertno uro. Amen.

Večerne molitve

pred podobo Matere Božje.

Spet sem en dan bližej neznane večnosti. O preljubeznjiva Mati mojega Zve-

ličarja, ki ima v svojih rokah ključ smerti in življenja, sprosi mi to veliko milost, da pobožno živim, svoj tek srečno končam in na večer svojega življenja v tvojih maternih rokah srečno umerjem. Po tvojem maternem Sercu se svojemu preljubemu Bogu preserčno zahvalim, da me je do današnjega dne tako očetovsko ohranil in mi toliko dobrot že skazal. Oh, kako nehvaležno sem pa jaz vse to dobro s hudim povernil! Pobožno kušnem presvete rane tvojega križanega Sina, in prosim, sprosi mi pravo

spoznanje vseh mojih grehov. Razsvitli me, o Mati večne luči! in pokaži mi vse moje pregreške.

(Sprašaj zdaj svojo vest. Potem pa dalje moli:)

O moja ljuba Mati Božja! grešil sem zoper nebo in tvojega Sina. Nisem vreden tvoj sin imenovan biti. Iz serca mi je žal, da sem zopet danes razžalil Boga, svojo neskončno dobroto, in s tem tudi tvoje predobrotljivo materno Serce. Oh, prosim te, sprosi mi odpusjenje vseh mojih grehov, ktere obžalujem in zaničujem s tako svetim sovrašt-

vom, s kakoršnim so zaničevali vsako razžaljenje Božje vsi svetniki, posebno pa še ti, o Marija, in tvoj Božji Sin, Jezus Kristus. O da bi mogel s solzami resničnega obžalovanja oprati vse pregrehe svoje! O da bi zamogel z neskončnim zasluženjem nadomestiti in popraviti vse, kar sem zoper tvojega in svojega Boga se kdaj pregrešil. Kolikorkrat bom to noč, kolikorkrat bom ves čas svojega življenja še dihnil, tolikrat darujem ves trud in vse djanje tvojega preljubeznjivega Sina, in vse zasluženje nje-

govega terpljenja, njegove smerti in njegove predrage Kervi, po tvojih rokah, o usmiljena Mati! v zadostenje za vse moje storjene grehe.

O pribezališče grešnikov! prosi za me, in kakor si mi danes svoje materno usmiljenje skazala, tako me tudi to noč vzemi v svoje milo varstvo. Zabrani mi vse napade peklenškega sovražnika, ko bom počival in obvaruj me vsega greha, da v jutroneomadežano serce in neoskrunjene roke proti svojemu Bogu povzdigniti zamorem. Daruj, o Mati moja! svojemu Jezusu vsak

moj dihljej v te pomenu,
 da vselej rečem: O moj Je-
 zus, verujem v te; o moj
 Jezus, upam v te; o moj
 Jezus, ljubim te čez vse!
 O da bi te zmiraj ljubil;
 o da bi te ne bil nikoli
 razžalil! Odpusti mi moj
 Jezus! odpusti mi; in do-
 deli mi, da bo moje spanje
 s tvojim zedinjeno! Naj
 mirno počivam, da tudi s
 tem tebe častim.

Moj sveti angel varh in
 vsi moji patroni, varujte
 me in čujte pri meni. Časti-
 te in hvalite na mesto
 mene celo noč in neprene-
 homa mojega Boga. Zato

vas prosim po presvetih
sercih Jezusa in Marije. V
imenu Očeta † in Sina † in
svetega † Duha. Amen.

Pobožni zdihljeji,

preden se vležeš.

(Pokropi svojo posteljo z blagoslov-
ljeno vodo, in prosi Boga njegovega
blagoslova.)

**Blagoslov vsegamogoč-
nega Boga, Očeta, Sina in
svetega Duha, naj pride čez
me in čez celo to hišo, in
naj ostane vedno pri nas!**

(V postelji se še trikrat prekrižaj
in reci:)

**Po tvojem svetem de-
vištvu in neomadežanem**

spočetji, o prečista Devica Marija! očisti moje serce, moje telo in mojo dušo; v imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

(Potem se spomni še ubogih duš v vicah; želi jim večni mir in pokoj, in v strahu Božjem zaspi. Ako spati ne moreš, ali se prebudiš, spomni se štirih poslednjih reči.)

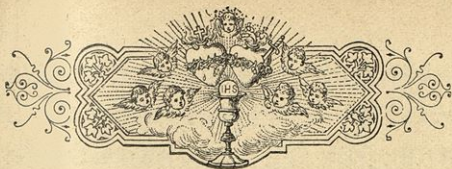
1. Ko bom enkrat na smertni postelji ležal, in bom mertvaško svečo v roki imel, kaj bom takrat mislil? kaj bom takrat želel?

2. Ako bi me pravični Bog nocoj to noč pred sodbo poklical, kakšna bi bila ta sodba? kaj smem upati? kaj se moram bati?

3. Na postelji, na mehki postelji ležim; in vender ne morem spati. Kako bi bilo, ko bi mogel celo leto tako ležati? Kako je pa pogubljenim v peklenški žerjavici. O pekel, o večnost!

4. Gospod, tvoji svetniki te slavé in časté; jaz pa leno tukaj ležim. Pa, o Gospod! moje telo spi, ker ti tako hočeš; moje serce pa naj čuje ter naj zedinja vse svoje dihljeje s slavopetjem vseh nebeških duhov.

I. Sveta maša.

Navadne nedelje in praznike.

Priprava.

Jezus Kristus, moj Bog in Zveličar! iz neskončne ljubezni do nas ubogih ljudi si postavil to presveto daritev, da imamo veden spomin tiste kervave daritve, katero si ti na svetem križu opravil; in da imamo sredstvo, s katerim se zamoremo vdeležiti tudi zasluženja

tvoje nekervave daritve. Dodeli mi to veliko milost, da bom pri tej skrivnostni daritvi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo in z resnično pobožnostjo, da se prav obilno vdeležim zasluženj in milost, ktere si s svojo smertjo na križu nam pridobil in jih po tej presveti daritvi nam deliš.

O moj Gospod in Zveličar! darujem ti to sveto mašo, zedinjeno z vsemi svetimi mašami, ki se bodo danes in do konca sveta po vsi zemlji brale in opravile, v češenje tvojega Božjega

veličastva, v spomin tvojega
britkega terpljenja in tvoje
grenke smerti. Darujem ti
to sveto mašo, o moj ljubi
Jezus! v znamenje moje hva-
ležnosti za vse meni ska-
zane dobrote in milosti; v
zadostenje za moje pre-
grehe in hudobije, ktere po-
topim v tvojo presveto Kri.
Darujem ti to sveto mašo
v zadobljenje vseh milost,
kterih v zveličanje svoje
duše potrebujem; posebno
še, da mi danes v tej moji
potrebi . . . na pomoč prideš.
Darujem ti to presveto mašo
tudi za moje ljube štarše,
brate in sestre, za znance,

prijatle in dobrotnike; za vse verne duše v vicah, posebno pa še za to . . . Naj ti, o moj nebeški Oče! dopade ta moj namen in usliši mojo molitev po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, od vekomaj do vekomaj. Amen.

[Pristop.

V spominu na svoje nepreštete grehe in v ponižnosti svojega serca, zedinjen s tvojim mašnikom spoznam pred teboj, o usmiljeni Oče! in pred vsemi

svetniki, da sem velikrat in obilno grešil z mislimi, z besedami in z djanjem. Obžalujem in zaničujem vse svoje grehe, ker sem ž njimi tebe, naj viši in neskončno ljubeznjivo dobroto razžalil. Terdno sklenem, s tvojo pomočjo, te nikoli več ne razžaliti. Usliši, o Oče vsega usmiljenja! usliši mojo ponižno molitev in bodi mi milostljiv zavoljo njega, ki se na tvojem svetem altarji v našo spravo nekervavo zopet daruje.

Kirie elejson.

O vsegamogočni Stvar-

nik, usmili se naših duš, ki so delo tvojih rok, in bodi milostljiv svojim otrokom!

Ljubeznjivi Zveličar! imej usmiljenje z našo revšino, in odpusti nam naše grehe zavoljo tistega terpljenja, kterega si prestal že kot majhno dete v jaslicah in v vseh svojih otroških letih!

Gloria.

Čast Bogu na visokem in mir ljudem na zemlji, ki so dobra volje! Hvalimo te; častimo te; molimo te; povišujemo te; zahvalujemo se ti zavoljo tvojega veli-

cega usmiljenja. Bog, nebeški kralj! Bog, vsegamogočni Oče! Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod! Bog, Jagnje Božje! Sin Očetov! ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Ki odjemlješ grehe sveta, sprejmi našo molitev! Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam Najvikši s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Molitve.

O Bog milosti in dobrote! sprejmi milostljivo pobožne molitve svoje cer-

kve, ktere ti zedinjen s
tvojim mašnikom, pred se-
dež tvojega Božjega veli-
častva pošljem. Prosim te
za se, za svoje starše, brate
in sestre, znance, prijatle
in sovražnike in za vse
kristjane. Dodeli nam od-
pušenje grehov; dodeli nam
moč, da premagamo vse
škušnjave in slabo nag-
njenje, da enkrat dosežemo
večno zveličanje. Daj nam,
o milostljivi Oče! živo vero,
neomahljivo zaupanje v
vseh britkosti tega živ-
ljenja, in popolnoma lju-
bezen do tebe. Daj nam svet
namen v vseh naših djan-

jih; daj nam gorečnost v molitvi in pravo vnemo, da ti zmiraj zvesto služimo. Ne zapusti nas v naših potrebah; daj nam tudi, kar časnega potrebujemo, in dodeli nam to milost, da v svetosti in pravici živimo in enkrat večno življenje dosežemo, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Branje.

Vsegamogočni, večni Bog, naš Gospod in Oče! kako modro, kako dobrotljivo si vedno vodil in vladal ljudi, svoje otroke! S pobožnimi stare zaveze si govoril ka-

kor prijatelj s prijateljico. Izraelskemu ljudstvu si poslal Mojzesa in preroke. Svojemu, posebno izvoljenemu ljudstvu, nam kristjanom, si dal celo svojega edinorojenega Sina učenika in postavodajavca, in za njim si dal aposteljne in njihove naslednike, da nas učijo vso resnico. O Bog, koliko hvalo smo ti dolžni za zveličanske nauke, ktere nam po svojem svetem Duhu v svetem pismu stare in nove zaveze, in po svoji sveti cerkvi daješ. Daj mi svojo pomoč, da se spodobno hvaležnega skazujem za to,

da te tvoje svete besede ne poslušam le verno, ampak da jo tudi zvesto in na tanko spolnujem.

Tebe pa, o moj Božji Zveličar! s presunjenim srcem zahvalim za revno in truda polno življenje, ko si iz ljubezni do mene, skrito in tiho, v revni Nazareški hišici, z Marijo in Jožefom, svoj kruh v potu svojega obraza, enako nam zavžival. Posebno te zahvalim za težavni trud, kterega si prestati hotel zadnje tri leta, ko si sveti evangeli oznanoval in s tolikim trdom zgubljene ovčice Izraelove hiše iskal.

Spomni se, o preljubeznjivi Zveličar! lakote in žeje, ktero si po svojih težavnih potih preterpel. Spomni se toliko noči, ktere si v molitvi za nas prečul! Spomni se nepreštetih zaničevanj, preklinjevanj in preganjanj, ktere si od svojih priseženih sovražnikov prestal, le da bi svojemu nebeškemu Očetu več duš pridobil! O ne zapusti, ne zaverzi tudi moje duše ne; vodi jo tako, da bo popolno posestvo tvoje! Amen.

Evangelii.

V imenu Očeta † in Sina † in svetega † Duha. Amen.

(Pri evangeliu vstani in se prekrižaj.)

Imej pa zraven te le pobožne misli: Jaz zaznamnjam svoje čelo z znamenjem svetega križa, da se svetega evangelija nikoli sramovati nočem; jaz prekrižam svoje usta, da sveti evangeli pred vsemi ljudmi spoznam; in prekrižam svoje serce, da je pripravljeno, dati kri in življenje za sveti evangeli. Po koncu stojim pri poslušanji svetega evangelija, v znamenje, da naj vedno pazljiv, v vero terden bom, da ne padem. Po tem pa moli:)

**O Jezus, ti prečešeni do-
brotnik človeškega rodu!
kako naj te spodobno za-
hvalim, ker si nam sveti
evangeli, to veselo oznanilo
našega odrešenja in posve-
čenja, z nebes prinesel? O
daj mi svojo pomoč, da ne
bo le bilo na moje ušesa,
temuč da se globoko v mo-
jem sercu vkorenini, in v**

meni vredni sad spokorjenaj in pravičnosti obrodi. Ker si me iz gole ljubezni v naročje svojesvete, edino zveličanske cerkve sprejel, pomagaj mi, da živim kot resnični katoliški kristjan, in da svojo vero vselej djansko pokažem.

O dobri pastir! prižgi luč sv. vere vsim nevernikom, katerih še na tisoče po duhovni temoti tava, in v nevednosti in smrtni senci leži, da pridejo v kraljestvo pravice in resnice, in po tebi večno življenje dosežejo.

Usmili se nesrečnih krivovercev in slabih kristjanov, kateri, sicer v naročji svete

cerkve rojeni, so sveto vero, z lastnim zadolženjem zapravili, da, ki so tvoj delež, se v večno pogubljenje ne pogreznejo, ampak še k spoznanju resnice pridejo, in tako svoje zveličanje dosežejo po tebi, ki si prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega.

Vera.

O moj Bog! z mašnikom pri tvojem altarji hočem ponoviti vero, v katero sem bil keršen, po kateri hočem živeti in s tvojo pomočjo tudi umreti. Zato s srcem in z ustmi molim: Verujem v Boga Očeta, vsegamogočnega

Stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sinu njegovega edinega, Gospoda našega; kateri je spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Device; terpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umerl, in v grob položen; doli je šel pred pekel, tretji dan od mertvih vstal; gori je šel v nebesa, sedi na desnici Boga Očeta vsegamogočnega; od ondot bo prišel sodit žive in mertve. Verujem v svetega Duha; sveto katoliško cerkev; občestvo svetnikov; odpušenje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje. Amen.

• To vero, katero sem zdaj ustmeno spoznal, danes ponovim ter za terdno obljubim, da hočem s tvojo pomočjo, o moj Bog! do smerti zvesto po njej živeti. Kakoli bi kdaj po zapeljivosti hudobnega duha, ali v nevednosti ali v naglosti zoper to sveto vero mislil ali rekel, to vse zdajle prekličem že za tistikrat, kedar bi se to zgodilo, ter zaprisežem pred tvojim svetim obličjem, da takim mislim in besedam nikdar vedoma in prosto-voljno ne privolim. Amen.

Darovanje.

Sveti Oče, vsegamogočni

večni Bog! sprejmi ta neomadežani dar, kterega ti jaz nevredni po mašnikovih rokah darujem za svoje nepreštete grehe in pomanjkljivosti, za vse pričujoče, za vse verne kristjane, za žive in mertve, da bo meni in njim v večno zveličanje. Amen.

S tem darom kruha in vina, ki bo zdajci spremenjeno v Telo in Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa, zedinim tudi samega sebe, in ti darujem svoje misli in želje, svoje besede in djanja in vse terpljenje, kar bom na duši in na telesu prestal.

Vse, kar sem in imam, vse posvetim v tvojo službo, v poveličanje tvojega presvetega imena, zedinjeno s tisto kervavo daritvijo, katero je na svetem križu opravil tvoj preljubeznjivi Sin. O nebeški Oče! darujem ti popolno pokoršino in prečudno vdanost, s katero je Jezus Kristus svojo smert na križu iz ljubezni do nas prevzel. Darujem ti njegovo nezmerno veliko smertno britkost na oljski gori, s katero je zavoljo mojih grehov kervav pot potil. Darujem ti neznano poterpežljivost, s katero je kušljeji nezvestega izdajavca

prenesel, in s katero je vse zaničevanja nečloveških beričev in zdivjanih vojakov preterpel, da so ga kot hudodelnika vjeli in zvezali.

Poglej, o predobrotljivi Oče! krotkost, s katero je vse zaničevanja, vdarce in zasramovanja prenesel. Sprejmi v zadostenje njegovo popolno vdanost, s katero je pristil, da so ga sem ter tje, od sodnika do sodnika, vlačili, da so ga nečloveško bičali, s ternjem kronali, krivično v smert obsodili in mu še veliko drugih neznanih muk storili. Po zasluženji vsega tega mi odpusti moj

napuh, moje prederzne sodbe in vse druge grehe, ktere sem zoper svojega bližnjega storil. Posebej pa te še prosim, o usmiljeni Oče! po tisti nezmerni britkosti, ktero je občutil tvoj preljubeznjivi Sin, ko so ga pred nečloveškim bičanjem nesramno slekli, — po tisti nezmerni britkosti mi odpusti vse grehe, ktere sem storil zoper sveto čistost v mislih in željah, v besedah in v djanji!

Dodeli mi, o nebeški Oče! vse te milosti, za ktere te po tej sveti daritvi prosim. Saj tukaj tvoj preljubeznjivi

Sin sam prosi za me. Naj bom v sveti ljubezni eno ž njim! Kri Jezusa Kristusa, tvojega Sina, naj me očisti vseh mojih grehov; ogenj njegove Božje ljubezni naj zatre v meni vse, kar je hudega in očem tvoje svetostine dopadljivega. Ozri se, o nebeški Oče! na svojega preljubeznjivega Sina! Glej, kako je obložen z našimi pregrehami, obdan z zasramovanjem, napolnjen z ranami; glej, kako radovoljno vzame težki križ na svoje rame, da bi tvoji pravici zadostil in nas večne smerti rešil! Odpusti mi toraj, o

Bog usmiljenja! po tvojem Sinu Jezusu Kristusu; odpusti mi ubogemu grešniku! Prekliči sodbo mojega pogubljenja in prištej me svojim izvoljenim. Amen.

Predglasje.

O Bog neskončnega veličastva! prav in pravično, spodobno in zveličavno je, da te zmiraj in povsodi hvalimo po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Po njem hvalijo tvoje veličastvo angeli, ga molijo gospostva, in moči se v svetem strahu tresejo pred njim. Po njem te slavijo nebesa in vse

nebeške moči in Serafini v združenem angelskem koru. Zedinjen z vsemi temi nebeškimi knezi te molim tudi jaz v imenu vseh stvari, in te hvalim in častim in zahvalim, ki si moja največi dobrota, ki si moje vse! Preserčno želim, da te vsaki trenutek svojega življenja častim in s tistim prepониžnim češenjem, s katerim te je častil moj Zveličar, Jezus Kristus, ko je tu na zemlji bil. In ker te sam spodobno čaštiti ne morem, ti ponižno darujem vse češčenje in hvaljenje, ktero ti skazujejo in ti bodo skazo-

vali vso večnost preblažena Devica Marija, in vsi angeli in svetniki nebeški. In ž njimi ti kličem: Svet, svet, svet si ti, o Gospod, Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvojega veličastva!

Čast bodi Očetu, in Sinu in svetemu Duhu! Kakor je bila v začetku, in zdaj in vselej, in na vekomaj! Amen.

Tihe molitve.

O Oče usmiljenja, Bog vse tolažbe! po tvojem Sinu Jezusu Kristusu zdihujem k tebi, sprejmi milostljivo to presveto daritev, katero ti

darujem posebno za tvojo sveto katoliško cerkev; ohrani jo v miru varuj in vodi jo. S polnostjo svoje milosti blagoslovi svojega služabnika, našega papeža I. in našega škofa I. in vse spoznovavce prave, katoliške in apostoljske vere. Dodeli kraljem in cesarjem mir in pravo edinost; daj jim modrost, da svoje ljudstva po tvoji sveti volji vladajo, da se tvoje kraljestvo vedno bolj širi na zemlji.

Priporočim ti, o Gospod! posebno tiste, za ktere sem iz hvaležnosti in iz ljubezni moliti dolžan, svoje starše, brate

in sestre, znance in dobrot-
 nike in prijatle. Dodeli vsem
 žalostnim in terpečim tolažbo
 in pomoč; pripelji nevernike
 in krivoverce k luči prave
 svete vere; spreoberni greš-
 nike; vterdi pravične; po-
 magaj umirajočim. In da bo
 moja molitev tebi bolj do-
 padljiva, jo sklenem z mo-
 litvami in z zasluženjem
 preblažene device Marije,
 vseh tvojih aposteljnov in
 mučenikov, spoznovavcev in
 devic in vseh svetnikov, da
 nam po njihovi priprošnji
 dodeli, da ti s tvojo pomočjo
 z zvestim srcem služimo. O
 sveti Oče! glej nedolžno

Jagnje, Jezusa Kristusa. Ti si vse grehe celega sveta, tudi moje še posebej, nanj položil, in on se je ponudil, da za nje tvoji razžaljeni pravici zadostiti hoče. In zdaj v duhu premišljujem, kako so ga zato na Kalvariji vseh oblačil oropali, kako so ga na terdi križ vergli, mu roke in noge z žebli prebodli in ga na križ pribili. Po takrat preleti njegovi predragi Kervi mi odpusti vse grehe, ktere sem storil z napuhom in z ošabnostjo v obleki, in ktere sem storil s svojimi rokami in nogami; pa dodeli mi tudi svojo po-

moč, da jih za naprej rabim v tvojo čast, v zveličanje svoje in v prid svojemu bližnjemu.

Glej, glej, o ljubi nebeški Oče! ta tvoj ljubeznjivi Sin, pride zdaj na ta altar resnično, kakor je za nas na križu visel, da se kot naš dar in kot naš viši duhoven tebi za nas daruje. Tvoj preljubeznjivi, tebi do smerti pokorni Sin sam prosi odpuščenje naših grehov za nas.

Usmiljeni oče! usliši prošnje svojega preljubeznjivega Sina in dodeli nam v vsi obilnosti sladki sad njegovega britkega terpljenja. Amen.

Pri povzdigovanji presvetega
Rešnjega Telesa.

O Jezus, ti Sin živega
Boga! živo verujem, da si
tu na altarji v podobi kruha
resnično pričujoč, kakor Bog
in človek, z dušo in s tele-
som, s kervijo in z mesom.
V ponižnosti svojega serca
te molim svojega Gospoda,
svojega Boga. Jezus, bodi
mi milostljiv! bodi mi us-
miljen! Jezus, odpusti mi vse
storjene grehe! Amen.

Pri povzdigovanji presvete
Rešnje Kervi.

O resnična, živa Kri mo-
jega Gospoda Jezusa Kris-

tusa, nekdej na križu v našo spravo prelita! Molim te z vsemi angeli in svetniki. O sveta Kri, umij me vseh grehov! O predraga Kri, zbriši vse kazni, ktere sem s svojimi grehi zaslužil! O milostljiva Kri, kliči za me, da mi bo Bog milostljiv in usmiljen!

Po povzdigovanji.

(Zdihljeji sv. Ignacija.)

Duša Kristusova, posveti me! — Telo Kristusovo, zveličaj me! — Kri Kristusova, napoji me! — Voda iz strani Kristusove, očisti me! — Terpljenje Kristusovo, poterdi

me! — O dobrotljivi Jezus, usliši me! — V svoje svete rane skrij me! — Od tebe ločiti se, ne pusti me! — Pred hudobnim sovražnikom brani me! — O moji smrtni uri pokliči me! — In zraven sebe posadi me! — Da bom z angeli hvalil te vse večne čase! Amen.

(Molitev sv. Bernarda.)

Ozri se, o nebeški Oče! iz svojega svetišča, iz svojega nebeškega prebivališča, in poglej to presveto daritev, ktero ti daruje naš viši duhoven Jezus Kristus, tvoj Božji Sin, kot Odrešenik sveta za gre-

he vseh ljudi. Glej in poslušaj, glas Jezusove presvete Kervi vpije s križa za nas uboge grešnike. Obe-ri svoje Božje obličje proč od naših pregreh in ozri se na obličje svojega Božjega Sina, ki ti je bil pokoren do smerti na križu. On naj nas spravi s teboj; on naj izbriše naš dolg; on naj dá naši duši tebi dopadljivo pravičnost in svetost.

Tebi, o nebeški Oče! darujemo njegovo neskončno zasluženje, ktero je tvoja in njegova ljubezen nam tako podelila, kakor da bi bilo naše lastno zasluženje. Tebi

darujemo Jezusa Kristusa v njegovem terpljenji in v njegovi smerti, ter na ta naš dar neskončne veljave stavimo vse zaupanje svoje. Z radovoljnim in milostljivim pogledom se toraj ozri na le ta presveti dar in dodeli nam po njem vse potrebne milosti in svoj nebeški blagoslov. O nebeški Oče! naj bom s Kristusom enih misel, enih želja, da z aposteljnomo reči zamorem: „Živim pa, to da ne jaz; živi pa v meni Kristus.“ (Gal. 2, 20.) Tvoja vera, o Jezus! naj bo moja vera; tvoja presveta volja naj bo moja volja; tvoje

zaupanje, tvoja pokoršina, tvoja ponižnost in tvoja potpežljivost naj bo moja lastnina, in tvoja ljubezen naj bo vodilo vsemu mojemu djanju in nehanju. Vsadi te čednosti, o moj Božji Zveličar! v moje serce, in ohrani jih vse moje življenje, da bo vse to moje življenje čist, tebi dopadljiv dar, kakor je bil svet in neomadežan dar, kterega si ti na svetem križu opravil.

Poln zaupanja na neskončno veljavo té tebi toliko dopadljive daritve, ti jo darujem, o moj Bog! tudi za vse uboge duše pokojnih

kristjanov, ki so v sveti veri pred nami šli. O naj počivajo v miru, in večna luč naj jim sveti! Prosim te še posebej za duše mojih staršev, bratov in sester, prijatlov, znancev in dobrotnikov. Prosim te za tiste, ktere so najbolj zapuščene; ali ktere morebiti zavoljo mene terpijo, ktere so me kdaj razžalile ali ktere sem jaz kdaj razžalil. Sprejmi, o nebeški Oče! v plačilo in povračilo njihovega dolga neskončno zasluženje tvojega Božjega Sina, ki je tudi za nje na svetem križu preterpel pregrenke smert-

ne bolečine. V moči te presvete daritve polajšaj njihovo terpljenje, pogasi prestrašanski ogenj, kateri jih peče; in pelji jih zdajci v stanovanje večnega miru.

O Gospod Jezus! dodeli svoje neskončno zasluženje tudi nam, ki smo ubogi grešni ljudje in te še vsaki dan zalimo. Požgi z ognjem svoje ljubezni v nas vse, kar ti ne dopade. Ohrani nas v svoji milosti, ker smo v vedni nevarnosti in posveti nas po deležbi teh presvetih skrivnost. Sprejmi nas enkrat v službosvojih svetnikov, sketerimi se že tukaj na zemlji

zedinimo, da te molimo, častimo in hvalimo zdaj in vselej in na vekomaj! Amen.

Oče naš.

Nebeški Oče! ti hočem, da te v duhu in v resnici molimo. Pobožno in ponižno te počastimo z molitvijo, katero nas je naučil tvoj preljubeznjivi Sin, naš Gospod Jezus Kristus. Usliši nas, o Bog usmiljenja, po njem ki nas je učil moliti:

Oče naš, kateri si v nebesih! posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja kakor v nebesih, tako na

zemlji; daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpušamo svojim dolžnikom; in nas ne velji v skušnjavo; temuč reši nas hudega. Amen.

Prosim te, o Gospod! reši nas vsega hudega, pretečenega, sedanjega in prihodnjega, po priprošnji preblažene in visokočastite, vselej deviške Matere Božje Marije, po priprošnji tvojih svetih aposteljnov Petra in Pavla in Andreja in vseh svetnikov; in dodeli nam milostljivo svoj mir v naših dnevih, da bomo s pomočjo

tvojega usmiljenja vsega greha vselej prosti in pred vsako nadlogo vselej obvarovani, po ravno tem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, Gospodu našem, ki s teboj živi in kraljuje na vekomaj. Amen.

Jagnje Božje.

O Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! — O Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! — Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, dodeli nam svoj mir!

O Jezus, ti Jagnje Božje, ki si nas toliko ljubil, da si

vse naše grehe na se naložil, usmili se nas! Reši nas, o Božji Zveličar, daj nam svoj mir tukaj na zemlji, daj nam tudi svojo pomoč, da umerjemo enkrat smerti pravičnega.

Jezus Kristus, Sin živega Boga! ki si po volji nebeškega Očeta in s sodelovanjem svetega Duha s svojo smertjo svetu življenje dal, reši me s tem svojim presvetim Telesom in s to svojo presveto Kervijo, vseh mojih grehov in vsega hudega. Dodeli mi, da vedno živim po tvojih zapovedih, in da se nikdar ne ločim od tebe. O

moj Zveličar! naj mi vživanje tvojega Telesa, kterega jaz nevredni po duhovno zdaj prejeti želim, ne bo v sodbo in v pogubo; ampak po svoji dobroti mi pomagaj, da bo v obrambo moji duši in mojemu telesu in v pomoč moji slabosti. Amen.

Sveto Obhajilo.

(Prizadevaj si, da se po duhovno obhajaš Duhovno. Obhajilo je preserčna želja, se skleniti z Jezusom v zakramentu presvetega Rešnjega Telesa, z živo vero, s terdnim zaupanjem pa z gorečo ljubeznijo do Jezusa. To duhovno Obhajilo tudi čez dan večkrat ponovi. Tudi pri resničnem Obhajilu je potrebno, tako da brez pravega hrepenenja po Jezusu tudi resnična prejema malo ali clo nič ne veljá. Zato s preserbno pobožnostjo zdihni k svojemu preljubemu Jezusu:)

Pridi tedaj, o moj pre-
 sladki Zveličar! pridi s svojo
 milostjo, in s svojo ljubez-
 nijo v moje serce; pridi k
 meni skesanemu grešniku!
 Mili moj Jezus! kakor je
 usmiljeni oče sprejel svojega
 zgubljenega sina, tako pridi
 in sprejmi ti mene v svoje
 očetovske roke. O Jezus, ve-
 rujem v té, Sinu živega Bo-
 ga! O Jezus, v té stavim vse
 zaupanje svoje; tebi se vsega
 vdam; tebi, ki si dober pastir
 moji ubogi duši! O Jezus,
 ljubim te; iz celega serca
 ljubim tebe, ki si naj vikši,
 vse ljubezni neskončno vred-
 na dobrota! Iz dna moje duše

mi je žal, da te nisem vedno ljubil, da sem te tolikrat razžalil. O Jezus, pridi in z ognjem svoje ljubezni požgi vse moje grehe, vse moje pomanjkljivosti in nepopolnomasti, vniči v meni vse, kar je tebi nedopadljivega. Glej, o Jezus! ranjen sem; oh, ozdravi me! ubog in reven sem; poživi in poterdi me! slep sem; razsvitli me! neveden sem; poduči me! mlačen sem; vžgi moje serce z gorečo ljubeznijo svojo! Oboroži me z višji močjo, da stanovitno odbijam vse zvite pregrešne napade. Zateri v meni vse in vsako nagnjenje do vse-

ga, kar je nasprotnega tvoji presveti volji, ter vlij v me željo in ljubezen po vsem dobrem.

Slednjič pa te še prav lepo prosim, o moj predobrotljivi Jezus! in to po vsem, kar si vzveličanje moje duše storil, dodeli mi resnično in preserčno pobožnost do tvoje deviške Matere Marije. Daj mi jo v Mater, kakor si jo izročil svojemu ljubljenu učenecu Janezu tam na svetem križu. Daj mi popolno ljubezen tvoje presvete volje, daj mi zmago vseh hudih nagnjenj, daj mi pomoč, da vedno neturudljivo napredu-

jem v vseh čednostih, da sem stanoviten v dobrem do konca svojega življenja. Pre-serčno te prosim, daj mi k vsemu temu svoj mogočni blagoslov! Blagoslovi tudi moje starše, brate in sestre, znance, prijatle in dobrotnike! Blagoslovi vse, ktere sem kdaj razžalil; pa tudi nje, ki so meni kaj hudega želeli ali kaj žalega storili!

Daj, o Gospod! da se vsi prav bogato vdeležimo zaslug te presvete daritve. O Bog vse dobrote! naj sad te daritve uživajo tudi uboge duše v vicah! Reši jih iz ječe, v kateri so ločene od

tebe, neskončne dobrote, kjer toliko zdihujejo po odrešenji, in odpri jim vrata v prelepe nebesa, kjer te bodo vekomaj častile in hvalile. Amen.

Izročilo.

O presveta Trojica! sprejmi milostljivo ta dar, ktere ga smo po mašnikovih rokah tvojemu veličastvu darovali, da je v spravo in v zveličanje nam in vsem, ktere smo tvojemu neskončnemu usmiljenju priporočili, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K blagoslovu.

Blagoslovi nas Bog Oče;

obvaruj nas Bog Sin, Jezus Kristus, razsvitli nas Bog sveti Duh! Moč britkega terpljenja in grenke smerti Jezusa Kristusa, naj nas vterdi in obvaruj vsega greha in vsega hudega na duši in na telesu. Amen.

Zahvala po končani sveti maši:

Šel bom zdaj od tega svetega altarja; pa ne sam. Ti, o Jezus, moja tolažba, moja naj večji dobrota, pojdeš z menoj. V tvoje preljubeznivo Serce, v tvoje svete petere rane izročim sebe in vse moje prijatle, znance in dobrot-

nike; pa tudi vse, ki so me kaj razžalili. Sem z altarja, o moj preljubi Jezus! me blagoslovi še enkrat na duši in na telesu, in spremi me s svojim svetim blagoslovom na vseh mojih potih. In kakor si na svetem križu jezo Božjo v usmiljenje spremenil, in kakor si pri tej sveti daritvi hruh in vino v svoje presveto Telo in v svojo rešnjo Kri spremenil; tako spremeni nas v take ljudi, da si resnično prizadevamo, tebi zmiraj bolj enaki biti; da ne živimo toliko mi, ampak da ti živiš v nas. Celi dan se hočem pri vsem

svojem djanji in nehanji, spominjati te velike milosti, da sem se vdeležil te presvete daritve, ter hočem v svojih mislih in željah, v vseh besedah in djanjih tako pazljiv biti, da sadu te svete maše zgubil ne bom. Moj Jezus, bodi pri meni, in ostani pri meni!

O Jezus, tebi živim; o Jezus, tebi umerjem; o Jezus, tvoj hočem biti živ in mertev. Amen.

O naša ljuba Gospa presvetega Serca, prosi za nas!

Sveti Jožef, prijatelj presvetega Serca, prosi za nas!

II. Sveta maša.

V praznikih Matere Božje.

(Te molitve se tudi lahko opravijo, kedar-
koli kdo hoče v čast Materi Božji pri
sveti maši biti.)

Priprava.

Vsegamogočni in večni
Bog! ves ponižen in vdan,
s preserčno željo, te vredno
počastiti, ti darujem to sve-
to mašo, katero je tvoj prelju-
beznjivi Sin, Jezus Kristus,
pri zadnji večerji postavil

in na lesu svetega križa kervavo opravil. Darujem ti jo, o nebeški Oče! po mašnikovih rokah, zedinjeno z vsemi svetimi mašami, kolikor jih bo po vsi zemlji danes tebi darovanih. Prisrčno želim, sklenjen s tvojim Božjim Sinom, te sto, tebi čez vse dopadljivo daritevjo, spodobno moliti kot svojega Gospoda in Boga, in te zahvaliti za neštivilne dobrote, ktere si mi že skazal. Tudi želim s to daritevjo prositi tvojo milost in potolažiti tvojo pravico, zoper katero sem se tolikrat in tako hudo pregrešil. Tudi želim s

to daritevjo, ki je najboljši prosivna daritev, zadobiti vse tiste milosti, ki so moji duši in mojemu telesu posebno potrebne in koristne. In ker si svojemu Božjemu Sinu dal v Mater Marijo, preblaženo Devico, ki je tako pripomogla k skrivnosti našega odrešenja, zato zdihujem k Tebi, da milostljivo sprejmeš in uslišiš moje molitve, ktere hočem zdaj po posredovanji ravno te preblažene Device opraviti.

O Marija, Mati usmiljena! k tebi se zatečem jaz ubogi grešnik; kakor si svojemu Sinu pod križem na

strani stala ter si svoje molitve z njegovimi za zveličanje naše zedinila, tako stoj tudi meni na strani to sveto uro; vnemi moje serce; podpiraj s svojo mogočno priprošnjo moje revne molitve, da pri Bogu najdem milost, da ga prav častim in hvalim in se po tebi neskončnega zasluženja tvojega Božjega Sina vdeležim. Amen.

Pristop.

(Kedar mašnik začne pred altarjem moliti, se pobožno prekrižaj, spomni se ob kratkem svojih grehov, preserčno jih obžaluj. Izroči se varstvu Marijnemu in zdihni:)

Spoznam Bogu vsegamogočnemu, Mariji, preblaženi

Devici, svetemu Mihaelu arhangelu, sv. Janezu Kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu in vsem svetnikom, da sem veliko grešil v mislih, z besedo in djanjem, s svojim lastnim, velikim zadolženjem. Zato prosim preblaženo Devico Marijo, svetega Mihaela arhangela, svetega Janeza Kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla in vse svetnike, da za me prosijo pri Bogu, našem Gospodu.

Vsegamogočni Bog se nas usmili. Odpusti nam naše grehe, in pelji nas v večno življenje. Amen.

Vsegamogočni usmiljeni Gospod nam dodeli odpu-
 šenje, odvezo in zadostenje
 vseh naših grehov. Amen.

O Bog, Oče usmiljenja!
 velike, neštete so naše pre-
 grehe in hudobije, s kterimi
 smo razžalili tvojo dobroto
 in tvoje veličastvo; pa še
 veči je tvoja ljubezen, še
 večji je tvoje usmiljenje do
 nas grešnikov. Ne ravnaj z
 nami po naših hudobijah,
 temuč sprejmi nas milost-
 ljivo kot dober Oče in pri-
 zanesi nam zavoljo Jezusa
 svojega Sina. Amen.

Preblažena Devica Mari-
 ja, naša ljuba Mati! s svojo

pobožnostjo in svetostjo si milost našla pri Bogu; prosi za nas, da tudi mi milost zadobimo pri njem in da bomo rešeni vsega hudega na duši in na telesu. Amen.

Gospod, usmili se nas!
(trikrat.)

Kriste, usmili se nas!
(trikrat.)

Gospod, usmili se nas!
(trikrat.)

Gloria.

Cast Bogu na visokem in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! O moj Bog, svojo molitev zedinim s tem nebeškim petjem, kterega so peli tvoji sveti angeli

tisto prečešeno noč, ko je bil rojen Zveličar sveta. O vsi angeli nebeški! moje serce se z vami veseli, saj tudi za me je bil Zveličar rojen v Betlehenskem hlevu, zato naj bo čast in hvala in češenje in moljenje našemu Bogu! O moj Bog in Gospod! s spoštljivim čudenjem te molim v skrinostem včlovečenji tvojega Sina. Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu! Čast bodi trojedinemu Bogu!

O sveta Božja Porodnica Marija! ti si presrečna Mati, ti si svojega Stvarnika rodila, ti si v rojstvu in po rojstvu svojega Božjega Sina

ostala prečista Devica, kakor si poprej bila. Opomnim te tistega presvetega veselja, katero je tvoje nedolžno serce občutilo, ko si prvikrat zagledala včlovečenega Sinu Božjega, ko si to presveto nebeško Dete na svoje materne persi pritisnila. O najsvetejši vseh mater! sprosi mi to milost, da v vsakem svetem Obhajilu tudi jaz Jezusa v svoje serce sprejmem s tako veliko ponižnostjo in s tako preserčno ljubeznijo, s kakoršno si ti svojega novorojenega Zveličarja na svoje naročje sprejela, na svoje deviško Serce pritisnila.

Molitve in list.

Neskončno usmiljeni Oče! po skrivnosti včlovečenja in rojstva tvojega Božjega Sina te prosim, da milostljivo uslišiš mojo molitev, katero zedinim s to sveto mašo, da te hvalim in zahvalim za vse milosti, ktere si skazal preblaženi Devici Mariji. Usmili se pa tudi nas vseh, ki smo tukaj zbrani, in dodeli nam na priprošnjo preblažene Device Marije vse tiste milosti, za ktere tvoj mašnik za se in za nas prosi.

Prosimo te, o Gospod naš Bog! dodeli nam, svojim služabnikom, popolno zdravje

na duši in na telesu, in po
 častiti priprošnji preblažene
 in vselej deviške Matere
 Božje Marije nas reši se-
 danje žalosti ter nam dodeli
 večno življenje, po ravno
 tem Jezusu Kristusu, Gos-
 podu našem. Amen.

O Bog, ti si vedno ravno
 tisti Duh resnice, svetosti
 in pravice; kar si govoril
 v stari zavezi po prerokih,
 to govoriš nam zdaj po svoji
 sveti cerkvi, katero si učil
 vso resnico. Večna hvala naj
 ti bo za vse zveličanske nau-
 ke, ktere nam po mašnikih
 svoje svete cerkve deliš. O
 da bi to svojo sveto vero

vedno v djanji kazali in vselej po njej živeli! Prosimo te té milosti po priprošnji Marije, ki je s svojo stanovitnostjo v veri in s terdnim zaupanjem na tvoje obljube milost našla in vsemu svetu milost pridobila. Po njenem zgledu, o Gospod! naj tudi mi hodimo in svojo vero v djanji kažemo, da bomo na njeno priprošnjo deležni tistega zveličanja, kterega nam je zaslužil tvoj in njen Sin, naš Gospod Jezus Kristus, ki s teboj živi in kraljuje na vekomaj. Amen.

Evangelii.

O Jezus Kristus, moj Bog in Odrešenik! ti si luč, ki razsvetli vso temoto. Vsi sveti in pravični stare zaveze od začetka sveta so hrepeneli po tebi, so zaupali v te ter so v tem upanju milost in zveličanje našli. Po Mariji, naj čistejši vseh devic, si prišel na ta svet. Ona, katero si ti podučil, katero je angel pozdravil in sveti Duh razsvetlil; ona te je pred vsemi drugimi spoznala in te resnično čez vse ljubila. Ona je vse tvoje nauke v svojem sercu ohranila, ter jih naj bolj na tanko spol-

nila. O da bi te tudi mi spoznali tako popolnoma, da bi verovali tako terdno v te in te tako preserčno ljubili, kakor je to vse Marija storila! Daj nam to milost in pomoč, o usmiljeni Zveličar! tega te prosimo po zasluženji in po priprošnji tvoje preblažene in deviške Matere in po tisti otroški ljubezni, ktero si ti vedno svoji ljubljeni Materi skazoval.

O Gospod! po besedah svetega evangelija vniči vse naše grehe, in dodeli nam to milost, da smo vedno otroci luči pred teboj. Amen.

Vera.

(Moli apostoljsko vero, potem zdihuj :)

O moja preljubeznjiva
 Mati Marija! po pravici te
 je blagrovala tvoja sveta
 teta Elizabeta, ker si vero-
 vala, kar ti je Gospod razo-
 del; saj si vse ljudi in an-
 gele v zvestobi svete vere
 presegla. Vidila si svoje
 Božje Dete, da je bilo v naj-
 veči revšini v zapušenem
 Betlehemskem hlevu rojeno;
 in vendar si verovala, da
 ravno to revno Dete je vse-
 gamogočni Stvarnik nebes
 in zemlje. Vidila si ga, ka-
 ko je v jaslicah jokal; in
 vendar si verovala, da je

neskončno srečen, da je veselje celim nebesam. Vidila si, kako je bežal pred Herodom; in vendar si verovala, da je kralj vseh kraljev. Vidila si, kako je tvoj Jezus zasramovan in zaničevan na grozovitem križu umerl, in ko je vera vseh družih omahovala, si ga ti zmeraj svojega Boga spoznala in molila. O Marija, po zasluženji te tvoje žive vere mi sprosi milost žive in stanovitne vere in ne priпусти, da bi moja vera kdaj omahovala, če tudi slišim zaničljive besede, če tudi vidim slabe zglede. Amen.

Darovanje.

Presveti Oče, vsegamo-
gočni večni Bog! sprejmi
darove kruha in vina, ktere
ti z mašnikom na altarji po
prečistih rokah preblažene
Device Marije darujem, ki
bodo kmalo v Telo in Kri-
njenega Božjega Sina spre-
menjeni. S tem presvetim
darom darujem in posvetim
tebi tudi vse svoje misli in
želje, vse besede in djanja
v poveličanje tvojega pre-
češenega imena in v čast
deviški Materi tvojega Bož-
jega Sina.

O presveta Trojica! sprej-
mi milostljivo ta dar, kte-

rega ti darujemo v spomin terpljenja, vsajenja in vnebohoda Jezusa Kristusa in v čast preblaženi vedno deviški Materi Božji Mariji, svetemu Janezu Kerstniku, svetima aposteljnomu Petru in Pavlu in vsem svetnikom; da naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in da oni, katerih spomin tu na zemlji obhajamo, v nebesih za nas prosijo, po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Marija, ti naj zvestejši Devica in Mati! ti si svojega edinoorojenega Sina v tempeljnu darovala v spravo, po kateri je bil greh tega sveta

zatert in človek z Bogom
 zopet spravljen. Koliko hvala
 smo ti dolžni za to tvojo
 nezmerno veliko ljubezen,
 o dobrotljiva Mati! Ker si
 pa že toliko za nas storila,
 se še tudi za naprej za nas
 poteguj in spravi nas s svo-
 jim Sinom, priporoči nas
 svojemu Sinu in izroči nas
 svojemu Sinu. Daruj mu naše
 serca, da ljubijo le njega,
 edinorojenega Sina nebeš-
 kega Očeta, in pa tebe nje-
 govo preljubeznjivo Mater.
 Daruj mu naš um, da spo-
 znamo vedno bolj njega, ki
 je modrost očetova in zapo-
 padek vsega znanja. Daruj

mu naš spomin, da nikdar, ne en trenutek ne pozabi neskončne ljubezni, katero je nam ubogim grešnikom skazal. Daruj mu našo voljo, da le to želimo, da sebe zatajujemo, Jezusa pa poveljujemo in zvesto spolnujemo, kar je njemu všeč in dopadljivo. Ne naša, ampak volja Jezusova naj se vselej in povsodi zgodi. Prosi za nas, o dobra Mati! da bo ta naš dar njemu dopadljiv, in da nam po zasluženji njegove kervave daritve na križu dodeli tiste milosti, ki so našemu telesu in naši duši potrebne. Posebno pa

nam sprosi to milost, da po tvojem zgledu Bogu zvesto služimo, v vsem svojem djanji in nehanji le njegove časti išemo in po poti njegovih zapoved do konca svojega življenja stanovitno hodimo. Amen.

Predglasje.

Spodobno in prav, dobro in zveličavno je, da te vselej in povsodi hvaležno častimo, o sveti Gospod, vsega-mogočni Oče, večni Bog! in da pri tem slovesnem spominu preblažene in vedne Device Marije tebe slavimo in hvalimo. Ker ona je s pomočjo svetega Duha tvo-

jega edinorojenega Sina spočela in brez omadežanja svoje deviške čistosti je svetu rodila večno luč, Jezusa Kristusa, Gospoda našega; po katerem angeli tvoje veličastvo hvalijo, nebesa in moči nebeške z blaženimi Serafini združeni veselo prepevaje te slavijo. Prosimo te, dovoli nam, da tudi mi svoje glasove ž njimi zedinimo in proseči kličemo: Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvojega veličastva! Hasana na višavi! Češen, ki pride v Gospodovem imenu! Hosana na višavi!

Tihe molitve.

Bog, nebeški Oče! ki si v naše zveličanje svojega edinorojenega Sina dal, naj spomin njegovega terpljenja in njegove smerti vedno obhajamo in se njegovega neskončnega zasluženja v vsi polnosti vdeležimo. Razlij svoj blagoslov na darove kruha in vina, ktere ti zdaj na altarji po mašnikovih rokah darujemo. Naj ti dopade ta dar, da bo s tvojo vsegamogočnostjo in s tvojo ljubeznijo v Telo in Kri Jezusa Kristusa spremenjen v tvojo naj viši čast, v poveličanje Marije, preblažene

Device v večno zveličanje naše.

Spomni se o Gospod! svoje svete cerkve, za katero je tvoj Sin Jezus Kristus svojo drago Kri prelil; in varuj, širi in poveličaj jo z vedno pomočjo svojo. Spomni se vseh njenih voditeljev in služabnikov ter jih napolnuj z duhom njihovega poklica, da zbesedo in z djanjem tvoje presveto ime pred ljudmi vedno bolj in bolj poveličujejo. Spomni se posebej njenega vidnega poglavarja, papeža I., našega škofa I. in vse duhovske in deželске gosposke. Spomni

se svojih staršev, bratov in sester, znancev, prijatlov, dobrotnikov in sovražnikov, in vseh, za ktere sem se namenil moliti, ali kateri so se mi v molitev priporočili, ali za ktere sem posebej moliti dolžan. Usliši, o Bog! našo pohlevno molitev, ktero v tvoje češenje združimo s priprošnjo in zasluženjem preblažene Device in Matere Marije, po kateri smo prejeli Jezusa, sad večnega življenja. Dodeli nam vsem svojo milost, o Gospod! ki si nam svojega preljubljenega Sina dal. Naj ta ljubezen tvoja nad nami ne bo zgubljena,

ampak delaj z nami po svojem neskončnem usmiljenji, da smo rešeni vsega greha, in v miru tebi služimo in enkrat večno življenje prejmemo po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Marija, Mati milosti Božje! zdaj ta trenutek, ko se nebesa odpirajo in bo tvoj Božji Sin storil naj večí čudež svoje ljubezni ter bo kruh in vino v svoje presveto Telo in v svojo presveto Kri spremenil, zdaj prosi za nas in sprosi nam le iskrico svoje žive vere in svoje goreče ljubezni, da ga z vsem spoštovanjem mo-

limo, vredno počastimo in hvalimo, ga iz celega serca ljubimo in v tej ljubezni do konca svojega življenja stanovitni ostanemo. Amen.

Povzdigovanje.

Bodi češeno in moljeno pravo Telo mojega Zveličarja, rojeno iz Marije Device! O Jezus, moja ljubezen, ti si tu na altarji resnično pričujoč kakor Bog in človek! O Jezus, verujem v te, upam v te in ljubim te iz celega serca! Usmili se me, da tvoje britko terpljenje in tvoja grenka smert za me zgubljena ne bo!

O presveta Kri, ki si nekdanj iz ran mojega Zveličarja tekla, očisti me vseh mojih grehov; varuj me, da ne padem več nazaj v greh, in poterdi in okrepčaj mojo dušn v večno zivljenje!

Vstvari v meni, o Jezus! čisto serce, in ponovi v meni pravega duha. Ne zaverzi me spred svojega obličja, in svojega svetega Duha mi ne odvzemi!

Po povzdigovanji.

O Jezus, ki si zdaj na tem altarji resnično in bistveno pričujoč, naj te molim, počastim s tako ponižnostjo

in s takim spoštovanjem, kakor te je molila in častila tvoja presveta Mati Marija, ko te je novorojeno Dete v revne jaslice v Betlehems-kem hlevu položila.

Večni Oče! ozri se milostljivo na obličje svojega Sina Jezusa Kristusa, ki se ti tukaj na tem altarji v spravo za naše grehe daruje. Sprejmi ta dar njegovega mesa in njegove kervi, in usmili se nas in vseh vernih zavoljo zasluženja njegovega britkega terpljenja, njegovega veličastnega vstajenja in njegovega častitljivega vnebohoda. Poslušaj

glas njegove prošnje. Njegova kri vpije veliko močnejši, kakor je vpila kri pravičnega Abeljna; pa ne vpije k tebi v maševanje, ampak kliče za milost in spravo. Usmili se toraj nas in usliši prošnjo svojega Sina, in zavoljo njega nam skaži svoje usmiljenje. Naj ti dopade ta sveti in neomadežani dar, da bomo vsi, ki se te daritve vdeležujemo, in presveto Telo in Kri tvojega Sina uživamo, z vsem nebeškim blagoslovom napolnjeni, po ravno tem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Spomni se, o Gospod! svo-

jih služabnikov in služabnic,
 ki so v sveti veri pred nami
 šli in v miru počivajo! (Tu
 imenuj pokojne, katerih se posebej spo-
 minjati hočeš.) **Gospod, daj jim**
večni mir in večna luč naj
jim sveti! Amen.

Pa tudi nam grešnikom,
 svojim služabnikom, ki se
 na velikost tvojega usmil-
 jenja zanašamo, dodeli, o
 Gospod! delež v družbi tvo-
 jih svetnikov, zlasti v družbi
 preblažene Device Marije,
 ktere spomin obhajamo; ker
 na njeno priprošnjo stavimo
 vse zaupanje svoje; ker ve-
 mo, da njena prošnja je tebi
 vselej dopadljiva. Naj nam

njeno materno posredovanje pomaga, da bomo v njenem varstvu vsega hudega rešeni, svoje dni v čednosti in svetosti preživeli, in da bomo enkrat v družbi njeni in vseh svetnikov nebeško veselje vekomaj posedli in uživali. Amen.

Oče naš.

(Moli z mašnikom: Oče naš . . .)

O moja predobrotljiva Mati Marija! tam pod križem si bila pričujoča, ko je Jezus Kristus k svojemu nebeškemu Očetu tako milo zdihnil: „Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?“ Po prebritki bolečini, katero si

ti pri tem premilim zdihljeji svojega umirajočega Sina občutila, te prosim, o Marija! bodi moja priprošnjica pri Jezusu, da me v mojih potrebah nikoli ne zapusti, in da me enkrat milostljivo sodi. Prosi za nas vse, ki smo tukaj zbrani po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Jagnje Božje.

O Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

O Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

O Jagnje Božje, ki od-

jemlješ grehe sveta, daj nam svoj mir!

Gospod Jezus Kristus! ki si svojim aposteljnóm rekel: Svoj mir vam zapustim, svoj mir vam dam; ne glej mojih grehov, ampak glej vero svoje cerkve ter ohrani jo po svoji volji v miru in v edinosti, ki živiš in kraljuješ Bog vekomaj. Amen.

Gospod Jezus Kristus! o da bi imel serce tako čisto in tako sveto, kakor je Serce tvoje deviške Matere, da bi te tako vredno v svoje serce sprejel in v njem ohranil! O Gospod! spoznam svojo veliko nevrednost; pa

poznam tudi tvojo neskončno dobroto in ljubezen. Na to opiraje se pridem k tebi in te z vso ponižnostjo prosim: Ne odženi me od svoje svete večerje; naj saj po duhu se vdeležim tvojega Mesa in tvoje Kervi, in naj me ta nebeška hrana okrepča in s teboj zedini, da vso večnost s teboj zedinjen ostanem. Amen.

O sveta Marija, Mati Božja! opomnim te tiste velike ljubezni in tiste posebne pobožnosti, s katero si ti po vnebohodu svojega Božjega Sina ta presveti Zakrament iz rok Gospodovih apostelj-

nov prejemala. Zavoljo te tvoje ljubezni te ponižno prosim, sprosi mi to milost, da ga tudi jaz vselej pobožno prejmem! posebno pa mi sprosi, da na koncu svojega življenja ta presveti Zakrament kot popotnico v neznano večnost, kolikor le mogoče, prav vredno prejmem. Amen.

Sveto Obhajilo.

(Ako nisi pripravljen za sveto Obhajilo, se saj v duhu z Jezusom skleni:)

O Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša.
(Trikrat.)

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Presladki moj Jezus! v podobah hrupa in vina te z živo vero molim in pre-serčno želim, da te, kakor tvoj mašnik, kot naj bolj potrebno dušno hrano prejmem. Ali moji grehi mi branijo, da te nebeške hrane resnično prejeti ne morem. O da bi mogel vse svoje grehe tako vničiti, kakor da bi nikdar storjeni bili! Ker mi pa to mogoče ni, jih vse iz ljubezni do tebe, o moj predobrotljivi Jezus! iz celega serca obžalujem,

ter ti resnično obljubim, da te prostovoljno z nobenim grehom več žalil ne bom. Zato mi ne odreci saj drobtinec, ki padajo od tvoje svete mize. In če tudi res nisem vreden, da bi osebno šel v moje serce, reci le eno milo besedo, in zdrav bom na duši in na telesu. Očisti me vseh grehov; zaceli vse rane moje duše; poterdi mojo slabost; prenovi in poživi mojega duha s svojo pomočjo, in daj mi moč, da vse hudo premagam, le dobro storim in da v popolnamosti po svojem stanu vedno napredujem.

O veličastna Devica in Mati Božja Marija! ti si bila vredna, da si tega Zveličarja sveta v svojem deviškem naročji nosila in svetu rodila, kateri se nam v podobah kruha in vina v dušno hrano deli. O da bi mi saj nekoliko zamogli poverniti to veliko milost, ktere se tolikrat vdeležimo! Ker pa tega vredno storiti ne moremo, o zahvali se ti svojemu Božjemu Sinu za ta preimenitni in predragi dar, kterega nam je v tem presvetem Zakramentu zapustil; in prosi ga, da se po tvojem zasluženji vdeležimo vseh milost, ktere

so ohranjene v tej skrivnostni večerji. Sprosi nam še posebej živo vero, otroško zaupanje, preserčno ljubezen, pravo ponižnost, neomadežano čistost duše in telesa, stanovitno poterpežljivost in popolno vdanost v naredbe Božje previdnosti. Tudi to nam sprosi, da tvoje prelepe čednosti vedno zvestejši posnemamo, da bomo tvojega varstva in tvoje pomoči vedno bolj vredni. Amen.

Po svetem obhajilu.

O usmiljeni Bog! pridi naši slabosti na pomoč, da na priprošnjo preblazene

Božje porodnice, ktere spomin obhajamo, iz svojih pregreh in hudobij vstanemo in ti z novim življenjem zvesto služimo, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali po njegovem terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo, po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

K blagoslovu.

O presveta Trojica! naj ti dopade končana ta daritev

ter milostljivo sprejmi ta dar, ktere ga smo ti po tvojem mašniku darovali, da bo nam in vsem, za ktere smo ga opravili, v spravo in zveličanje, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi nas vsegamogočni Bog Oče † in Sin † in sveti † Duh! Amen.

K zadnjemu Evangeliju.

Jezus, večna Beseda! iz ljubezni do nas si iz Marije Device človek postal, da si nas odrešil in večno zveličal. Prišel si na ta svet, kot prava luč, da nam kažeš pot zveličanja in večnega življenja.

Poterdi nas s svojo pomočjo, da ne zabredemo več na široko cesto nesrečnega greha; temuč da stanovitno hodimo po poti tvojih zapoved in tako večno zveličanje dosežemo. Amen.

Po sveti maši.

Predobrotljivi moj Bog! zahvalim te za to milost, da sem se te presvete daritve vdeležiti smel. Odpusti mi vse, kar sem se s svojo mlačnostjo in raztresenostjo pregrešil. Za terdno sklenem, da nočem nobenega greha več storiti, in da bom pazljiv na svoje misli, be-

sedem in djanja, da sadu te svete maše ne zgubim. Blagoslovi me v vsem početju ti, ki si edini delivec vsega blagoslova. Dodeli mi to milost, da ti svojega serca nikoli ne odtegnem, ampak da sem s teboj vedno zedinjen, da bo vse moje početje po tebi blagoslovljeno, posvečeno in srečno končano.

O Marija, moja tolažba, moje zavetje! hvali in zahvali ti Gospoda za milost, katerih sem se zdaj vdeležil in prosi za me, da sadu svojega odrešenja nikoli ne zgubim. Kaži, da si res moja Mati, in izročuj me Je-

zusu, svojemu Božjemu Sinu, da se me usmili in me vedno in povsodi varuje, da nič drugega ne želim, nič drugega ne išem, kakor le njegovo večji počešenje in tvoje poveličanje. Amen.

Čast bodi Očetu, in Sinu in svetemu Duhu!

Slava tudi nebeški kraljici Mariji in vsem ljubim angelom in svetnikom. Amen.

Naša ljuba Gospa pre-svetega Serca, prosi za nas!

Sveti Jožef, prijatelj pre-svetega Serca, prosi za nas!

III. Sveta maša.

Za uboge duše v vicah.

V imenu Očeta † in Sina †
in svetega † Duha. Amen.

Vsegamogočni, večni Bog!
tvoj božji Sin nas je učil,
da nič nečistega v nebeško
kraljestvo ne more. Zato
zdihujem k tebi in kličem
na tvoje neskončne usmil-
jenje, da se usmiliš ubogih
duš v vicah, da jih rešiš
prestrašnega terpljenja, ali

jim saj polajšaš njihovo mučenje. V ponižnosti in s skesanim srcem spoznam pred teboj, o vsegavedni Bog! da nisem vreden, da bi prosil za nje, ki so tvojo oestro sodbo že prestale in le zavoljo nekterih majhnih pregreškov tvojega presvetega obličja še gledati ne morejo in ne smejo. Res, moj Bog! jaz nisem vreden, da bi mojo molitev uslišal; ker grešnik sem in velikrat in hudo sem te razžalil. Pa, o moj Bog! iz serca obžalujem vse svoje grehe in v zadostenje svojega zadolženja in v odrešenje ubogih duš iz vic, ti

darujem to presveto daritev katero bomo zdaj v čast tvojemu Božjemu veličastvu opravljali. Po zasluženji našega Zveličarja, Jezusa Kristusa, te prosim še posebej, da rešiš te duše I. I.

Da bo pa moja revna in nevredna molitev bolj gotovo uslišana, jo sklenem z molitevjo tvojega mašnika in vseh, ki so se v tvoje češenje tukaj zbrali. O Bog! v sveti veri na svojega Zveličarja mu hočemo ponoviti daritev sprave, ktera tebi naj večji čast skazuje. Naj ti dopade ta naš dar, in dodeli milostljivo, da se nje-

govega zasluženja prav obilno vdeležijo duše v vicah; posebno pa še te: I. I., po Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

Kirie.

Bog vsegavedni! ti poznaš naše serce; ti veš, s kolikim zaupanjem se oziramo na usmiljeno dobroto tvojo, da usmiljenje in rešenje sprosimo ubogim dušam v vicah. Gospod, usmili se jih! Jezus Kristus, ki si umrl za nje, ki verujejo v te, usmili se jih! Gospod, usmili se jih!

Molitve.

O Bog, Stvarnik in Od-

rešenik vseh ljudi! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vseh grehov. V zadostenje za nje ti darujemo neskončno zasluženje kervave daritve na križu, ki je nezmerne veljave, katero bomo zdaj s pobožnim srcem nekervavo na tem altarji ponovili, po kateri te prosimo, da dosežejo duše v vicah odpušenje, kterega so vselej želele.

Oh, preljubeznjivi Oče! te uboge duše vedno zdihujejo po rešenji, po pomoči. Ker pa same v svoje odrešenje nič storiti ne morejo; zato usliši našo ponižno molitev

in molitev svojega mašnika, ki zdaj za duše pokojnih prosi, da skoraj pridejo v svete nebesa in gledajo tvoje prečastito obličje. Usliši, o Oče ubogih in zapušenih! njihovo premilo zdihovanje in našo priserčno molitev in hiti jim pomagat. Saj so te duše tvoje duše. Že pri svetem kerstu si jih v svoje posestvo posvetil. Zato jih reši v svoji neskončni ljubezni iz težke ječe in dodeli jim že davno zaželeno krono večnega zveličanja.

O preblažena Devica Marija, Mati Božjega usmiljenja!

skaži tudi ti svojo materno ljubezen ubogim dušam v vicah. Prosi za nje, da skoraj gledajo obličje Božje, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Branje in evangeli.

O moj Jezus! le s strahom in trepetom se zmislím tistega strašnega dneva, ko bo trobenta vse ljudi iz grobov na sodbo klicala. Oh, s kakšnim strahom bom takrat zagledal sodnika vesoljnega sveta, priti v oblakih neba! Kako se bo tresla moja duša, ko bodo vsi moji grehi, tudi naj skrivnejši,

pred sodbo odkriti! Kako bom jaz nesrečni grešnik obstal, ko bo pravični se tresel in bal? Kam se bom takrat zatekel? Kje bom pomoči iskal? O Gospod! jaz nočem čakati dneva tvoje ojstre sodbe, da bi se spravil s teboj; precej zdaj hočem porabiti čas usmiljenja, kterega mi nezaslužčenega, še ponudiš. Zdaj, to uro svete daritve, zdaj, ko se ti, o Jagnje Božje! v zveličanje naše svojemu nebeškemu Očetu vnovič daruješ, zdaj se veržem ves skesan k tvojim presvetim nogam ter te s potertim srcem prosim

odpušenja vseh mojih grehov. O Božji sodnik! zavoljo svojega terpljenja in svoje smerti me pelji v večno življenje; ker le ti si pot, resnica in življenje, in nihče ne pride k Očetu, kakor le potebi. Zato, o Jezus! ti luč sveta! sveti mi v temoti tega življenja, vodi me poti resnice v večno življenje. Pelji pa tudi duše pokojnih iz vic v večni mir, kjer te bodo z Očetom in svetim Duhom pravega Boga molile, častile in ljubile na vekomaj. Amen.

Darovanje.

Jezus Kristus, Gospod

živih in mertvih! reši duše vseh vernih, ki so se iz tega sveta ločile, vseh grehov in kazni, katere so si z grehi zaslužile. Veliki angel Michael naj jih spremi v večno luč, katero si Abrahamu in njegovemu zarodu obljubil.

O Bog, ki ti je lastno usmiliti se in prizanesti, poglej iz sedeža svoje milosti na ta presveti dar, katerega ti zdaj tvoj mašnik v imenu vseh vernih daruje. Tu na altarji darujemo zdaj kruh in vino v spremenjenje v presveto Telo in Kri Jezusa Kristusa, kakor nam je on, začetnik nove zaveze,

zapovedal. Ne glej toliko na nas, ozri se veliko bolj na Jezusa Kristusu, svojega edinorojenega Sina, v čigar presveto Meso in Kri se bodo ti naši darovi spremenili. Po neskončni moči te pravne daritve naj duše pokojnih vernih pri tebi milost najdejo. Očisti jih vsega madeža; odpusti jim kazni in spolni jim priserčno hrepenenje porušeni iz težke ječe in pogledanji tvojega presvetega obličja. Zato te prosimo združeni z vsemi molitvami cele katoliške cerkve po neskončnem zasluženju tvojega Sina Jezusa Kristusa, Gospoda

našega in Odrešenika. Amen.

O pravični sodnik živih in mertvih! glej, svojo molitev sklenem z zdihovanjem in jokanjem tvojih otrok, ki so dediči tvojega veličastva, na katerih pa še težka roka tvoje pravice kaznovaje leži. O bodi jim milostljiv; prikrajšaj jim čas odločene kazni; in spremeni njih britkost v tolažbo in njih ponižanje v slavo izvoljenih.

Gospod, poslušaj in sliši, kako milo ti kličejo: „Dodeli nam svoje usmiljenje; saj spoznamo, da smo grešili pred teboj; glej, mi prosimo in zdihujemo k tebi; le eno

je, kar ne jenjamo zdihovati: Naj smemo prebivati v tvoji hiši in gledati lepoto tvojega tempeljna. Mi se zanesemo na te; mi zaupamo v te, da nam boš zdaj to milost dodelil, da te bomo skoraj gledali z obličja v obličje!“ — O Gospod, usliši njih molitve, in njih vpitje naj pride do tebe!

Predglasje.

Spodobno in prav, dobro in zveličavno je, da ti vselej in povsodi hvalo dajemo, vsegamogočni Oče, večni Bog! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po katerem

si nas zagotovil z veselim upanjem presrečnega vstajenja, da bomo v obljubi neumerjočnosti oserčeni in v veri potolaženi in okrepčani, ko nas užali britka misel, da moramo vsi umreti. Po ravno tem tvojem edinorojenem Sinu, ki je sprava za grehi celega sveta, te prosimo, o usmiljeni Oče! okrajšaj ubogim dušam po zasluženji Jezusa Kristusa čas njim odločene kazni, da bodo skoraj prišteti angelom in svetnikom v nebesih, da ž njimi tebi večno slavo prepevajo. Pa tudi mi svoje glasove z zveličani skimi kori

povzdignemo ter ž njim, z vsem spoštovanjem zakličemo: Svet, svet, svet je Gospod, Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvojega veličastva! Češen bo di, ki pride v Gospodovem imenu!

Tihe molitve.

Vsegamogočni Bog! čigar previdnost vse stvari vlada, ker si ti Oče vsega, ozri se z očesom svoje milosti na duše v vicah, ki te ljubijo in zato naj več terpé, ker so od tebe ločene in tvojega obličja še gledati ne morejo. Spomni se, o moj Bog in Gospod! da so delo tvojih

rok, da so cena terpljenja in smerti Jezusa, tvojega Božjega Sina! Zamoreš li pri tem imenu gledati, da še naprej terpe? zamoreš li še ustavljati svoje usmiljenje? Glej, v njih odrešenje ti darujemo neskončno zasluženje, katero je pridobil tvoj edinorojeni Sin s svojim včlovečenjem in rojstvom, s svojim trdom in terpljenjem in s svojo smertjo na križu. Da jih prej ko prej rešiš, ti še darujemo veliko zasluženje in mogočno priprošnjo preblazene Device Marije, njenega svetega ženina Jožefa in vseh tvojih svetnikov. Da-

rujemo ti tudi ponižne prošnje tvoje svete cerkve in molitve in zadostivne dela vseh tvojih otrok. Na to se zanesemo in od tvoje milosti upamo vse za duše tistih, ktere so nam nekdej drage bile in katerim pomagati nam ti veliš. Naj tvoja očetovska milost skoraj premaga tvojo oestro pravico! Odpri jim svoje Božje Srce, pokaži jim svoje veličastvo in razodeni se njih očem v vsi svoji milosti in ljubezni in naj napolni njihovo serce tista neskončna radost, čigar vir si ravno ti sam.

Povzdigovanje.

O Jezus, bodi milostljiv ubogim dušam v vicah! O Jezus, usmili se jih! O predobrotljivi Jezus, odpusti jim vse grehe! in reši jih vsega terpljenja!

O presveta Kri Jezusova, umij čisto uboge duše v vicah! O predraga Kri Jezusova, zbriši njim vse dolgove! O milosti polna Kri Jezusova, dodeli jim odpušenje, milost in zveličanje! Amen.

Po povzdigovanji.

Molim te, o presladki Jezus! ki si kot naš pravi viši duhoven v podobah kru-

ha in vina resnično in bistveno tu na altarji pričujoč, kakor Bog in človek, z dušo in s telesom, s kervijo in z mesom. O koliko se ponižaš, da celo jas grešnik pred te svojega kralja in Gospoda stopiti smem! In s teboj smem govoriti, tebi smem naj skrivnejši želje svojega serca odkriti, tebi smem vse potožiti, in ti sprejemaš moje zdihljeje kakor preljubeznjivi moj Oče. Zato, o delivec vsega dobrega! te naj poprej prosim, daj mi spokorno serce. O nebeški zdravnik! očisti me mojih grehov bolj in bolj, da bom s

tvojo pomočjo popolnoma čist.

Očisti tudi uboge duše v vicah, prepusti jim v vsi obilnosti zasluženje svojega britkega terpljenja; in zavoljo svoje prelite Kervi jim bodi milostljiv sodnik. Res, da so te žalile, ali vendar te niso zatajile; ampak so v spoznanji svete vere stanovitne bile, ter so se ske-sane iz tega sveta ločile. Ne spominjaj se več njihovih nekdanjih pregreškov, ampak spomni se svojega neskončnega usmiljenja in milostljivo usliši našo priprošnjo za nje.

Ljubi nebeški Oče! ti nikdar brez posebnega dopadajenja ne gledaš na presveto daritev svojega Sina; oziroma na to daritev naj tvoja očetovska ljubezen premaga tvojo ojstro pravico, da duše tvojih služabnikov in služabnic po zaželeni spravi k tebi pridejo. Zato te prosimo po predragi Kervi tvojega Sina, ki je tu na altarji, na priprošnjo Marije, ki je tolažnica žalostnih, in na priprošnjo vseh svetnikov nebeških, ki toliko želé, da bi njihovi v vicah terpeči bratje in sestre skoraj bili rešeni in ž njim

vekomaj sklenjeni. Ne zadržuj jih dalje od sebe; ampak odpri jim prebivališča, ki so jim v nebeškem kraljestvu že pripravljene. Amen.

Oče naš.

O Jezus! pred teboj se pripogujejo vse kolena v nebesih, na zemlji in pod zemljo, ti najviši sodnik živih in mrtvih! tvoje ime naj bo posvečeno in poveljano z rešenjem duš v vicah, za ktere te prosimo. Odpri jim vrata svojega nebeškega kraljestva, in še danes naj se spolni nad njimi tvoja volja, s katero jih rešiti hočeš. Ko

so nasitene s kruhom pre-
britkih bolečin, nasiti jih
zdaj z živim kruhom, ki je
v posestvu tebe samega. K
tvoji milosti se zatečemo,
tvojo milost prosimo, da od-
pustiš našim staršem, bratom
in sestram, našim znancem
in dobrotnikom vse kazni
njihovega zadolženja, ktere-
ga smo morebiti tudi mi za-
krivili. Obvaruj pa tudi nas
prestrašnega plamena, kte-
rega smo že tolikrat zaslu-
žili, ko smo tvoje milosti
zaničevali, svoje dolžnosti
leno opravljali in se protečim
skušnjavam premalo zvesto
ustavljali. Reši nas greha,

ki je naj veči hudo; duše v vicah pa, ki so grehu že odmerle, reši hudega ognja, reši prebritkeločitve od tebe. Amen.

Jagnje božje.

O Jezus, Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se terpečih duš v vicah; ker njihova sila je velika in le ti sam jim lahko pomagati zamoreš!

O Jezus, Jagnje Božje, ki si se pravici svojega večnega Očeta v spravo dal, da nam odpusti naše grehe, usmili se njih, ki so kot ljubljene otroci tvojega presvetega Serca umerli.

O Jezus, Jagnje Božje, ki si se za nas daroval, da bi nas is dežele prekletstva v deželo obljube pripeljal, in si sam od sebe rekel: „Jas sem vstajenje in življenje; kdor v me veruje, ima večno življenje; daj pokojnim dušam vernih kristjanov to življenje, katero jim je v svetih zakramentih zagotovljeno; dodeli jim srečo, katero so si pri tvoji sveti večerji zagotovili. O moj Jezus, naj se v duhu tudi jaz vdeležim te presvete večerje, da zadobim milosti, ki tako bogato v tem zveličanskem studencu tečejo, ter jih po-

delim ubogim dušam v vicah, da skoraj pridejo v večno družbo tvojih izvoljenih. O preljubeznjivi Zveličar! saj ljubiš te duše z Božjo očetovsko ljubeznijo; in ravno po tej neskončni ljubezni svojega Serca te prosimo, odpri jim vrata nebeške, da zdaj zdaj gredo v kraljestvo tvoje. Amen.

Sveto obhajilo.

O moj predobrotljivi Zveličar! ti si zdaj tukaj na altarji pričujoč in pojdeš z nebeškimi darovi v serce svojega mašnika. O Jezus, ti prežlahtni nebeški kruh! o

kako rad bi te s tvojim mašnikom prejel v svoje serce! pa moji grehi mi branijo, da te v resnici prejeti ne morem. Pridi pa vender, moj Bog in Gospod! s svojo pomočjo in svojo ljubeznijo v moje serce; pridi vender k meni ubogemu grešniku, ki iz ljubezni do tebe vse svoje grehe priserčno obžalujem! Pridi, da moje grehe pokončaš, moje madeže omiješ, mojo slepoto zazsvetliš in mojo revšino obogatiš.

Pa, o moj Gospod! tudi uboge duše v vicah neprenehoma zdihujejo po tebi. Niso pa še vredne stopiti v

kraljestvo tvoje, v katero nič nečistega ne more. Reci pa le eno besedo, in bodo očišene, svete in vredne, da gledajo tvoje presveto obličje. O naj skoraj zaslišijo mile besede tvoje: „Pridite blagodarjeni v veselje svojega Gospoda in posedite večno kraljestvo njegovo!“ Amen.

Po svetem Obhajilu.

Trojedini Bog! z očmi svoje neskončne milosti poglej na presveto daritev, katero smo zdaj tvojemu Božjemu veličastvu opravili. Sprejmi jo milostno, in naj bo nam vsem in še posebno

ubogim dušam v vicah v spravo in v zveličanje. Amen.

Blagoslov Očeta, in Sina in svetega Duha naj pride na vse verne duše v vicah, in naj jih reši vseh kazni, da se večnega veselja vdeležijo.

Sklep in zahvala.

Vsegamogočni, večni Bog! iz cele duše se ti zahvalim za veliko milost, da sem bil pri tej presveti daritvi, pri kateri sem prosil za uboge duše v vicah, ktere so tvojemu očetovskemu Sercu tako ljube in drage. Še enkrat te prosim, sprejmi milostno te moje molitve, ktere za duše v vicah zedinim z zaslu-

ženjem Jezusa Kristusa, s priprošnjo njegove presvete Matere in vseh ljubih svetnikov. Iz dna svojega serca kličem ž njimi še enkrat k tebi: Sliši in usliši naše prošnje in nagni svoje ušesa našemu zdihovanju; ker pri tebi je usmiljenje in obilno odrešenje. O reši nas in duše v vica! grehov, da enkrat vsi skupaj ko tvoji ljubi otroci gledamo tvoje obličje in te od vekomaj ljubimo, hvalimo in častimo. Amen.

Gospod, daj jim večni mir in pokoj; in večna luč naj jim sveti! Amen. Naj v miru počivajo! Amen.

IV. Sveta maša

kakor jo mašnik bere.

Molitev pred sv. mašo.

S ponižnim srcem darujemo tebi, o Gospod, nebeški Oče! to daritev sv. maše. Tebi večnemu, živemu Bogu skazujemo spodobno čast, in te za vse prejete dobrote zahvalimo. Dodeli nam gnado, da bomo vredno, spodobno in z ljubeznijo deležni te svete daritve. Očisti naše du-

še vsih grehov, da te bomo
s čistim srcem stanovitno
ljubili. Amen.

Začetek svete maše.

Mažnik pri spodnji stopnji začne
sv. mašo.

V imenu Boga Očeta †
in Sina † in svetega † Duha.
Amen.

M. Stopil bom pred Božji
altar.

Sl. Pred Boga, ki razve-
seljuje mojo mladost.

M. Sodi me, o Bog! in
razsodi mojo reč od nesve-
tega ljudstva; reši me kri-
vičnega in zapeljivega člo-
veka.

Sl. Ker ti, o Bog! si moja

moč; zakaj si mi zavrgel?
in zakaj moram žalosten ho-
diti zatrt od sovražnika?

M. Pošlji svojo luč in
resnico, da me vodite in
pripeljete na tvojo sveto go-
ro, v tvoje prebivališče.

Sl. Stopil bom pred Božji
altar, pred Boga, ki razve-
seljuje mojo mladost.

M. Hvalil te bom s citra-
mi, Bog, moj Bog! Čemu si
žalostna moja duša? in če-
mu me strašiš?

Sl. Zaupaj v Boga; še
ga bom hvalil; pomoč moja,
Bog moj je on.

M. Čast bodi Očetu, Sinu
in sv. Duhu.

Sl. Kakor mu je bila v začetku, zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

M. Stopil bom pred Božji altar.

Sl. Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

M. Naša pomoč je v imenu Boga.

Sl. Kteri je vstvaril nebo in zemljo.

M. Se spovem Bogu vsegamogočnemu, sveti Mariji, vselej devici, svetemu Michaelu arhangelu, svetemu Janezu krstniku, svetima aposteljnomu Petru in Pavlu, vsem svetnikom, in vam, bratje, da sem veliko grešil,

v mislih, besedah in v djanji. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim sveto Marijo, vselej devico, svetega Mihaela arhangela, svetega Janeza krstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in vas bratje, molite za me pri Gospodu našem Bogu.

Sl. Usmili naj se te vsegamogočni Bog, in ti odpusti tvoje grehe, in te pripelje v večno življenje.

M. Amen.

Sl. Se spovem Bogu vsegamogočnemu, sveti Mariji, vselej devici, svetemu Mihaelu arhangelu, svetemu

Janezu krstniku, svetima aposteljnomu Petru in Pavlu, vsem svetnikom in tebi, Oče, da sem veliko grešil v mislih, besedah in v djanji. Kriv sem, kriv sem, silno sem kriv. Zato prosim, sveto Marijo, vselej devico, svetega Mihaela arhangela, svetega Janeza krstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike in tebe, duhovni oče, molite za me pri Gospodu, našem Bogu.

M. Usmili se vas vsega-mogočni Bog, odpusti vam vaše grehe, in vas pripelji v večno življenje.

Sl. Amen.

M. Milost, odvezo in odpuščenje naših grehov nam dodeli vsegamogočni Bog.

Sl. Amen.

M. Bog! obrnil se boš na nas in nas oživil.

Sl. In veselilo se bo v tebi tvoje ljudstvo.

M. Bog! skaži nam svojo milost.

Sl. In dodeli nam svoje zveličanje.

M. Bog! usliši mojo molitev.

Sl. In moje vpitje naj do tebe pride.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Mašnik gre k altarju in reče:

Molimo.

Odvzemi nam, prosimo, Gospod, naše pregrehe, da bomo vredni stopiti s čistim zrcem v tvoje svetišče. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik v sredi altarja priklonjen moli:

Prosim te, o Gospod, po zasluženji tvojih svetnikov, katerih svetinje se tu znajdejo, in po zasluženji vsih svetnikov, da mi odpustiš milostljivo vse moje grehe. Amen.

Mašnik bere na levi strani altarja nekatere besede, ki se jim introit, to je vhod, pravi:

Češčena si, sveta Trojica,

in nerazdeljiva edinost. Častili ga bomo, ker nam je milost skazal.

(Psal m.) Gospod, naš Bog, kako prečudno je tvoje ime na vsi zemlji! Čast bodi Očetu, Sinu in svete-mu Duhu, kakor mu je bila v začetku, zdaj in vsaki čas od vekomaj do vekomaj.

Češena si, sveta Trojica, in nerazdeljiva edinost. Častili ga bomo, ker nam je svojo milost skazal.

V sredi altarja:

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Kriste, usmili se nas!

Sl. Kriste, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

Sl. Gospod, usmili se nas!

M. Gospod, usmili se nas!

M. Čast Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, kateri so prave volje. Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te. Zahvalimo se ti zavoljo tvoje velike časti. Gospod Bog nebeški kralj! Bog vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin, Jezus Kristus! Gospod Bog! Jagnje Božje, Sin Boga Očeta, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! kateri odjemlješ grehe sveta sprej-

mi našo prošnjo, ki sediš na desnici Boga Očeta, usmili se nas! zakaj sam ti si svet, sam ti Gospod! ti sam si nar višji Jezus Kristus s svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Mašnik se proti ljudem obrne in reče:

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Mašnik moli na levi strani altarja:

Molimo:

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dal svojim služabnikom v pričevanji prave vere čast večne Trojice spoznati, in v mogočnosti veličastva edinost moliti; prosimo, da

bomo s trdnostjo ravno te vere vselej vsih zoprnosti obvarovani. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem. Amen.

Berilo iz lista svetega Pavla aposteljna do Rimljanov. XI. p. 33, do 36. v.

O visokost bogastva Božje modrosti in znanja! Kako nezapopadljive so njegove sodbe in neizvedljiva njegova pota! Zakaj, kdo je poznal misli Gospodove? ali kdo je bil njegov svetovalec? ali kdo mu je pred kaj dal, da bi se mu povračevalo? Saj je vse iz njega in po njem.

Njemu bodi čast in hvala vekomaj! Amen.

Sl. Hvala Bogu!

M. Hvaljen si, o Gospod! ki brezna pregledaš in sediš nad kerubini. Hvaljen si, o Gospod! na podnebjih in češčen vekomaj. Aleluja! Hvaljen si Gospod, Bog naših očetov in češčen vekomaj. Aleluja.

V sredi altarja:

Očisti moje srce in moje usta, vsegamogočni Bog! ki si usta preroka Izaija očistil z živim oglam; tako me očisti s svojo nezasluženo milostjo, da tvoj sveti evangelij vredno oznanujem; po

Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me, o Gospod! Gospod bodi v mojem srcu in v mojih ustih, da vredno in spodobno oznanujem njegov evangelij. Amen.

Mašnik gre na desno stran in reče:

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Potem prekriža sv. evangelij in sam sebe, rekoč:

M. Besede svetega evangelija, ki ga je popisal sveti Matevž (v 28. p. 18. 20. v.).

Sl. Slava tebi, o Gospod!

Tisti čas je Jezus rekel svojem učencem: Vsa oblast mi je dana v nebesih in na

zemlji. Toraj pojdite in učite vse narode in kršujte jih v imenu Očeta in Sina in svetega Duha! Učite jih spopovovati vse, karkoli sem vam povedal. In glej, jaz sem z vami vse dni do konca sveta. Mašnik poljubi sveti evangelij in reče:

M. Z evangeljskimi besedami naj bodo izbrisane naše pregrehe.

Sl. Hvala tebi Kriste!

Mašnik v sredi altarja vero moli ob nedeljah in večjih praznikih, rekoč:

Verujem v enega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči, in

v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sinu Božjega, edino-rojenega, ki je rojen iz Očeta od vekomaj, ki je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, ki je z Očetom enega bitja, po katerem je vse vstvarjeno, ki je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja z nebes prišel (tukaj se pripogne desno koleno), in je meso nase vzel po svetem Duhu iz Marije device, ter se včlovečil. Tudi križan bil za nas pod Poncijem Pilatom, trpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smrti po be-

sedah pisem. Je šel v nebesa. Sedi na desnici Očeta in bo spet prišel s častjo sodit žive in mrtve; kraljestva njegovega ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in oživljalca, ki iz Očeta in Sina izhaja, ki ga z Očetom in Sinom vred in enako molimo in častimo; ki je po prerokih govoril. Verujem eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Spoznam en krst v odpušenje grehov. Verujem vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Pri darovanji kruha:

Vzemi, sveti Oče, vsega-
mogočni večni Bog! čisti dar,
kterega ti jaz, tvoj nevred-
ni služabnik, svojemu žive-
mu in pravemu Bogu daru-
jem za svoje brezštevne
grehe, zamere in zanikrnosti,
in za vse pričujoče, pa tudi
za vse verne kristjane, žive
in mrtve, da bo meni in
njim v zveličanje in večno
življenje! Amen.

Mašnik vlije nekaj kapljic vode v
vino:

Bog, ki si prečudno vstva-
ril človeka v blagem stanu,
in (ko je grešil) ga še bolj
čudno prenovil; daj nam po
skrivnosti te vode in tega

vina združenim biti s tistega Božjo natoro, ki se je vrednega storil, naše človeške natore biti deležen, Jezus Kristus, tvoj Sin, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Pri darovanji keliha:

Darujemo ti, Gospod! kelih zveličanja na tvojo milost klicaje, da gre pred obličje tvojega Božjega veličastva, v prijeten dar za naše in za zveličanje vsega sveta. Amen.

Mašnik moli s sklenjenimi rokami:

V duhu ponižnosti in v skesanosti srca nas sprej-

mi, o Gospod! in naj bo pred tvojim obličjem danes naša daritev taka, da ti bo do padla, o Gospod Bog!

Pridi, posvečevalec, vsegamogočni večni Bog, in posveti ta dar, ki je pripravljen tvojemu svetemu imenu.

Mašnik umije prste in moli iz
25. psalma:

Z nedolžnimi bom umival svoje roke in obdajal tvoj altar, o Bog! da bom slišal glas tvoje hvale in oznanoval vse čudeže tvoje. O Bog! jaz ljubim lepoto tvoje hiše in prebivališče tvojega veličastva. Ne pogubi moje duše s hudobnimi, o Bog! in ne

umori me z željnimi krvi,
 ki je krivica v njih rokah
 in njih desnica polna pod-
 kupščine; jaz pa hočem v
 svoji nedolžnosti živeti. Reši
 me in usmili se me; na pra-
 vem stoji moja noga; v zbi-
 rališčih te bom hvalil, o Bog!
 Čast bodi Očetu i. t. d.

Mašnik v sredi altarja moli:

Vzemi, sveta Trojica! da-
 ritev milosti, ki ti jo daru-
 jemo v spomin trpljenja, vsta-
 njenja in vnebohoda Jezusa
 Kristusa, Gospoda našega
 in v čast Marije, vselej de-
 vice, svetega Janeza Krst-
 nika, svetih aposteljnov Pe-
 tra in Pavla, njih in vsih

drugih svetnikov; naj jim bo v čast, nam pa v zveličanje in prosijo naj v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Proti ljudem:

M. Molite bratje, da bo moja in vaša daritev prijetna Bogu, vsegamogočnemu Očetu.

Sl. Naj vzame Gospod ta dar iz tvojih rok v hvalo in čast svojega imena, tudi v naš prid in v prid vse svoje svete cerkve.

M. Amen.

Tiha molitev:

Posveti, prosimo, Gospod naš Bog! po klicanji tvojega svetega imena to daritev, ki ti jo darujemo, in stori nas po nji sebi dopadljiv dar vekomaj. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu i. t. d.

Tukaj povzdigne mašnik svoj glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

M. Povzdignite srca.

Sl. Imamo jih pri Bogu.

M. Hvalimo Gospoda svojega Boga.

Sl. Vredno in prav je.

M. Res je vredno in prav,

spodobno in koristno, da ti hvalo dajemo vselej in povsod, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! ki si s svojim edinorojenim Sinom in svetim Duhom en Bog, en Gospod, ne v edinosti ene osebe, ampak v trojici enega bitja. Kar po tvojem razodenju verujemo od tvoje časti, to brez vsega razločka mislimo od tvojega Sina, ravno to od svetega Duha tako, da v pravem in večnem Bogu molimo tri resnične osebe in edino bitje in enako veličastvo. Kteremu hvalo dajejo angelji in arhangelji, kerubi in serafi, ki ne jenjajo

klicati sleherni dan, z enim glasom:

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Polno je nebo in zemlja tvoje časti. Čast tebi na visokosti! Češčen bodi, ki pride v Gospodovem imenu! Čast tebi po višavah!

Mašnik se prikloni in moli:

Ponižno te tedaj prosimo, neizmerno usmiljeni Oče, po Jezusu Kristusu, svojem Sinu, Gospodu našem, vzemi in posveti te ponudbe, te prečiste svete darove, ki ti jih darujemo za tvojo sveto katoliško cerkev, da ji mir daš, jo varuješ, jo ohraniš v edinosti in vladaš po vsem

svetu: pa tudi za tvojega služabnika, našega papeža I. in našega škofa I. in za našega cesarja I. in za vse, ki so v pravi katoliški in apostolski veri.

Spomin za žive.

Spomni se, o Bog! svojih služabnikov in služabnic (tukaj se spomin stori za tiste, za katere hočemo darovati) in vsih pričujočih, katerih vero poznaš in vididiš njih pobožnost, za katere ti darujemo, ali ki ti sami darujejo ta dar hvale za-se, in za vse svoje, za odrešenje svojih duš, za upanje svojega zveličanja in varnosti, in ti pošiljajo svoje

želje večnemu in pravemu Bogu.

Zedinimo se, in spomin obhajajmo, sosebno častite vselej device Marije, matere našega Boga in Gospoda Jezusa Kristusa, pa tudi tvojih aposteljnov in mučenikov, Petra in Pavla, Andreja, Jakoba, Janeza, Tomaža, Jakoba, Filipa, Jerneja, Matevža, Simona in Tadeja, Lina, Kleta, Klemena, Ksista, Kornelija, Ciprijana, Lorenca, Krizogona, Janeza in Pavla, Kozma in Damijana in vsih tvojih svetnikov; daj nam po njih zasluženji in prošnjah, da bomo v zavetji

tvoje pomoči obvarovani pri vsih rečeh, po ravno tistem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Mašnik drži roke nad kruhom in kelihom, in moli:

Prosimo te tedaj, o Bog! vzemi potolažen ta dar, ki ti ga darujemo tvoji hlapci in z nami vred vsa tvoja družina, daj nam preživeti v tvojem miru svoje dni, reši nas večnega pogublenja, in daj nam prištetim biti med tvoje izvoljene. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Daj, prosimo te, o Bog! da bo ta dar ves posvečen, sprejet, potrjen, resničen in

prijeten; da nam bo spre-
menjen v telo in kri tvojega
preljubega Sina, Gospoda na-
šega Jezusa Kristusa.

Ki je vzel pred svojim
trpljenjem ta dan kruh v
svoje svete roke, in je vzdig-
nil oči proti nebu k tebi, svo-
jemu vsegamogočnemu Oče-
tu, te zahvalil, ga posvetil,
razlomil in dal svojim učen-
cem, rekoč: „Vzemite, in
jejte vsi od tega, zakaj to
je moje telo.“

Mašnik povzdigne sv. hostijo, ter jo
ljudem pokaže, da jo molijo in po-
uem reče:

Ravno tako je vzel po ve-
čerji tudi prečudni kelih v

svoje svete in častite roke, te spet zahvalil, ga posvetil, in dal svojim učencem rekoč: „Vzemite in pite vsi iz njega; ker to je kelih moje krvi, nove in večne zaveze, skrivnost vere, ktera bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Kolikorkrat bote to storili, storite v moj spomin.“

Mašnik povzdigne kelih s sveto krvjo, da jo ljudje molijo, in potem reče:

Zavoljo tega tedaj obhajamo, o Gospod! mi tvoji hlapci in tvoje sveto ljudstvo, spomin presvetega trpljenja, od smrti vstajenja in častitega vnebohoda ravno tega

Kristusa, Sina tvojega, Gospoda našega, in darujemo tvojemu prečudnemu veličastvu od tvojih daril in dobrot ta čisti dar, ta sveti dar, ta brezmadežni dar, sveti kruh večnega življenja, in kelih večnega zveličanja.

Ponižaj se, pogledati na té darove s potolaženim in milostljivim obličjem in vzeti jih, kakor si se bil ponižal vzeti darove svojega hlapca, pravičnega Abeljna, daritve našega očeta Abrahama, in sveto in brezmadežno daritev, ki ti jo je daroval Melkizedek, tvoj veliki duhoven.

Ponižno te prosimo, vsega-

mogočni Bog! reci prinesti te dari po rokah svojega svetega angela na tvoj višji altar, pred tvoje Božje veličastvo, da bomo vsi, kar nas bo deležnih tega altarja, in nas zavžilo presveto telo in presveto kri tvojega Sina, napolnjeni z vso dobroto in milostjo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Spomin za mrtve.

Spomni se, o Gospod! tudi svojih služabnikov in služabnic I. I. (tukaj se spomin stori za mrtve, za ktere hočemo moliti), ki so šli pred nami z znamenjem vere, in ki so v miru zaspali. Dodeli jim, o Gospod!

te prosimo, in vsim, ki so v Kristusu zaspali, kraj počitka, luči in miru. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik se na prsi udari in moli:

Tudi nam grešnikom, svojim služabnikom, zaupajočim v tvoje veliko usmiljenje, daj delež in družbo s svojimi svetimi aposteljni in mučeniki, z Janezom, Štefanom, Matijem, Barnabom, Ignacijem, Aleksandrom Marcellinom, Petrom, s Felicito, Perpetvo, Agato, Lucijo, Nežo, Cecilijo, Anastazijo, in z vsemi svojimi svetniki; prosimo te, ne po našem za-

služenji, ampak po svoji prizanesljivosti nam daj priti v njih družbo. Po Kristusu, Gospodu našem; po katerem o Gospod! vselej te dobrote vse vstvariš, jih posvetiš, blagosloviš in jih nam podeliš. Po njem, z njim in v njem bodi tebi, Bogu Očetu vsegamogočnemu v edinosti svetega Duha vsa čast in hvala.

Mašnik povzdigne kelih s sveto hostijo in potem reče na glas:

M. Od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Molimo.

Z Zveličarjevo zapovedjo

opominjani, in podučeni z njegovim božjim naukom si upamo reči:

Oče naš, kateri si v nebesih. Posvečeno bodi tvoje ime. Pridi k nam tvoje kraljestvo. Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. Daj nam danes naš vsakdanji kruh. In odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom. In nas ne vpelji v skušnjava.

Sl. Temuč reši nas hudega.

M. Molimo.

Reši nas, prosimo, o Gospod! vsega hudega, preteklega, sedanjega in prihod-

njega, in na prošnjo svete
 častite, vselej device Božje
 matere Marije, svojih svetih
 aposteljnov Petra in Pavla
 in Andreja, in vsih svetni-
 kov, daj nam mir v naših
 dnevih, da bomo s pomočjo
 tvoje milosti podpirani vselej
 greha prosti, in vse zmote
 obvarovani. Po ravno tem
 Jezusu Kristusu, Sinu tvo-
 jem, ki s teboj živi in kra-
 ljuje v edinosti svetega Duha,
 Bog od vekomaj do vekomaj.
 Sl. Amen.

Mašnik stori s koščekom sv. hostije
 trikrat križ čez kelih in reče:

M. Mir Gospodov bodi
 vedno z vami.

Sl. In s tvojim duhom.

Mašnik spusti košček sv. hostije v kelih in reče:

Ta zmes in posvečenje telesa in krvi Gospoda našega Jezusa Kristusa bodi nam, ki jo prejmemo, v večno življenje.

Sl. Amen.

Mašnik še trikrat na prsi udari, rekoč:

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, daj nam mir.

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel svojim apostelj-

nom: mir vam zapustim, svoj mir vam dam, ne glej mojih grehov, ampak vero svoje cerkve, in daj ji po svoji volji mir in edinost, ki živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! Sin živega Boga, ki si po Očetovi volji s svetim Duhom vred svet s svojo smrtjo v življenje obudil, reši me s svojim presvetim telesom in s svojo presveto krvjo od vsih mojih pregreh in vsega hudega. Daj, da se vselej tvojih zapoved držim in ne dopusti, da bi se kdaj ločil od tebe, ki živiš in kraljuješ

z ravno tem Bogom Očetom in svetim Duhom od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Gospod Jezus Kristus! vžiti tvoje telo, ki ga prejeti se jaz nevredni človek predrznem, mi ne bodi v sodbo in pogubo, temuč naj mi bo po tvoji dobroti bramba in zdravje duše in telesa; ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zavživanje.

Kruh nebeški bom prejel in klical v Gospodovo ime. Mašnik se trikrat na prsi udari in reče trikrat:

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Mašnik stori križ čez-se s sveto hostijo in reče:

Telo našnga Gospoda Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večne življenje. Amen.

Mašnik prime kelih rekoč:

Kaj bom povrnil Gospodu za vse kar mi je dal? Zveličavni kelih bom prejel in klical v Gospodovo ime. Klical bom za-nj in njegovo hvalo oznanoval, in v zavetji bom pred svojimi sovražniki.

Mašnik vzame kelih v desno roko in stori ž njim križ čez-se, rekoč:

Kri Gospoda našega Jezusa Kristusa ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitev po zavživanji.

Kar smo z ustmi prejeli. o Gospod, naj bo s čistim srcem zavžito; in ta čašni dar nam bode večno zdravilo.

Telo tvoje, o Gospod! ki sem ga zavžil, in kri tvoja, ki sem jo pil, naj se z mojim srcem sklene in daj, da ne bo nič pregrešnega madeža v meni, ker sem s čistimi in svetimi skrivnostmi pokrepčan; ki živiš in kralj uješ od vekomaj do vekomaj Amen

Mašnik na desni strani:

Hvalimo Boga nebes, in pred vsemi živimi ga častimo; ker nam je svojo milost skazal.

Mašnik v sredi altarja proti ljudstvu:

M. Gospod z vami!

Sl. In s tvojim duhom.

Molitev po obhajilu.

Naj nam tekne k pridu telesa in duše, Gospod naš Bog, tega zakramenta zavžitek, in večno spoznanje svete Trojice in ravno tiste nerazdeljive edinosti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki živi in kraljuje v edinosti svetega duha, Bog od vekomaj do vekomaj.

Sl. Amen.

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duhom.

M. Idite, minula je maša.

Sl. Hvala Bogu.

Mašnik v sredi altarja priklonjen
moli:

Naj ti, o sveta Trojica opravilo moje službe dopade, in daj, da bo daritev, ki sem jo nevedni človek pred očmi tvojega veličastva daroval, tebi prijetna, zame pa in za vse, ki sem jo zanje opravil, spravna po milosti tvoji. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Mašnik poljubi altar, se proti ljudem obrne in jih blagoslovi, rekoč:

Blagoslovi vas vsegamo-
gočni Bog † Oče in † Sin in †
sveti Duh.

Sl. Amen.

Mašnik stopi na desno stran altarja
in reče:

M. Gospod z vami.

Sl. In s tvojim duhom.

M. Začetek svetega evan-
gelija po spisu svetega Ja-
neza.

Sl. Čast tebi, o Gospod!

M. V začetku je bila be-
seda, in Beseda je bila pri
Bogu in Bog je bila Beseda.
Ta je bila v začetku pri Bo-
gu. Vse je po nji storjeno in
brez nje ni nič storjenega,
kar je storjenega. V nji je

bilo življenje in življenje je bilo luč ljudi. In luč v temi sveti in tema je ni zapopadla. Bil je človek poslan od Boga, ki mu je bilo ime Janez. Ta je prišel v spričevanje, da je spričeval od luči, da bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, temuč, da bi pričeval od luči. Bila je prava luč, ki razsvetli vsacega človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo last je prišel in njegovi ga niso sprejeli. Kolikor pa jih ga je sprejelo, jim je dal oblast Božjim otrokom biti, njim,

ki verujejo v njegovo ime,
ki niso iz krvi, ne iz volje
mesa, ne iz volje moža, am-
pak iz Boga rojeni. In Be-
seda (tukaj se z desnim kolenom
pripogne) je meso postala, in
je med nami prebivala in
smo videli njeno čast, kot
čast edinorojenega od Očeta
polnega milosti in resnice.
Sl. Bogu bodi hvala!

Spovedne molitve.

Priprava.

Vsegamogočni, večni Bog Oče, Sin in sveti Duh! zahvalim se ti iz celega serca, da po svoji ojstri pravici me nisi kaznoval, kakor sem s svojimi velikimi in mnogoterimi grehi že davno zaslužil. Zahvalim te za veliko poterpežljivost, s katero si mojo hudobijo do zdaj

prenašal, in za neskončno usmiljenje, s katerim mi zdaj še svoje odpušenje ponujaš.

O preljubeznjivi moj Jezus! ti si postavil zakrament svete pokore vsem grešnikom v tolažbo. Serčno želim ta sveti zakrament prejeti, da bom svojih grehov očišen in da se jih za naprej ložej obvarujem. Pridem k tebi, o moj nebeški Oče! kakor zgubljen sin, ki je v svoji revšini zdihoval: Vstal bom in šel bom k svojemu Očetu nazaj. Kličem k tebi, kakor uni nesrečni sin: Oče, grešil sem zoper tebe, in nisem

vreden tvoj sin imenovan biti.

O Jezus, ti dobri pastir! jaz pridem k tebi, kakor zgubljena ovčica, ki želi na pravo pot nazaj se verniti. Pridem k tebi, o moj Zveličar! kakor Cahej, kakor cestninar iz Jerihe. Spoznam svojo krivico; in terdno sem sklenil po moči popraviti vso škodo, katero sem s pohujšanjem ali s slabim zgledom svojemu bližnjemu na duši storil, ali katero sem mu na časti ali premoženji napravil. Kaj bi mi pač pomagalo, ko bi ves svet pridobil, svojo dušo pa zgubil?

O preljubeznjivi Odrešenik
 moje duše! k tvojim nogam
 se veržem, in kakor Mag-
 dalena želim s spokornimi
 solzami oprati vse pregrehe
 svoje. O Gospod! ne spusti
 me spred svojih presvetih
 nog, dokler ne slišim iz tvo-
 jih ust, kakor una velika
 spokornica, presladkih in
 tolaživnih besed: „Tvoji
 grehi so ti odpušeni!“

Molitev k svetemu Duhu.

Bog, sveti Duh, vir vsega
 razsvetljenja, vsega spoz-
 nanja in resnice, ki poznaš
 vse skrivnosti človeškega
 serca in veš naj skrivnejši

misli njegove, razsvitli z enim žarkom svoje Božje svetlobe temoto mojega z grehom oslepljenega duha. Pokaži mi vse grehe, ktere sem storil zoper tebe, zoper svojega bližnjega in zoper samega sebe. Daj mi svojo pomoč, da jih tako čisto in na tanko spoznam, kakor jih bom spoznal o smertni uri pred sodnjim stolom svojega Odrešenika.

O sveti Duh, ti Bog vse ljubezni! presuni in vnemi moje serce, da obžalujem vse svoje grehe resnično in edino le iz čiste ljubezni do Boga. Vodi moj jezik in daj mi

serčnost in moč, da svojemu duhovnemu zdravniku, tvojemu mašniku, odkrijem vse rane svoje duše, da me nespametna sramožljivost ne zapelje, da bi zamolčal kaj, kar moja vest teži.

Sveta Marija, Mati mojega Gospoda in Zveličarja, ki si toliko ljubeznjiva grešnikom, ki resnično voljo imajo se poboljšati, pomagaj mi s svojo mogočno priprošnjo, da to spoved tako opravim, kakor bom zadnjo uro želel jo opraviti. In vi moji sveti patroni, posebno še vi sveti spokorniki in spokornice, prosite za me, da obrodim

vreden sad svete pokore.
Amen.

Izpraševanje vesti.

Da zamoreš svoje grehe prav obžalovati in se jih čisto spovedati, jih moraš poprej vedeti. In da boš hudobijo in gnjusobo svojih grehov ložej spoznal in bolj obžaloval, je pa prav dobro, da se spomniš dobrot, ktere ti je mili nebeški Oče ves čas tvojega življenja, ali saj po zadnji spovedi podelil na duši in na telesu. Tako boš spoznal, kako dober ti je ljubi Bog in kako je zares

vse tvoje ljubezni vreden. Izpraševanje vesti ti bo pa pokazalo, kako nehvaležen, kako hudoben si bil ti proti njemu.

Ako pogosto k spovedi hodiš in tudi, kar je naj bolje vsak večer svojo vest izprašuješ in tako svoje hudo nagnjenje, navadne skušnjave in pregreške dobro poznaš, se ti ni treba pri izpraševanju vesti predolgo muditi. Urno boš spoznal stan svoje duše. Ne boj se, da bi kaj velicega pozabil. Ako si po nesreči v kaki večji greh padel, ti ga bo vest glasno očitala, da ga

spregledati, pozabiti ne boš mogel. Veči skerb obračaj na to, da imaš, kar le mogoče, popolno kesanje.

Kdor pa malokdaj k spovedi hodi, naj se posluži ogledala vesti; pa ne le poveršno, ampak skerbno in premišljeno.

Kedar pa hočeš svojo vest izpraševati, se podaj bolj v samotni kraj, ali če ti je mogoče, v cerkev, in potem preglej

Kratko ogledalo vesti

za take, ki pogosto sveto spoved opravljajo.

Pomisli naj poprej, kodi si po zadnji spovedi hodil?

po katerih krajih? s katerimi ljudmi si govoril, hodil ali delal? kakošne posebne, nenavadne opravila si imel? kakšne nasprotnosti in težave so te zadele? — To ti bo pomoglo, da se boš ložej spomnil, kakšne misli si imel? kaj si govoril in kako se obnašal? Tako ne boš lahko kaj bistvenega spregledal. Posebno bodi pazljiv na tisti greh, kteremu si naj bolj podveržen. Pomisli, si li nauke, pri zadnji spovedi sprejete si k sercu vzel in jih premišljeval? Si li dobro storjene sklepe imel pred očmi? Si

li naloženo pokoro zvesto in na tanko opravil? Nikdar, pri nobeni spovedi ne pozabi, si li in kako si dolžnosti svojega stanu spolnoval? Skušnja kaže, da si mnogi z manj važnimi rečmi svojo glavo belijo in se jih na dolgo in široko spovedujejo, dolžnosti svojega stanu pa še v misel ne vzamejo; in vendar je, kakor vsakdanje življenje priča, v tem velikrat prav dosti pomanjkljivega. In ravno to je večkrat vzrok, da pogostne spovedi dolgih let ne rodijo nobenega pravega sadu resničnega poboljšanja

in napredovanja v duhovnem življenji.

Kteri pa malokdaj k spovedi hodijo, ali kdor bi hotel delati dolgo spoved, naj skerbno pregleda

Obširnejše ogledalo vesti.

Pred vsem pomisli, kdaj si bil zadnjikrat pri spovedi? si li dobil odvezo ali ne? kako si naloženo pokoro opravil? si morebiti sveto odvezo in sveto Obhajilo celo nevredno prejel? — Pri večih grehih premisli, kolikrat si vanje padel, ter povej, kolikor premoreš, natančno stevilo. Po-

misli zato, kolikrat si ta greh storil na mesec, na teden ali na dan? Premisli tudi okolišine; ali si grešil očitno, drugim, zlasti nedolžnim, v pohujšanje? v bližnji žlahti? o svetih dnevih? na svetem kraji? —

Potem se skerbno izprašuj:

1. Zastran deset Božjih zapoved.

1. Zoper p e r v o zapoved greši: kdor se keršanskega nauka naučiti ne prizadeva; kdor nad verskimi resnicami prostovoljno dvomi; kdor brez potrebe hodi v družino, kjer se zoper sveto

vero govori; kdor prebira
 bukve ali spise, v katerih se
 sveta vera zaničuje; kdor
 svetih resnic ne zagovarja,
 akoravno sprevidi, da bi
 bilo prav in bi pomagalo;
 kdor se sramuje sveto vero
 očitno spoznati, ter se sra-
 muje moliti, se prekrižati,
 poklekniti, se postiti; kdor
 krive, prazne vere ima, vraže
 veruje, jih drugim pripo-
 roča; kdor prihodnje reči
 po vedežih, po kvartah, zvez-
 dah i. t. d. zvedeti želi;
 kdor vero v Boga, v ne-
 umerjočnost duše ali kako
 drugo sveto resnico taji, ali
 še druge v to zapeljuje. —

Kdor v križih in težavah v Božjo milost ne zaupa, ali premalo zaupa, ali celo nad Božjo milostjo obupa; pa tudi, kdor prederzno na Božjo milost upa in lahko-mišljeno v grehah živi; kdor svoje poboljšanje odlaga ali v nespokornosti terdovraten ostane. — Kdor Boga ne ljubi in si ga ljubiti ne prizadeva; nobenega veselja nad Božjimi rečmi nima in nikdar ali le prav malokdaj vero, upanje in ljubezen obudi. — Kdor rad ne moli, celo navadnih molitev ne opravi, v jutro, opoldne, zvečer, pred jedjo in po jedi

in angelsko češenje zani-
kerno opuša. Kdor je pro-
stovoljno raztresen pri mo-
litvi, ali se nespodobno ob-
naša, še druge v molitvi
moti ali zavoljo pobožnosti
zasmehuje. Kdor Bogu po-
svečene reči ali osebe, cerk-
ve, svete podobe, posode,
duhovne ali redovnike za-
ničuje, skruni, jim nečast
dela. Kdor vsega svojega
djanja in nehanja Bogu v
čast ne daruje, pri svojih
opraviilih dobrega namena
nima, ampak le svojo čast,
svojo hvalo in svoj dobiček
iše. Kdor ni zadovoljen s
stanom, v kterega ga je Bog

postavil; kdor svoje dolžnosti z nevoljo, z jezo dopolnuje, ali jih celo zanemarja. Kdor nad Božjo previdnostjo godernja, se jezi. Kdor Božje naredbe: mraz, vročino, sušo, hudo vreme, bolezni i. t. d. graja, čerti ali celo preklinja. Kdor Boga samega čerti ali sovraži, ali kar je Božjega, zatreti hoče. Kdor češenje angelov, svetnikov, njihovih podob ali svetinj graja, skruni ali zasmehuje.

2. Zoper drugo zapoved se pregreši: Kdor Božje ime, ime Jezus, Marija in drugih svetnikov lahkomišljeno in

brez spoštovanja izrekuje ; kdor besede svetega pisma, cerkvenih molitev, pridgarjev i. t. d. pači, zasmehuje ali v nespodobne šale obrača. Kdor besede: zakrament, kerst, nebesa, duša i. t. d. v kletev vpleta. Kdor preklinja, se roti, pridušuje, brez potrebe ali po krivem prisega, ali druge k temu napeljuje ! Kdor Bogu storjenih obljub ne dopolni, ali brez vzroka jih dopolniti dolgo odlašá.

3. Zoper tretjo zapoved se pregreši : Kdor nedelj in praznikov ne praznuje, to je, brez resnične sile in brez

postavnega dovoljenja hlapčevska dela ali sam opravlja, ali druge, zlasti družino k temu sili; kdor brez potrebe take dni kupuje, prodaja ali sploh časnega dobička iše. — Kdor takih svetih dni ne posvečuje, to je, kdor brez pravičnega izgovora ni pri celi sv. maši, ali pa je pri svetem pravilu prostovoljno razmišljen, ali se nespodobno obnaša. Kdor Božje besede, pridig, keršanskega nauka, in priliko ima, ne poslušša. Kdor druge v službi Božji moti. Kdor svojim podložnim brez pravičnega vzroka k službi

Božji brani. Kdor takim, ki se službi Božji odtegujejo, potuho daje, ali jih z zapeljivimi veselnicami, z godbo, igro, plesom i. t. d. od službe Božje vabi; in kdor take veselice obiskuje ali dovoljuje.

4. Zoper četerto zapoved se pregrešijo: Otroci, kateri so staršem nepokorni, zastran nauka ali šole, zastran dela, molitve ali službe Božje; kateri brez vednosti, brez privoljenja staršev, ali sploh nevarno zvezo s drugim spolom delajo, zakon obetajo; kateri po noči okoli voglarijo, v slabe tovaršije

zahajajo. — Kteri so staršem nezvesti, to je, kteri se hinavsko pobožne delajo, da jim ložej svoje zaveze in hudobije prikrivajo; kteri starše goljufajo, z lažjo in prilizovanjem denar ali druge reči z njih spravljajo; kteri staršem kradejo, jim denar ali premoženje zapravljajo; so leni, neskerbni pri delu. — Kteri staršev ne spoštujejo, se nespodobno, sirovo proti njim obnašajo, jih gerdo gledajo, jim nagajajo, jih z bodečo besedo pikajo in žalijo; jih zaničujejo, zasmehujejo, se jih sramujejo, jim gerde pri-

imke dajejo, njihove slabosti raznašajo, zoper nje lažejo, jih preklinjajo, jim žugajo, ali (ker je prestrašno!) jih sujejo ali tepejo. — Kteri staršev ne ljubijo, to je, kteri nobena nega usmiljenja ž njimi nimajo, jih v sili ali potrebi zapušajo, jim v boleznih ne postrežejo, za previdenje o smertni sili in za spodobni pokop ne skerbijo; njihove zadnje volje ne spoštujejo ali jo prelomijo; v življenji in po smerti za nje ne molijo. — (Po primeri imajo otroci enake dolžnosti tudi do svojih varhov, red-

nikov, učениkov in predpostavljjenih.)

Posli, ki so gospodarjem po primeri to dolžni, kar so otroci dolžni svojim staršem; se pregrešijo, če svojo službo na videz, nezvesto opravljajo; če gospodarjem iz zanikernosti ali nalašč škodo delajo; če otrokom zoper starše potuho dajejo, jih k tatvini napeljujejo, jih pohujšajo; če sami krađejo, ali si plačilo sami zboljšujejo, če v hiši razpertije delajo, slabosti domačih raznašajo ali zoper nje lažejo in jih černijo.

Podložni se otrokom

enako pregrešijo, kateri duhovsko ali deželsko gosposko zaničujejo, psujejo, ogovarjajo, po krivici grajajo, jo preklinjajo, ji nagajajo, se ji ustavljajo, zoper njo puntajo, ji, kar so dolžni, ne odrajtajo, ali druge k takim grehom napeljujejo in šuntajo.

Starši, gospodarji, učitelji in predpostavljeni, kateri svojim otrokom ali podložnim za zdravje in življenje ne skerbijo; jim potrebnega živeža in obleke ne dajo; podučenje v veri, ali v tem, kar je za njihov prihodnji poklic potrebno,

zanemarjajo, jih k molitvi, k Božji službi, k prejemanju svetih zakramentov ne napeljujejo; jim lepega zgleda ne dajejo; jih po svojem medsebojnem prepiru, po kletvi, gerdem govorjenji in zaderžanji pohujšujejo; jih po dnevu ali po noči brez varstva pušajo; jim vsakoršne nevarne in pregrešne veselice, igre, tovaršije, zaveze in ponočno pohajanje dovolijo; za sramožljivost v hiši ne skerbijo; razuzdano družino v službo jemljejo, in otroke ž njo občevati, pri njej spati pustijo; jih, če kaj grešijo, ne strahujejo;

jih psujejo, preklinjajo, brez usmiljenja pretepajo; jih z delom preobložijo; jim zasluženega plačila ne dajo; jih v boleznih zapustijo; jim mašnika in zdravnika ne preskerbijo, ali jih celo neusmiljeno od hiše odpravijo, kateri jim kaj grešnega dovolijo ali celo ukažejo.

Pregrešijo sezoper četerto zapoved tudi še, kateri osebe, ki so po svojem stanu ali poklicu časti vredne, ali stare, onemogle, revne, nadložne in bolne ljudi zaničujejo, se jim posmehujejo, jih za norce imajo, jih dražijo i. t. d.

5. Zoper peto zapoved se pregreši, kdor sebe ali drugim na zdravji ali življenji škoduje, kar se zgodi z jezo, s prevelikim žalovanjem, z zavživanjem škodljivih jedil in pijač, ali po nezmernosti v jedi in pijači, pri plesu, pri ponočnem, nepotrebem bedenju. Kdor sebe ali druge z delom preobloži ali presili. Kdor sebi ali drugim nesrečo ali smert želi. Kdor v sovraštvu živi ali se spraviti noče. — Pregreši se z žuganjem, s tepežem, pobojem, z morijo. — Pregreše se noseče matere, ki iz hu-

dobnega namena kaj svogemu sadu škodljivega pijejo, uživajo, pretežko vzdigujejo, i. t. d. Ravno tako hudo greši, kdor kaj takega svetuje ali k temu napeljuje. — Greši se tudi z dušno morijo, to je, ako kdo druge pohujšuje z besedo, z obleko ali z djanjem; ali jim v greh svetuje, jim grešiti veleva, jih v greh napeljuje, jih v grehu podučuje, greh hvali, k grehu molči, greh zagovarja.

6. Zoper šesto in deveto zapoved greši, kdor prosto-voljno nečiste misli in želje ima, ali jih saj premalo

zatira. Kdor nespodobno govori in take pogovore z dopadajenjem poslušā; kdor nespodobne reči ali nespodobne podobe gleda; pohujšljive bukve ali spise bere; nesramne pesmi poje; se pohujšljivo oblači ali nespodobno zaderži. Kdor brez potrebe in v okolišine (na ples, v ničkoristi, slaboglasne kerčme, ponočne shode in vasovanja i. t. d.) gre, kjer je velika nevarnost, zapeljanim biti v nečiste misli, želje ali djanja. Kdor iz gole poželjivosti znanje z drugim spolom sklepa, in ga skrivej, ali še celo po noči

obiskuje. Kdor se djansko zoper sveto čistost pregreši; bodi si sam nad seboj, ali z drugim spolom; morebiti z zakonsko osebo, ali v bližnji žlahti, ali z osebo, ki je Bogu sveto čistost obljubila. Kdor koga, zlasti nedolžnega v nečisto djanje prisili, ali celo neumno žival v svoje poželenje rabi. — Treba se je tudi spovedati, kakšne nasledke so ti grehi imeli; ali če je komu škoda, in kakšna škoda še zgodila. — Zakonski se še posebej pregrešijo: ako iz nečistih namenov v zakon stopijo; ako zakonsko zve-

stobo prelomijo (tudi nečisto poželenje druge osebe je nezvestoba); ako z lakomišljenim obnašanjem eden drugemu k ljubosumnosti vzrok dajejo, ali brez vzroka med seboj sumničijo; ali karkoli si bodi, zakonskemu namenu nasproti ravnajo; ali se brez dovoljenja duhovske gosposke ločijo.

7. 10. Zoper sedmo in deseto zapoved se pregreši, kdor ptujega blaga poželuje, to je, po krivici si ga pridobiti želi; kdor uganja tatvino, goljufijo, nezvestobo, rop, lakomnost, oder-

tijo. Kdor previsoke obresti tirja, krivično mero ali vago rabi; bližnjemu na polji, v hosti, pri drevji i. t. d. kako škodo napravi; kdor za slabo, nezvesto opravljeno delo plačilo tirja, ali ga saj vzame, kakor za pošteno delo. Kdor se sile in potrebe svojega bližnjega v svoj dobiček poslužuje. Kdor uboge, vdove ali zapušene otroke zatira. Kdor tega, kar je komu dolžan, o pravem času ne odrajta; tedaj dolžniki, ki obresti ne plačujejo; otroci, ki staršem obljubljenega prevžitka ne dajo; gospodarji, ki svojim bratom

ali sestram ali drugim zagotovljene dedišne ne izplačajo; ali družini, delavcem in najemnikom zasluženega plačila ne odrajtajo, jim ga prideržujejo, ali po krivici pritergujejo. Kdor se po krivici za časno blago tožuje, sodnike ali priče podkupuje. Kdor najdene reči zatajuje, ali v varstvo mu izročene stvari pokvari ali jih nazaj ne dá. Kdor denar ponareja ali s ponarejenim denarjem ljudi slepari. Enako kdor se teh krivic kakorkoli vdeleži, jih nasvetuje, vanje napeljuje, pri njih izpeljevanji pomaga

ali potuho daje; zlasti, ako tatove, nevarne in sumljive ljudi pod streho sprejeme; ukradene reči skriva, kupuje ali prodaja. — Kdor po svojem stanu pridno ne dela, ter si kruha pošteno ne služi, ali kdor svoj zaslužek lahkomisljeno (s pijančevanjem), z gizdostjo i. t. d.) zapravlja, da ga potem drugi preživljati morajo; enako kdor brez potrebe, iz lenobe ali lakomnosti berači. — Pregrešijo se posebej starši, ki svojim otrokom po moči za premoženje ne skerbijo, ali ga jim celo, kakorkoli zapravljaajo,

ali ga po pravici med nje ne razdelijo. — Podložni, kateri deželski ali duhovski gosposki dolžnih davšin ne odrajujejo, ali pri tem goljufajo, ali plačilo brez vzroka dolgo odlagajo. — Greši sploh vsak, kdor po svojem premoženji miloščine ne daje, in iz gole lakomnosti telesne in duhovne dobre dela keršanskega usmiljenja zanemarja.

8. Zoper o s m o zapoved greši, kdor od družih (morebiti celo od staršev ali naprej postavljenih) brez vzroka hudo misli, jih sumniči, hudo sodi, obrekuje

(to je lažnjivo, hudo od njih govori), jih opravlja (to je njihove resnične slabosti brez potrebe raznaša), njihove besede in djanja na slabo obrača, jim hude namene podtika, jih po krivem toži. Kdor pogovore zoper dobro ime svojega bližnjega rad posluša, jim poterjuje, k takim pogovorom napeljuje; bližnjega zavoljo njegovih slabost zasmehuje in zaničuje. — Kdor podpihuje; sebi zaupane skrivnosti razodeva; kar tukaj sliši, urno drugodi pove, in tako med ljudmi (morebiti celo med zakonskimi) zdražbe dela,

ali bližnjega v sramoto pripravi. Kdor laže, bodi si iz norčije ali iz navade, ali iz sile ali zavoljo dobička, ali v škodo bližnjega. Še bolj greši, kdor laže predpostavljenim, ali celo duhovni ali deželski gosposki. Kdor se hlina, se le na videz pobožnega dela, prilizuje, sam sebe hvali in povzdiguje, druge pa spodkopava, v nič deva, ali jim gerde priimke daje. — Kdor dobro ime bližnjega po moči ne brani ali se zanj ne potegne, in če vidi, da je po krivem tožen, mu na pomoč ne hiti in njegove nedolžnosti nepriča.

II. Zastran pet cerkvenih zapoved.

Zastran perve in druge zapovedi je bilo že omenjeno pri tretji Božji zapovedi.

Zoper tretjo zapoved se pregreši, kdor v štiridesedanskem postu, kadar je meso jesti dovoljeno, pa zapovedanih molitev v nadomestovanje ne moli. Kdor v terdo zapovedanih postih brez posebnega privoljenja ali celo iz ošabnosti ali iz zaničevanja svete cerkve meso vživa; ali se brez pravičnega vzroka večkrat na dan nasiti. — Kdor post zasmehuje in druge v nje-

govo prelomljenje draži; zlasti gospodarji, kateri družini in delavcem, in kerčmarji, kateri popotnikom iz gole nemarnosti ali tudi iz hudobne volje postnih jedi ne dajo. Kdor v prilajšanih dnevih mesne jedi in ribe pri enem obedu vživa.

Zoper četrto zapoved greši, kdor v velikonočnem času zakramentov svete pokore in svetega Rešnjega Telesa ne prejme; kdor, če v cerkev ne more, ne prosi, da bi bil doma previden. Enako grešijo gospodarji, kateri domačim bolnikom v

tem času za previdenje ne poskerbijo.

Zoper peto zapoved greši, kdor v adventu, ali postu ali v drugih spokornih dnevih po dobri volji, po pojedinah, igrah in plesu hodi; kdor se pri ženitvah in drugih veselicah pregreši z nezmernostjo v jedi in pijači, z nekeršanskim, divjim, razberzdanim obnašanjem, z nespodobnim petjem, s kričanjem in vpitjem, ali z ošabno zapravljalivostjo, s preobilnim, potratnim pivovanjem ali ženitovanjem.

Pregrešijo se zoper to zapoved tudi tisti, ki za za-

konske postave svete cerkve ne marajo, in morebiti celo nepostavno v zakon stopijo.

III. Zastran svetih zakramentov.

Pregreši se: Kdor zakramente mrtvih brez čeznatornega kesanja in brez resničnega sklepa poboljšanja, ali zakramente živih v stanu smertnega greha, tedaj nevredno prejme in tako Božji rop stori. — Kdor se na prejemo svetih zakramentov slabo pripravlja. — Kdor pri spovedi smertne grehe zamolči, ali je sam kriv, da jih pozabi, ker je svojo vest zanikerno

izpraševal. — Kdor naložene pokore zvesto ne opravi. Kdor raznaša grehe drugih, ktere je pri spovednici slučajno slišal, ali pa še celo nalaš na uho vlekel. — Kdor smertni greh na svoji vesti ima, in spovedle odlašá. — Kdor pogostno prejemanje svetih zakramentov graja ali na smeh stavi. — Kdor svojim podložnim k svetim zakramentom brani, ali jih v pogostnem prejemanji brez vzroka ovira. — Kdor v nevarni bolezni prejem svetih zakramentov odklada. — Kdor za botra pristopi, pa

botrovih dolžnost ne dopolnuje. Enako grešijo starši, ki iz goli posvetnih in sebičnih namenov botre izbirajo, ki bodo otrokom le v spotikljej in v pohujšanje.

IV.

Zastran grehov: poglavitnih, zoper sv. Duha, vnebovpijočih in ptujih; in tudi zastran dobrih del usmiljenja, je bilo potrebno pri deset Božjih zapovedih omenjeno.

V. Zastran dolžnost svojega stanu.

Pregreši se, kdor s svojim stanom ni zadovoljen;

kdor se jezi, huduje, kolne nad starši, da je v revnem stanu rojen. Kdor misli in pravi, da Bog ni pravičen; ali kdor celo Božjo previdnost preklinja, ker mora v težavnem stanu živeti. Kdor se nad svoj stan povzdiguje; ali druge zavoljo bolj srečnega stanu zaviduje ali spodjeda; ali kdor druge zavoljo nizkega stanu žaničuje. Kdor dolžnost svojega stanu poterpežljivo, na tanko, zvesto, z veselim srcem in iz ljubezni do Boga ne spolnuje. Kdor svoj stan, oblast svoje službe (kakor vradnik, učitelj, župan, odbornik, za-

upni mož, poslanec) v škodo bližnjega, ali celo v škodo države ali katoliške cerkve rabi; ali v tako škodo svoje dolžnosti in oblasti zane-marja ali v samopridne namene obrača.

VI. Še nekatere potrebne opombe pri izpraševanju vesti.

1. V tem ogledalu vesti so zapisani mnogoteri grehi; pa ne, da bi jih pri spovedi po versti naštel; temuč da jih skerbno preišeš, in le, katerih si kriv, se jih spovedniku na tanko obtožiš. Ako si še kaj družega se zadolžil, boš po tem ogledalu se lahko domislil.

2. Dobro si k sercu vzemi, da pohujšanje, poškodovanje zdravja, tatvina, odertija, storjena škoda, krivica, goljufija, zaderžanje ptujesreče, opravljanje in obrekovanje, so grehi, katerih se moraš obtožiti; pa zraven ti ostane še sveta dolžnost, da škodo poverneš, kolikor je le mogoče, in sicer tistim, katerim si jo storil; brez tega poverjenja ti spoved nič ne pomaga. Marsikdo na to povračilo premalo porajta ter si strahovito težo nakopava za smertno uro, in se postavi v veliko nevarnost večnega pogubljenja. Ljuba

duša keršanska! ker je to povračilo neizrečeno težko, zlasti še pri opravljanji in obrekovanji, in se na to le premalo gleda, si globoko v serce vtisni keršansko pravilo: „Kar ti nočeš, da bi ti drugi storili, tega nikdar drugim ne stori!“

3. Zapomni si tudi dobro, da je greh velik ali smerten, mora biti 1. zadostno in resnično spoznanje, da je to ali uno res veliko razžaljenje Božje; 2. resnična volja, da to poželiš ali pravo dopadajenje nad tem imaš, kar za velik greh ceniš; na kar moraš ozir imeti, zlasti

pri grehah nečistosti, prederzskih sodb, pri serditih mislih ali besedah. Djanje pa kaže samo na sebi veliko hudobijo svojo.

4. Ni ravno potrebno, da bi tudi male grehe po številu povedal; vendar je dobro in koristno. Velike pregrehe pa moraš povedati po številu, kar le moč na tanko.

5. Nepopolnomast, kakor da nisi zadosti Bogu služil, ga ne zadosti ljubil, da nisi vsako jutro perve misli na Boga imel, nisi čez dan dostokrat dobrega namena ponovil i. t. d. ni potreba pra-

viti; ako tega tvoj spovednik posebej za dobro ne spozna.

Kes in terden sklep.

O moj predobrotljivi, usmiljeni Jezus! z vso ponižnostjo se veržem k tvojim nogam, kakor spokorna Magdalena, in v britkosti svojega serca spoznam, da sem po svoji zadnji spovedi zopet veliko in preobilnokrat grešil z mislijo, z besedo in z djanjem. Svoje, že tolikrat storjene obljube in sklepe sem lahkomišljeno zopet prelomil, in svojo ubogo dušo, katero si ti že

tolikrat v zakramentu svete pokore očistil, sem le spet omadeževal. Moj Gospod in moj Bog! kaj sem vender mislil, da sem te zopet tolikrat razžalil? O predobrotljivi Jezus, ki si me ljubil do smerti na križu, jaz te nisem ljubil. Tvoja glava je bila zame s kervavim potom oblita, s ternjem ovita; in jaz te nisem ljubil! Tvoje Telo je bilo zame grozovito stepeno, nečloveško razmesarjeno! in jaz te nisem ljubil! Tvoje prelepo obličje je bilo zame bito in zapljevano; in jaz te nisem ljubil! Tvoje

roke so za me težki križ
ljubeznjivo objele, tvoje noge
so ga na goro Kalvarijo
nezmerno težko vlekli; in
jaz te nisem ljubil! Na križ
si bil na rokah in nogah z
žebli neusmiljeno pribit, v
prestrašnih bolečinah od
svojih sovražnikov zaniče-
van in zasramovan, na križu
si visel v neznanski zapu-
šenosti in smertni britkosti,
da je bilo vse dopolnjeno;
in to vse za me in zavoljo
mojih grehov; oh, in jaz te
nisem ljubil! O moj Bog!
ne, da bi te bil ljubil, sem te,
samo ti veš kolikrat, še one-
častil, zasramoval in razžalil!

Grešil sem zoper tvojo naj
veči dobroto, s katero si me
ti od vekomaj sem ljubil.
Grešil sem zoper tvojo ne-
skončno usmiljenje, s katerim
si mene nehvaležnega z ne-
zapopadljivo poterpežljivost-
jo in prizanesljivostjo pre-
našal in me nisi vdaril z
večnimi kaznimi, ktere sem
že davno zaslužil. Grešil sem
zoper tvojo neskončno lju-
bezen, s katero si me noter
do smrti, in do smrti na
križu ljubil. Grešil sem
zoper tvoje sveto življenje
in smrt, katero sem ti s svo-
jimi grehi s černo nehva-
ležnostjo povračal.

Zares! ako število in velikost svojih hudobij pre-mišlujem, moram spoznati, da nisem vreden, da bi me le enkrat z milostljivim očesom pogledal. Spoznam, da nisem vreden nobenega odpušenja; veliko bolj zaslužim, da me vekomaj zaveržeš, vekomaj pogubiš. Pa, o moj usmiljeni Jezus! saj nisi zaverigel še nobenega, ki je s skesanim srcem k tebi se zatekel. Zato v vsi ponižnosti, s potertim srcem zdihnem k tebi: Jezus, sin Davidov, usmili se me! bodi mi ubogemu grešniku milost-

ljiv in usmiljen! Naj tvoji
zdihljeji in tvoje solze, naj
tvoje bitko terpljenje in
tvoja grenka smert za me
ne bo zgubljena! Glej, o
preljubeznjivi Jezus! saj iz
dna svojega serca preserčno
obžalujem vse svoje grehe.
Obžalujem jih, ker sem se
ubogi zemeljski červ vzdig-
nil zoper tvojo neskončno
veličastvo, ker sem tebi, svo-
jemu naj višemu Gospodu,
s prelomljenjem tvojih pre-
svetih zapoved dolžno ne-
pokoršino odrekel, ter sem
tebe, svojega naj večega
dobrotnika, svojega prelju-
beznjivega Zveličarja in Od-

rešenika, tebe, svojo naj
veči in naj ljubeznjivši do-
broto, razžalil. Usmiljenje,
o Jezus, usmiljenje! prosim
te za to po vsem tvojem
britkem terpljenji, katero si
iz gole ljubezni do mene in
do vseh ljudi, za naše od-
rešenje preterpel.

Moj Gospod in moj Bog!
obljubim ti resnično in res-
nobno, da te od danes za
naprej ne bom več zapustil,
da te z nobenim prostovolj-
nim grehom več razžaliti
nočem. Tebi, o moj prelju-
beznjivi Zveličar! hočem za
naprej služiti; tebi, in ne
več svetu; tebi, ne več svo-

jim strastim; tebi, in ne več svojim grehom; tebi, in ne več satanu. — Skerbno se hočem ogibati, ne le vsega greha, v mislih, željah in djanjih; tudi vsake priložnosti v greh, kolikor bom le mogel. Zlasti si hočem prizadevati, da premagam svoj poglavitni greh, ki me je že tolikrat vergel. Tebi hočem služiti v pobožni in stanovitni molitvi, v krotkosti, ponižnosti in poterpežljivosti, v skrbnem ohranjenji čistosti na telesu in na duši in v natančnim spolnovanji vseh dolžnost svojega stanu. Bolj zvesto

hočem delati s tvojo pomočjo, poslužiti se hočem vseh pripomočkov v poboljšanje svojega grešnega življenja; in na tanko in radovoljno hočem ubogati, kar mi bo tvoj namestnik, moj spovednik, naročil. S tem zveličanskim sklepom, in v zaupanju na neskončno zasluženje tvoje, o moj preljubeznjivi Jezus! se podam k sodbi svete pokore, ter hočem svojemu spovedniku ponižno, resnično in skesano vseh svojih grehov se obtožiti, kakor da bi se spovedoval tebi samemu, ki veš vse moje pregrehe,

in serce in obisti poznaš.

Še drug kes in terden sklep.

Moj Oče! grešil sem zoper nebo in zoper tebe, in nisem vreden tvoj otrok imenovan biti. Oh, kaj sem vender mislil? kaj sem vender storil? Ti si kralj vseh kraljev, Gospod vseh vojsknh trum; pred teboj se celo sveti angeli v vsi ponižnosti tresejo; in jaz sem se zoper tebe sperl, sem ti nepokoren postal. Ti si naj svetejši in povsodi pričujoč, in jaz sem pred tvojimi presvetimi očmi počel in storil, kar ti čez vse sovražiš. Ti si moj

stvarnik, Odrešenik in posvečevavec; neštete so dobrote in milosti, ktere sem od tebe prejel; jaz sem po to tvojo ljubezen in dobroto ž nehvaležnostjo, z nezvestobo in z razžaljenjem povračeval. Ti si naj viši, vse ljubezni vredna dobrota; meni pa je velikrat ljubši bila revna stvar, sem velikrat raji imel nečimerno, pregrešno veselje, sem te pozabil, zaverigel zavoljo gerde, nespodobne radosti, ki se je po trenutku v grenkost spremenila.

Oh, moj Bog! in moj Gospod! spoznam zdaj svojo

hudobijo, svojo nehvaležnost in svojo lahkomišljenost. Vem in spoznam, da nisem vreden nobenega odpuščenja; vem in spoznam, da sem zaslužil, da bi me oestro kaznoval, da bi me na večno pogubil. — Pa tudi vem, o moj Bog! da nočeš smerti grešnika, ampak, da se spokorí in da živi. Vem, da nikogar ne zaveržeš, kdor s skesanim srcem k tebi pride. Zato se s skesano Magdaleno veržem k tvojim nogam, in priserčno zdihnem: O Jezus, pribežališe grešnikov, ne zaverzi me! Glej, saj

zaveržem, saj zaničujem,
saj sovražim in prekolnem
iz celega serca vse grehe,
ktere sem zopet storil in se
jih zdaj spovedati hočem.
Studijo se mi vsi moji grehi
iz dna mojega serca, ker so
gnjusoba v tvojih presvetih
očeh. Zaničujem in sovra-
zim jih, ker so velika in
gerda nehvaležnost proti
tvoji neskončni dobroti. Za-
ničujem in sovražim jih,
ker jih ti neskončno sveti
in čisti Bog čez vse sovra-
žiš in zaničuješ. Naj bolj
pa obžalujem svoje grehe,
ker sem ž njimi razžalil
tvojo previsoko, vse ljubezni

in molitve vredno veličastvo, sem razžalil tebe, svojo naj večí dobroto, ki te zdaj čez vse ljubim in častim. O da bi vendar nikdar nikoli ne bil grešil! da bi te nikdar nikoli razžalil ne bil! O da bi mogel vse moje grehe nestorjene storiti! da bi jih mogel s svojo kervijo čisto omiti! O kako mi je hudo, o moj Jezus! da sem kedaj drugemu dopasti želel, kakor le tvojemu preljubeznjivemu in presvetemu Sercu! da sem svoje serce kedaj na kako revno stvar bolj navezal, kakor na tebe, moja naj

veči dobrota! Rad bi zdaj vse svoje grehe s toliko britkostjo obžaloval, in s tako vročimi solzami objokoval, kakor zaslužijo, in kakor resnično želim. Ker pa tega sam iz sebe ne premorem, te prav ponižno prosim, o moj Jezus! nadomesti ti s svojo neskončno ljubeznijo mojo pomanjkljivo žalost in s svojo predrago kervijo moje pomanjkljive solze. Glej, o moj Jezus! svoje revno obžalovanje sklenem s tistim obžalovanjem, s katerim so vsi spokorniki in spokornice vse svoje grehe obžalovali.

Svojo britkost zavoljo svojih grehov zedinim, o moj Jezus! s tisto smrtno britkostjo, katero si ti na oljski gori zavoljo mojih grehov občutil.

O moj preljubeznjivi Jezus! zaupljivo terkam na vrata tvojega ranjenega Serca, katero je bilo na križu za mene prebodeno. O, ne zapiraj mi svojega presvetega Serca; temuč odpri mi ga in milostljivo me ubozega grešnika vzemi nazaj! Vse svoje pregrehe pogreznem v milostno morje tvoje v odpušenje naših grehov prelite kervi, katero ti z vsem

tvojim terpljenjem in s tvojo smertjo v zadostenje za svoje grehe ponižno darujem. O Jezus! ti resnično Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, ne ravnaj z menoj po mojih grehih in hudobijah; ampak po svoji neskončni dobroti in po svojem neskončnem usmiljenji. Naj tvoje bitko terpljenje in tvoja grenka smert nad menoj ne bo zgubljena, in bodi meni ubozemu grešniku milostljiv in usmiljen!

Glej, o Jezus! za terdno sem sklenil, da tvojega preljubeznjivega veličastva prostovoljno ne bom več raz-

žalil, in da se hočem vsacega preišljenega greha skerbno varovati. Zlasti se še hočem varovati tega greha k kateremu sem toliko nagnjen, v kterega sem že tolikrat padel. Tudi se hočem vsake nevarnosti in priložnosti v greh varovati; ogibati se hočem tega kraja . . . te osebe . . . ki mi je dozdej v spotikljej bila. Svoje čutila, posebno svoje . . . hočem v pravi berzdi imeti; to pregrešno navado . . . ktera me je že velikrat v greh pripravila, hočem opustiti; serčno se hočem ustavljati tej hudi skuš.

njavi . . . ki me je že tolikrat v greh dražila. Ako sem komu na premoženji ali na časti škodo storil, jo hočem po svoji moči popraviti. Kakor jaz želim, da mi ti, o moj Bog! vse odpustiš, tako hočem tudi jaz iz serca odpustiti vsem, ki so mi kedaj kaj žalega storili. Z razžaljivimi hočem poterpjenje, z nesrečnimi in ubogimi usmiljenje imeti, kakor si ti, o moj Bog! usmiljen.

O neskončno dobrotljivi Zveličar! ti si mi dal to milost, da sem storil ta sklep; dodeli mi tudi svojo pomoč,

da ga resnično speljam; saj brez tvoje pomoči ne premorem čisto nič; s tvojo pomočjo pa mi je vse mogoče. Blagoslovi torej moj sklep, in nikar ne pripusti, da bi še kedaj ga prelomil, še kedaj tebi nezvest postal. In ako v svoji vsegavednosti vidiš, da bi znal kedaj v kaki smertni greh zabresti, naj raji poprej v tvoji milosti umerjem, ker raji umerjem, kakor, da bi s smertnim grehom ločen bil od tebe. Amen.

Molitev pred spovedjo

k Mariji, svetemu angelu varhu in k svetim spokornikom.

K tebi, o čez vse povzdignjena kraljica sveta! se oziram iz te doline prebitkih solza. Kmalo bom stal pred sodnikom, kterega sem, oh, tolikrat zopet razžalil! Kdo bo potolažil njegov pravični serd? Kdo me bo spravil ž njim? Oh, ni ga, da bi storil to bolj gotovo, bolj lahko, kakor sama ti, mogočna Gospa, ki si ga tako ljubila, ki pa tudi tebe ljubi s prelepo ljubeznijo. Tedaj, o Mati usmiljena! odpri

svoje ljubijoče Serce, in poslušaj me, ki zdihujem k tebi! Pod tvojo pomoč pribežim; potolaži nevoljo svojega Sina, in sprosi mi nazaj njegovo milost, katero sem s svojimi grehi zgubil. Saj se tebi noben grešnik ne gnjusi, če je še tako reven in ubog. Ti ga ne zaveržeš; ako le zdihne k tebi, in s skesanim srcem kliče na tvojo pomoč. Celo svojo roko mu podaš, da ga rešiš njegove nesrečne obupnosti. Upanje mu daješ, serčnost mu obujaš; in kakor ljuba mati svoje preplašeno dete tolaži pred nevoljo očetovo,

tako si prizadevaš tudi ti obuditi zaupanje v sercu skesanega grešnika. Z lepši, z veči kot materno ljubeznijo, ga vterjuješ. In ko mu od svojega Sina sprosiš pravo obžalovanje in stud nad grehom, si tako njegova srednica, ga spraviš z razžaljenim Bogom, ter mu pokažeš milostljivega sodnika.

O Marija, Mati milosti in usmiljenja Božjega, ti gotovo pribežališe ubogih grešnikov! tudi meni nesrečnemu grešniku si bila že večkrat usmiljena Mati; oh, ne odreci mi še zdaj svoje pomoči! Sprosi mi s svojo

mogočno priprošnja to milost, da vse svoje grehe prav iz serca obžalujem, se jih odkritoserčno in čisto spovem, in svoje pregrešno življenje resnično poboljšam. To te prosim po tvoji materni ljubezni in po tvojem neskončnem usmiljenji do vseh ubogih grešnikov. Amen.

Moj ljubi angel varh, ti zvesti in vneti čuvaj moji duši! ki si bil tudi priča vseh mojih pregreh, o ne zapusti me v tem preimennem trenutku. Obudi v mojem sercu resnično obžalovanje, vodi moj jezik in

pomagaj mi, da bo ta moja spoved začetek novega, boljšega življenja.

Sveta Magdalena, sveti Peter, sveti Dizma, sveta Marija Egiptovska in vsi vi sveti spokorniki, sprosile mi od Božjega neskončnega usmiljenja to milost, da zvesto posnemam vaš zgled, in da z resnično pokoro večno zveličanje zadobim. Amen.

Kratki zdihljeji pred spovedjo.

Bog Oče nebeški! usmili se me, in daj mi svojo pomoč, da svoje grehe prav

spoznam. Bog Sin, Odrešenik sveta! usmili se me, in daj mi pomoč, da svoje grehe prav obžalujem. Bog sveti Duh! usmili se me, in v svoji milosti me nazaj sprejmi.

Jezus, Sin Davidov! usmili se me. — Jezus! bodi meni ubogemu grešniku milostljiv in usmiljen. — Jezus! naj tvoje britko terpljenje in tvoja grenka smert ne bo zgubljena nad menoj. — Jezus! daj mi skesano in ponižno serce, in ne zaverzi me spred svojega obličja. — Jezus! ti Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe

sveta, usliši me in usmili se me! Odpusti mi in pozabi vse moje grehe, s katerimi sem te celo svoje življenje razžalil!

V te, o večna resnica, verujem! V te, neskončno usmiljenje, zaupam! Tebe, o neskončna dobrota, ljubim iz celega serca in čez vse. O, da bi te bil vedno in vselej ljubil iz celega serca in čez vse!

Moj Gospod in moj Bog! hudo mi je; žal mi je iz celega serca, da sem te kdaj razžalil! Raji hočem umreti, kakor te še kdaj s kakim grehom razžaliti!

Nobenega greha več, o Gospod! nobenega greha več!
 Daj mi k temu svojo pomoč
 in pomagaj mi!

Preljubeznjivi Jezus! ki
 očitne grešnice Magdalene
 nisi zaverigel, ki si s mi-
 lostnim očesom pogledal
 Petra, ki ti je trikrat za-
 tajil, ki si križanega raz-
 bojnika ljubeznjivo sprejel;
 o, ne zaverzi tudi mene ne,
 ozri se v me z milostljivim
 pogledom, sprejmi me na-
 zaj, in dodeli moji duši
 ozdravljenje iz svojih sve-
 tih ran, daj ji življenje iz
 svoje britke smerti in po

svojem zasluženji ji dodeli milost in spravo.

Molitev ravno pred spovedjo.

Vstal bom in šel bom k svojemu Očetu, in stopiti hočem pred tvojega namestnika, o moj Gospod in moj Bog! spoznati hočem svoje hudobije pred njim. Ti si mu dal oblast, odvezati mojih grehov. Njemu, zdravniku moje duše, hočem vse svoje pregreške odkrito-serčno in skesano razodeti, kakor da bi ti sam, o moj Jezus! sedel kot moj sodnik v spovednici. Njegovemu vodstvu se po otroško vdati

hočem, in njegove svarila bom zvesto dopolnil. O moj ljubeznjivi Zveličar! daj mi to milost, da bom pri tej sveti spovedi tako spodoben in ponižen, kakor je klečala Magdalena pri tvojih nogah; da bom tako pazljiv in zamerkljiv, kakor da bi slišal iz tvojih ust besede večnega življenja; da bom tako presunjen in spreten, kakor da bi klečal pri kervavem stebru svetega križa tam na Kalvariji; in kakor da bi slišal iz tvojih ust prelepe besede sladkega miru: „Tvoji grehi so ti odpušeni!“

Kedar mašnik sveto odvezo
daje.

O moj usmiljeni Jezus!
tvoj mašnik mi zdaj daje
odvezo mojih grehov; o po-
terdi to odvezo tudi v ne-
besih! Še enkrat obžalujem
vse grehe celega mojega
življenja, ker sem ž njimi
tebe, svojo naj večji, prelju-
beznjivo dobroto razžalil.
Oh, moj Jezus! naj ta sveti
trenutek v vsi obilnosti
teče tvoja presveta kri s
križa doli na mojo pre-
grešno dušo, da bo popol-
noma očišena. Za naprej
hočem s tvojo pomočjo biti

in ostati tvoje hvaležno in pokorno dete. Amen.

Zahvala po spovedi.

Moja duša! hvali Gospoda, in vse, kar je v meni, naj povelečuje njegovo presveto Ime! Hvali Gospoda, moja duša, in nikdar ne pozabi njegovih dobrot! Vse tvoje grehe ti je odpustil in tvojih slabost te je ozdravil. Pogubljenja te je rešil, in z usmiljenjem in dobroto te je kronal. O Gospod! zares si milostljiv, prizanesljiv in poln usmiljenja. Nisi ravnal z menoj po mojih grehih, nisi

mi povernil po mojih hudih delih; očistil si me vseh mojih hudobij. Kakor se oče usmili svojega otroka, si se me ti usmilil, in milost si skazal moji slabosti. Zahvalim se ti, o usmiljeni Oče, da si se milostljivo ozerl na me ubozega grešnika, in mojega potertega serca nisi zaverigel; ampak si mi po zasluženji svojega edinorojenega Sina vse odpustil ter si me za svojega otroka zopet milostno sprejel. Priserčno se ti zahvalim, o Jezus, ti Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta! da si me s svojim

nebeškim Očetom zopet spravil, in si me s svojo presveto kervijo v zakramentu svete pokore mojih pregreh zopet očistil. Svojo zahvalo zedinim z zahvalo vseh svetih spokornikov, katerokoli so ti oni za odpušenje svojih grehov že skazali.

Ponovljenje terdnega sklepa in prošnja za stanovitnost.

Predobrotljivi, neskončno usmiljeni Oče! terdno se zanesem, da sem v kervi tvojega Sina Jezusa Kristusa vseh grehov očišen in s teboj zopet spravljen. Z otroškim zaupanjem tesmem

spet svojega Očeta imenovati, ker si me v ljubezni svojega očetovskega Serca zopet sprejel. Te ljubezni, te milosti in te prijaznosti tvoje nočem nikakor več zgubiti. Skerbno se hočem varovati vsake nevarnosti, vsake priložnosti v greh, posebno še te v kateri sem že tolikrat padel. Čuti in moliti hočem, da v skušnjavi nič več ne padem. Silo si hočem delati, da nebeško kraljestvo na se potegnem, in z vsem trdom si hočem prizadevati, da nadomestim, kar sem poprej v lenobi zamudil.

Pa ti Vsegavedni! veš in poznaš mojo slabost; ti veš, kako omahljiva, kako nezvesta in spremenljiva je moja volja. Zato zdihujem k tebi, od kterega edinega vsa volja in dopolnjenje vsega dobrega pride; daj mi zavoljo zasluženja Jezusovega obilniši mero svoje pomoči, da vender enkrat že starega človeka slečem in novega oblečem. Saj ti, o Gospod, veš, kakošnim in kterim nevarnostim in napadom sem izpostavljen. Čuj nad menoj, varuj me, opominjaj me, poterdi me, da nikdar več v svoje stare

grehe ne zabredem, temuč da v tvoji službi do konca svojega življenja stanoviten ostanem.

O Marija, Mati milosti Božje! ozri se s svojimi milostljivimi očmi v me, svoje poboljšano dete. Na tvojo priprošnjo je že toliko grešnikov ne le se spreobernilo in spokorilo, ampak ti si jim sprosila tudi to posebno milost, da so v dobrem stanovitni ostali. Oh, prosim te, sprosi tudi meni to milost, da, kar sem pri sedanji spovedi tvojemu Božjemu Sinu obljubil, z nepreklicano zvestobo deržim,

in se z nobenim grehom več od njega ne ločim.

O ljubi moj sveti angel varh, moji sveti patroni, vsi sveti spokorniki in izvoljeni Božji, prosite za me, da v dobrem nič več ne omagu-
jem; ampak kakor ste vi, svojega Boga stanovitno ljubim, in mu zvest ostanem do konca svojega življenja, da ga kdaj z vami vekomaj ljubim, častim in molim.
Amen.

Molitev pred opravljeno pokoro.

Da saj nekoliko zadostim za velike pregrehe, s kte-

rimi sem te razžalil, o moj Bog! hočem naloženo pokoro z vso le mogočo pobožnostjo opraviti. Da bo pa ta moja majhna pokora tebi toliko bolj dopadljiva, ti jo darujem po Marijinih rokah, ter jo zedinim z molitvami, z deli in z neskončnim zasluženjem Jezusa Kristusa, tvojega edinorojenega Sina.

Molitev po opravljeni pokori.

Predobrotljivi Oče! sprejmi milostno mojo naloženo pokoro, ktero sem zdaj opravil, po zasluženji in priprošnji preblažene Device Marije in vseh svetnikov in

zedinjeno z vsem, karkoli je moj preljubeznjivi Zveličar v zadostenje mojih grehov in v zadostenje vseh grehov celega sveta storil in terpel. V popolno odpuščenje časnih kazni, za katero se po odpušenem dolgu svojih grehov še pokoriti moram, ti darujem vse odpustke, kterihkoli se vdeležiti zamorem; ti darujem vse dobre dela, ktere bom s tvojo pomočjo za naprej storil, in vse britkosti in terpljenje, kar bom v tvoji službi še prenesel.

Prošnja za blagoslov.

O Jezus! ki si me vseh mojih grehov očistil in mi jih tako milostljivo odpustil, daj mi svoj presveto blagoslov, da bom ž njim okrepan, v miru šel, svoje življenje poboljšal, da ne bom nič več grešil, da bom v tvoji milosti umerl.

Marija, in sveti Jožef in vsi svetniki, prosite za me!
Amen.

Obhajilne molitve

ob praznikih Matere Božje.

(Te molitve tudi lahko opraviš, kedarkoli hočeš sveto Obhajilo v čast Matere Božji darovati.)

Priprava.

Večni Oče, vsega češenja vredni Bog! jaz ubogi grešnik padem na svoje kolena pred sedež tvoje milosti, da te, združen z vsemi angeli in svetniki, v vsi ponižnosti molim. Tvoj edinorojeni Sin, Jezus Kristus, je nam, ubo-

gim zapušenim Adamovim otrokom, slovesno obljubil, da nam ne boš nič odrekel, kar te bomo v njegovem imenu prosili. Oberni toraj svoje milostljivo obličje v me in usliši me, o delivec vsega dobrega! Glej, bližati se hočem presvetemu Zakramentu, v katerem je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod Jezus Kristus. Pridem kakor bolnik k zdravniku večnega življenja, kakor nečist k studencu usmiljenja, kakor slep k luči večne svetlobe. Prosim te toraj v presvetem Jezusovem Imenu, dodeli mi to milost, da s

pravo pobožnostjo, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo pristopim k mizi svojega Gospoda. Spoznam in priserčno obžalujem pred teboj, o veliki Bog! vse grehe svojega življenja, ktere sem storil z mislimi, z besedami in z djanjem, ker sem ž njimi tebe, o neskončna dobrota, tako nehvaležno razžalil. Terdno sklenem, da hočem ne le vsacega premišljenega greha, ampak tudi vsake prostovoljne priložnosti v greh skerbno se varovati, in vseh pripomočkov se poslužiti, da ne zabredem

več v svoje stare pregrehe.

V zadostenje za svoje storjene grehe ti darujem tvojega preljubeznjivega Sina, z vsem zasluženjem, kterega je nam s svojim včlovečenjem in s svojim britkim terpljenjem in grenko smertjo zapustil. O moj predobrotljivi, nebeški Oče! dodeli mi zavoljo Jezusa to posebno veliko milost, da danes prav vredno prejmem sveto Obhajilo. Pripravi ti moje serce svojemu Božjemu Sinu v vredno prebivališče. V terdnem zaupanju na tvojo pomoč hočem danes prejeti ta presveti Zakra-

ment v čast in poveličanje presv. Trojice, v hvaležni spomin britkega terpljenja in smerti mojega Odrešenika in v slavo preblažene Device in Matere Božje Marije, čigar praznik danes sv. cerkev slovesno obhaja. Dodeli mi, o moj Bog! po zasluženji Jezusa Kristusa in na priprošnjo njegove presvete Matere, da bom v svoji sedanji nadlogi uslišan.

(Zdaj potoži Bogu, kar posebno na svojem sercu imaš.) Darujem ti, o moj Bog! to sveto Obhajilo danes tudi za vse, za ktere sem posebno moliti dolžan, in za vse, ki so se v mo-

litev mi priporočili. Posebno te prosim za uboge duše v vicah, da jih po presv. Jezusovi kervi rešiš njihovega terpljenja in jih v večno zveličanje vzameš; posebej te prosim še za te duše I. I. — Slednjič pa te prosim, o nebeški Oče! po moči tega svetega Obhajila mi dodeli srečno zadnjo uro, po ravno tem Jezusu Kristusu, svojem Sinu, kterega želim v tem presvetem Zakramentu prejeti. Amen.

Vaja potrebnih čednost.

O Jezus, edinorojeni Sin vsegamogočnega Očeta!

Kralj vseh kraljev! Gospod nebes in zemlje! ti hočeš priti k meni, ti hočeš mojo ubogo dušo obiskati. Je li mogoče, da se toliko ponižaš? Ni bilo li zadosti tvoji ljubezni, da si za me na križu umerl? Kdo bi pač verjeti mogel, da ti svoje presveto meso in kri svojim v hrano daješ, ako bi ne bil pri zadnji večerji tega zares storil? Ti sam si rekel: „Vzemite in jejte, to je moje telo!“ Tvoje besede so večna resnica; in jaz jih terdno verujem. Ti sam, o Jezus! hočeš v podobi kruha k meni priti, z dušo in te-

lesom, kakor pravi Bog in
človek skupaj. Sem li pa
jaz vreden, smem li si upati
k tvoji presveti večerji? Oh,
oziraje se na svojo revšino,
na svoje grešno serce, mo-
ram s svetim Petrom zakli-
cati: „Gospod, beži proč od
mene; jaz sem grešen člo-
vek!“ Pa, o moj Bog! kaj
bo z menoj, ako me ti za-
pustiš? Kako bom živel brez
tebe? Kako bom svet in zve-
ličan brez tebe? Saj moram
k tebi; ti si pot, resnica in
življenje. Če je tudi moja
revšina velika, pa še ne-
skončno večji je tvoja lju-
bezen, ki me tako ljubez-

njivo vabi in oserčuje, naj pristopim k tvoji mizi, če ravno sem popolnoma nevreden.

Ta tvoja neskončna ljubezen in dobrota mi daje upanje, da bom milost našel v tvojih očeh, ako ravno sem velik grešnik. Zato stavim vse svoje zaupanje v te, tu se ti bližam, kakor dete svojemu ljubeznjivemu Očetu. O da bi te ljubiti mogel, kakor zaslužiš ljubljen biti! O moj Jezus! ti ljubivec naših duš, za ktere si svoje življenje dal, ne zaverzi mojega ubozega serca, kterega tebi in tvoji

ljubezni vsega darujem Poš-
lji pa, preden k meni pri-
deš, saj en žarek svoje lju-
bezni v moje serce, da se
vname za te, in priserčno
obžalujem vse pregrehe
svoje. Oh, koliko hudega sem
storil pred teboj, koliko
graje vrednega sem počel,
kolikrat in kako hudo sem
žalil tvoje Serce, in kako
nehvaležno sem povračeval
tvojo ljubezen? O moj Je-
zus! zavoljo svoje grenke
smrti se me usmili in od-
pusti mi! Reci le z besedo
in ozdravljena bo moja
duša. Le v sercu, ktero greh
čez vse sovraži, boš z ve-

seljem prebival; le s čisto dušo se boš preljubo sklenil. O zatorej očisti mojo dušo v svoji presveti kervi; pridi in ozaljšaj jo s svojo milostjo! Glej, moje serce hrepeni po tebi; o nasiti njegove želje in posedi ga; saj je tvoje, celo in na vekomaj tvoje. Amen.

Molitev k Mariji.

O Marija, preblažena Mati mojega Gospoda! v duhu se zedinim z vsemi zvestimi častivci tvojimi v celi kato-liški cerkvi, da ti danes, ta tvoj praznik, svoje otroško in posebno češenje ska-

žem. Da se zahvalim velikemu Bogu, da te je k visoki časti Matere Božje povzdignil, in te je tudi meni v Mater dal, in da tvojega varstva in tvoje pomoči vrednejši postanem, hočem danes, na tvoj praznik, z vso le mogočo pobožnostjo sveto Obhajilo prejeti. O presveta, o prečista Devica! kako je tvoje Serce hrepenelo po Zveličarji sveta, in kakšna vesela radost je prešinila tvoje deviško Serce, ko si od svetega Duha tega Zveličarja prejela. Tvoja angelska čistost, tvoja nebeška ljubezen in zlasti tvoja

prečudna ponižnost je edinorojenega Sinu Božjega naklonila, da je v tebi svoje stanovanje vzel. In te milosti, katero si ti prejela, naj tudi jaz se zdaj vdeležim. Tudi k meni hoče Jezus, tvoj Božji Sin priti; tudi mojo dušo hoče obiskati; tudi v meni hoče stanovati. Ako si pa ti, milosti polna, preljubljeni hči nebeškega Očeta, tolike milosti se nevredno spoznala; kako se hočem prederzniti jaz, stopiti k mizi tvojega Sina, svetega vseh svetih, in prijeti presveto Telo njega, kterega prejeti celo

angeli niso zadosti čisti! Saj vidim in spoznam na sebi le revšino, pomanjkanje vseh čednost in dobrih del, omadežanje in, kar me naj bolj skerbi, neobčutljivost in merzloto svojega serca. Neškončna ljubezen tvojega Božjega Sina me vabi k sveti večerji; v premili, neskončni ljubezni svoji hoče on sam biti hrana moji duši; in vendar je moje srce tako mlačno, tako brez vse ljubezni do njega neskončno ljubeznjivega.

O moja Mati! poglej mojo revšino, poslušaj mojo prošnjo, in pridi mi na pomoč!

Saj si ti Mati prelepe in presvete ljubezni, ktero si ti porodila. Ako boš ti za me prosila, bom gotovo sprejel milost, da bo moje serce v ljubezni se vnelo in gorelo; in potem smem upati, da bom dopadel tvojemu Božjemu Sinu, in da se bom ž njim resnično in popolnoma sklenil. Ljubezen hoče Jezus; in ljubezen bo nadomestila vse pomanjkljivosti in mi bo pripravila pot do presvetega Srca tvojega Sina, za kterega je tvoje Serce vse gorelo. O Mati presvete ljubezni! pomagaj mi toraj, da ljubim

tvojega Sina čez vse. Daj mi le iskrico tiste prevelike ljubezni, s katero si ga ti po njegovem vnebohodu iz rok njegovih aposteljnov prejemala. Povej mu, da sem tvoj služabnik, tvoj častivec; tako sem gotov, da me bo bolj milostljivo pogledal in se bo o svojem prihodu k meni bolj ljubeznjivo z menoj sklenil. Sprosi mi to milost, da tvojega Sina s tako ljubeznijo, s toliko vdanostjo prejmem v tem presvetem Zakramentu, kakor si ga ti v svojih svetih Obhajilih prejemala.

Druga molitev k Mariji in k svetnikom
pred svetim Őbhajilom.

O Marija, Devica vseh devic! po tisti svoji neoma-
dežani čistosti, ktera je Sinu Božjega v tvoje nedolžno naročje privabila, mi sprosi to milost, da se čist vsega greha prikažem pred obličjem svojega Gospoda in Zveličarja.

O Marija, ti naj bolj ponižna Devica! po tisti tvoji veliki ponižnosti, ktera te je nad angele Božje povzdignila, te prosim, pomagaj moji slabosti in zaduši v meni vso ošabnost in vso lastno ljubezen.

O Marija, ti naj ljubeznjivši Devica! po tisti prisrčni in popolni ljubezni, ktera je tvojo dušo z Bogom tako tesno zedinila, mi sprosi tisto sveto vnemo in ljubezen, ktera naj me v tem svetem Obhajilu z Jezusom popolnoma za zmiraj sklene, in ktera naj mi po prejemi tega presvetega Zakramenta nakloni bogati zaklad vseh milost Božjih.

In vi, ljubi svetniki Božji, vi presrečni prebivavci nebeške domovine! podpirajte še vi mojo slabost; vterjajte mojo vero; krepčajte moje upanje in vne-

majte moje serce s svojo ljubeznijo; ozaljšajte mojo dušo s tistimi nebeškimi darovi, s katerimi ste vi napolnjeni, da se zaupljivo smem bližati večerji nebeškega ženina.

O Jezus, ti tolažilo moji duši! pridi, in nasiti me s svojim presvetim mesom, in napoji me s svojo Rešnjo Kervijo! Pridi, moj Zveličar, in obiši me! Jaz hrepenim po tebi; pridi in ozdravi mojo dušo!

Jezus gre k meni; on Gospod življenja in smerti. Bog sam pride, in hoče biti v mojem sercu. Gospod, jaz

nisem vreden, da prideš k meni; jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho; ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša. Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa, ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Molitve po svetem Obhajilu.

Pervi zdihljeji po svetem Obhajilu.

O moj Jezus, o neskončna ljubezen in dobrota! ti si toraj v meni; in jaz sem v tebi! Kako sem vendar zaslužil, da si prišel k meni in da v meni prebivaš? Kdo

sem jaz, in kdo si ti? Jaz sem ubog grešnik, ti naj svetejši; jaz sem ves nečist, ti neskončno svet; jaz ubog berač, ti neskončno bogat Bog; jaz uboga stvar iz prahú te 'zemlje, ti Stvarnik nebes in zemlje.

O koliko hvalo sem ti vender dolžan za tvojo nerazumljivo ponižnost! Obiskal si mojo dušo, ktera te je tolikrat razžalila; počastil si s svojo pričujočnostjo moje serce, ki se je tolikrat od tebe odvernilo. Oh, preljubeznjivi Zveličar! kaj ti bom vender dal, ker si mi toliko storil? Glej,

vsega se ti darujem. Moje življenje naj bo tvoje! Bodi ti moje življenje. Ti si moj, in jaz sem tvoj; in tvoj hočem biti na vso dolgo večnost. Nikoli nočem pozabiti tvoje dobrote, tvojega usmiljenja, kterega si mi skazal s svojim prihodom v moje serce. O moj Jezus! tvoja nezmerna ljubezen te je k meni pripeljala; kako gerda, kako černa bi bila moja nehvaležnost, ako bi te tudi jaz ne ljubil. Oh, obvaruj me take velike nehvaležnosti! ljubiti te hočem z vsemi močmi svoje duše, in od tvoje ljubezni se vekomaj ločiti nočem.

Verujem, o presladki moj Jezus! da si v mojem sercu z dušo in s telesom, kakor Bog in človek skupaj. Molim te, hvalim te, častim te z vsemi svetniki vred. O Marija, pomagaj mi, da tvojega in svojega Jezusa hvalim in častim! O Marija, pomagaj mi, da ga priserčno ljubim!

O moj Zveličar! ti veš, kako reven in ubog da sem; sprejmi milostljivo to moje revno češenje. Vse nebesa, vsi kori angelov in vse verste svetnikov niso v stanu tvojega Božjega veličastva spodobno častiti, ne tvoje

neskončne dobrote zadostno hvaliti, in ne tvoje nezmerne ljubezni le kolikanj poverniti; in kaj bom neki počel jaz, ki sem naj revnejši zmed vseh tvojih stvari? O Jezus! prav nič druzega nimam, da bi ti dal, kakor le svoje ubogo serce; vzemi ga v svoje večno posestvo; tvoje naj bo na vekomaj. Z nerazvezljivimi vezmi svoje Božje ljubezni ga na se naveži! Amen.

Prošnja k Jezusu.

O moj predobrotljivi Jezus! ker si se mi danes

vsega dal, mi pač ne boš odrekel milost, za ktere te zdaj prosim. Prosim te to-raj, o moj Jezus! naj moja duša občuti moč tvoje pri-čujočnosti! Naj pokusi, kako sladak si ti, o Gospod! da v ljubezni do tebe vsa pre-vzeta ne iše in ne ljubi družega, kakor le tebe! Ti si moj kralj; o ne pozabi, kako reven, ubog in nad-ložen sem jaz. Ti si moj sodnik; prizanesi mojim grehom, in usmili se me! Ti si moj zdravnik; ozdravi slabosti in boleznj moje uboge duše. Ti si ljubec moje duše; skleni se ž njo

na večno. Ti si moj vodnik in moj varh; varuj me, da me nobena skušnjava ne loči od tebe. Ti si za me se daroval; tudi jaz se ti vsega darujem. Ti si moj Odrešenik; reši mojo dušo vseh sovražnikov in posveti me.

Moj Jezus, daj mi luč in moč, da vse svoje slabe nagnjenja precej spoznam, in jih gotovo premagam. O nikdar ne pripusti, da bi še kdaj z grehi omadežana bila moja duša, katero si ti s svojo kervijo odkupil, v zakramentu sv. pokore očistil in v svetem Obhajilu

zdaj posvetil. Posebno te prosim, vlij v moje serce svojo sveto, prečisto ljubezen, da svojim čutilom nič ne pripustim, kar bi sveto čistost omadeževati zamoglo. Varuj, o ti studenec vse svetosti! moje oči, ki so tebe v podobi presvetega kruha gledale, da nič nečistega vidile ne bodo. Varuj moje usta, ki so tebe prejele, da nič ne govorijo drugega, kakor le, kar je tebi v čast in meni v zveličanje. Varuj moje srce, ki je tebe sprejelo, da le dobro hoče in poželi. Varuj vse moči mojega telesa in moje duše,

da ne bodo nič več grehu, da bodo le tebi služile. Razsvetli in opomni me, da bom v vsaki skušnjavi urno in precej k tebi se zatekel, te pomoči in stanovitnosti prosil in tvojim navdihljejem zvest ostal. O moj Jezus! tega vendar nikoli ne priпусти, da bi to sveto Obhajilo mi v kazen bilo; stori veliko bolj, da mi to sveto Obhajilo odpušenje zadobi, me v veri pokrepča, mojo dobro voljo vterdi, me vsega hudega poželenja obvaruje, mi ljubezen, ponižnost, krotkost in poterpežljivost pomnoži, me vseh napadov

vidnih in nevidnih sovražnikov obvaruje, da se tebe, svoje naj večí dobrote, terdno in zvesto deržim in tako svoj namen dosežem.

Molitev k Mariji po sv. Obhajilu.

O moja preljubeznjiva Mati Marija! glej, kako velike reči mi je storil on, ki je vsegamogočen; glej, koliko milost mi je vender skazal! Glej, tvoj edinorojeni Sin, Jezus Kristus, kterega si ti v Betlehenskem hlevu rodila, kterega si na svojih rokah nosila, kterega si pod križem stoječa za

me umirati vidila, in ktere-
rega si po njegovem vsta-
jenji v spremenjenem te-
lesu gledala, ta tvoj Božji
Sin, je v svetem Obhajilu
k meni prišel, in je zdaj v
mojem sercu. O veseli se z
menoj; pa pomagaj mi, da
ga s teboj molim in častim.
Pomagaj mi, da ga spo-
dobno zahvalim za to ne-
skončno milost in dobroto,
ktero mi je s svojim obis-
kovanjem skazal. Nadomesti,
o moja presveta Mati! ti s
svojo ljubeznijo, s svojo mo-
litevjo in s svojo hvalo, kar
jaz storiti ne morem. O
moja preljuba varhinja!

usmili se me in ne zaverzi me spred svojega obličja, ko mi je tvoj Božji Sin tako veliko milost dodelil. Veliko in obilno sem prosil tvojega Sina, ki zdaj v mojem sercu prebiva; pa, o Mati moja! jaz ne znam prav prositi; in sem tudi ubog grešnik, ki nisem vreden uslišan biti, ker sem že toliko milost zapravil. Ako pa ti, o moja ljuba Mati! se za me potegneš, ako ti svojemu Božjemu Sinu moje prošnje podaš, se terdno zanesem, da bom gotovo uslišan. Prosi ga toraj ti za me, da mi je vselej milostljiv in usmiljen,

da mi pomaga, da nič več ne padem, da me varuje vsega hudega in me bogati s svojim nebeškim blagoslovom. Sprosi mi od svojega Jezusa to milost, da vendar že enkrat začnem, ga iz celega serca ljubiti, da sebe, svet in satana premagam. Vzemi me v svoje materno varstvo, da vse svoje dolžnosti zvesto spolnujem, da te v ponižnosti, v krotkosti, v poterpežljivosti in čistosti in v vseh drugih čednostih nasledvam; da se v ljubezni vterjujem, da tako nikdar nevreden ne postanem te milosti, ktere

sem se danes vdeležil. O usmiljena Mati! tvojemu varstvu priporočim in izročim tudi svoje starše, brate in sestre, znance in prijatle, žive in mertve. Prosi svojega Božjega Sina, da s svojo zakramentalno pričujočnostjo ne gre poprej od mene, da moji duši vso polnost svojih milost in dobrot dodeli. Amen.

Darovanje presv. Marijnemu Sercu po svetem Obhajilu.

Neomadežana, deviška Mati Božja! to tvoje sveto Obhajilo, z vsemi svojimi dobrimi sklepi, položim v

tvoje prečisto in prelubeznjivo Serce, da jih za me nebeškemu Očetu tako daruješ, kakor si mu nek-daj svoje prelubeznjivo Srce v Jeruzalemskem tempelju darovala. O premila Devica! s tem svetim Obhajilom želim popraviti vse pomanjkljivosti in vse pregreške, ktere sem kdaj zakrivil. Prosi toraj nebeškega Očeta po predragi Kervi tvojega Sina in po zaupanji, ktero jaz v tvoje presveto Serce stavim, da mi dodeli pravo spoznanje vseh mojih grehov in resnično obžalovanje pa terdni sklep, da raji

vse, celo smert preterpim, kakor da bi kdaj še prosto-
voljno ga razžalil. Tebi, pre-
sveto Serce Marijno! se
vsega in za vselej posvetim.
Tebi izročim svojo dušo in
svoje telo. Sklenil sem, da
bom v zvestem posnemanji
tvojih čednost tvoje ljubez-
ni vreden postal; zato se
izročim vsega tvojemu us-
miljenju in tvoji materni
skerbi za zveličanje svoje.

O usmiljeno Serce Ma-
rijno! sprosi s svojo mo-
gočno priprošnjo vsim ubo-
gim grešnikom resnično
spreobrnjenje, stanovitno

poboljšanje in srečno zadnjo uro. Amen.

Molitev k sv. Jožefu po svetem Obhajilu.

O sveti Jožef! ti skerbni rednik Sinu Božjega, ti prečisti ženin Marijin! priserčno te pozdravim in hvalim najvikšega Boga, da te je k toliki časti povzdignil in ti je svojega preljubljenega Sina v oskerbovanje izročil. O, kako srečen si bil, ko si nebeško Dete, zveličanje tega sveta, na svojih rokah nosil! Pa tudi jaz sem tako srečen, da ravno tega Zveličarja, pravega, živega Boga,

v svojem Sercu imam. Tisto Dete Jezusa, kterega si ti v jaslicah molil svojega Boga, molim tudi jaz v svojem sercu. O, da bi mogel Jezusa tudi jaz tako ljubiti, kakor si ga ti ljubil tukaj na zemlji; da bi, kakor na tvojem naročji, tudi v mojem sercu tako rad prebival! Sprosi mi, o sveti Jožef! priserčno in stanovitno ljubezen do Jezusa. Sprosi mi s svojo mogočno priprošnjo posebno to milost, da ga na koncu svojega življenja v tem presvetem Zakramentu v svojo popotnico v večnost vredno prejmem. Naj bodo

moje zadnje besede: Jezus,
Marija, Jožef! vam darujem
svoje serce in svojo dušo!
Jezus, Marija, Jožef! poma-
gajte mi v smertnem boji!
Jezus, Marija, Jožef! naj
se moja duša loči z vami v
miru! Amen.

Litanije

v čast presv. Rešnjemu Te-
lesu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se
nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta,
usmili se nas!

Bog, sveti Duh, usmili se
nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
usmili se nas!

Jezus, kateri si sam sebe
pri zadnji večerji u-
čencem zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presve-
tem Zakramentu re-
snično pričujoč, kakor
Bog in človek s ker-
vijo in s mesom, z
dušo in telesom,

Jezus, živi kruh, kateri
si z nebes prišel,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, kruh izvoljenih,

usmili se nas!

Jezus, kruh močnih,
 Jezus, kruh čeznatorni,
 Jezus, skriti Bog in Zve-
 ličar,
 Jezus, studenec vseh mi-
 lost,
 Jezus, vedna in najči-
 stejši daritev,
 Jezus, nekervava daritev
 nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje
 Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ktera je
 meso postala, in zdaj
 vedno med nami pre-
 biva,
 O naj svetejši Zakra-
 ment,

usmili se nas!

Naj veči skrivnost Božja,
 Spomin naj večih ču-
 dežev Božjih,
 Prečudno znamenje naj
 veči ljubezni Božje,
 Zakrament večne lju-
 bezni,
 Skrivnost svete vere,
 Daritev sprave za žive
 in mertve,
 Naj veči moč v skuš-
 njavah,
 Naj močnejši orožje zo-
 per hudobnega duha,
 Naj imenitniši vseh da-
 rov Božjih,
 Presveti spomin Gospo-
 dovega terpljenja in
 njegove smerti,

usmili se nas!

Presveta Gospodova ve-
 čerja, pri kateri angeli
 strežejo,
 Naj veči veselje pobož-
 nim dušam,
 Naj veči dobrota ver-
 nim kristjanom,
 Naj slajši živež našim
 dušam,
 Moč slabim,
 Tolažba žalostnim,
 Pomoč zapušenim,
 Popotnica tem, kateri v
 večnost gredo,
 Zastava večnega živ-
 ljenja,

usmili se nas!

Bodi nam milostljiv, zanesi
 nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši
nas, o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nevrednega prejemanja
tega presvetega Za-
kramenta,

Poželenja mesa,

Poželenja oči,

Prevzetnega življenja,

Vseh grešnih priložnost
in nevarnost,

Skrivnih skušnjav in za-
lezovanja hudega duha,

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene
smerti,

Večne smerti,

Z ljubeznijo, s katero si

reši nas, o Jezus!

ta sveti Zakrament
postavil,

Z ljubeznijo, s katero si
pri zadnji večerji svoje
aposteljne obhajal,

Z ljubeznijo, s katero
tudi nas s svojim pre-
svetim Rešnjim Tele-
som hraniš,

Z ljubeznijo, s katero se
v tem presvetem Za-
kramentu za nas da-
ruješ,

Z ljubeznijo, s katero v
tej daritvi Božji pra-
vici zadostuješ,

Z ljubeznijo, s katero ne-
vrednim kristjanom
prizanašaš,

reši nas, o Jezus!

Z ljubeznijo, s katero v
tem presvetem Zakra-
mentu toliko nečasti
preterpiš,

Zljubeznijo, s katero stro-
na svojemilosti takou-
smiljenonanasgledaš,

Z ljubeznijo, s katero nas
tako dobrotljivo po-
slušaš,

Zljubeznijo, s katero nam
v tem presvetem Za-
kramentu toliko mi-
lost skazuješ,

Z ljubeznijo, s katero v
tem presvetem Zakra-
mentu do konca sveta
pri nas ostaneš,

reši nas, o Jezus!

Mi ubogi grešniki,
 Da nam zaneseš,
 Da nam vse naše grehe
 odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta
 presveti Zakrament
 poterdiš in ohraniš,
 Da v naših sercih terdno
 zaupanje v ta naj
 svetejši Zakrament
 obudiš,
 Da v naših sercih go-
 rečo ljubezen do tega
 naj svetejšega Zakra-
 menta pomnožiš,
 Da nam vedno večji po-
 božnost do tega pre-
 svetega Zakramenta v
 serce vlivaš;

prosimo te, usliši naš!

Da nam milost daš, vse-
lej z dobro pripravo
k Božji mizi pristo-
piti,

Da nam sad tega Za-
kramenta obilno po-
deliš,

Da resnično češenje tega
Zakramenta med nami
pomnožiš,

Da vso nečast od te pre-
častitljive skrivnosti
odverneš in zabraniš,

Da svojo sveto cerkev
vladaš in ohraniš,

Da vsem, kateri v tebe
ne verujejo, luč prave
vere podeliš,

Da naše misli k nebeš-

prosimo te, usliši nas!

kim željam povzdigneš,

Da naše serca s svojim milostnim obiskovanjem razveseliš in očistiš,

Da nam vselej veselje nad tem presv. Zakramentom v serce daš,

Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,

Da nas konec našega življenja s to nebeško popotnico previdiš in obveseliš,

Da nas poslednji dan k večnemu življenju obudiš,

prosimo te, usliši nas!

Da vsem vernim dušam
 mir in pokoj dodeliš,
 Da nas na tem sedežu
 svoje milosti uslišati
 hočeš,

Jezus, Sin Božji,
 Jagnje Božje, ki odjemlješ
 grehe sveta; zanesi nam,
 o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ
 grehe sveta; usliši nas,
 o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ
 grehe sveta; usmili se
 nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!
 Kriste, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!

prosimo te, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!
 Oče naš . . . Češena si Ma-
 rija . . .

V. Dobrotljivi in usmi-
 ljeni Gospod je spomin svo-
 jih čudežev storil.

O. Dal je hrano njim, ki
 se ga boje.

V. Kruh z nebes si nam
 dodelil.

O. Ki vse razveseljenje v
 sebi ima.

V. S tvojega altarja, o
 Gospod! prejemamo Kri-
 stusa.

O. Nad katerim se razve-
 seljujete naša duša in naše
 telo.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj do tebe pride.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom, v edinosti svetega Duha. Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zdihljej k presv. Zakramentu.

(Kdor te zdihljeje skesano moli, zadobi vselej 100 odpustkov, ki se lahko dušam v vicah darujejo. Papež Leo XII. 13. vel. serp. 1828.)

Vedno te molim, o živi nebeški kruh, veliki Zakrament! O Jezus, Marijin priserčni Sin, prosim te, blagoslovi mojo dušo! Tebi darujem svoje serce, o Jezus, moj presveti Odrešenik! Naj bo spoznan, moljen in hvaljen brez konca presveti in Božji Zakrament!

Prošnja k Jezusu v presvetem Zakramentu.

Premilostljivi Jezus! v tem Zakramentu ljubezni si resnično usmiljen Sama-

rijan, ki se nas v vseh naših potrebah milostno usmiliš. Ti sam nas s preljubeznjivimi besedami vabiš, da naj pridemo k tebi, da zadbimo pri tebi v vseh svojih potrebah okrepčanje, tolažbo in pomoč. Ti nas celo hrepeneče, z razpostrenimi rokami pričakuješ, da nas sprejmeš in nam pomagaš. Glej toraj, moj ljubi Zveličar! s ponižnim srcem ležim na svojih kolenih pred sedežem tvoje milosti, in z otroškim zaupanjem povzdigujem hrepeneče svoje roke proti tebi, ter zdihujem k

tebi, kakor ubogo dete k svojemu ljubemu očetu.

O Jezus, ki si prišel iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega, in ki v tej presveti skrivnosti svoje ljubezni resnično spokornega grešnika vselej milostno sprejmeš, s skesanim srcem zdihujem k tvojemu usmiljenju: Po zasluženju tvojih presvetih misel mi odpusti vse nečimerne, hudobne in nespodobne misli, ktere sem imel zoper tvojo voljo in zapoved, ali ktere sem v drugih obudil. Po moči tvojih presvetih in zveličanskih besedi mi milostno

odpusti vse pregrešne besede, ktere sem vkljub tvoji presveti volji sam izgovoril, ali ktere so drugi zavoljo mene govorili. Slednjič pa te prosim, o moj usmiljeni Zveličar! da v čast tvojim presvetim, v naše zveličanje tu na zemlji storjenim djanjem odpustiš vse grehe, ktere sem zoper tvojo sveto zapoved, zoper tvojo čast in zoper tvoje Božje navdajanje vedoma in nevedoma sam storil, ali sem druge v to napeljal. Vrav- naj in vodi, ti vodnik in preiskavec naših serc! za naprej vse moje misli, be-

sede in djanja po svoji sveti volji, v svojo Božjo čast, da bo vse moje prihodnje življenje tvojemu vedno bolj enako.

O premili moj Jezus! glej kot ubog berač klečim pred vratmi tvoje zakladnice, ktero si ti v tem presvetem Zakramentu z vsemi milostmi in darovi napolnil. Zaupljivo terkam, in ponižno prosim, stegni svoje preljubeznjive in preblažene roke in iz neusahljivega zaklada svojega usmiljenega Serca meni ubogemu podeli, kar koli veš, da na duši in na telesu potrebujem. Ne že-

lim in ne zahtevam ne bogastva, ne razveseljevanja in ne časti tega sveta; le to želim od tvoje dobrote, kar je tebi dopadljivega, moji duši pa v zveličanje. Odvzemi mi vse, kar ti ne dopade; in daj mi vse, kar me bo tebi dopadljivega storilo. Daj mi posebno pravo obžalovanje vseh grehov in tisto priserčno ljubezen, katero sem ti dolžan. Tolaži me, ko bom užaljen. Krepčaj me, ko bom v dobrem omahoval. Derži me, ko bom padal. Saj veš, o moj Jezus! koliko nevarnost mi žuga, kako me svet in

hudobni duh zapeljuje, koliko in kako velike skušnjave me neprenehoma napadajo. Kam neki se hočem zateči, ako ne k tebi, ki si v tem presvetem ? Zakramentu naša moč in naša bramba zoper sovražnike našega zveličanja? O vojskuj se z menoj in za me, pomagaj mi, da premagam svet, satana in svoje lastno meso, ki mi nikoli miru ne dajo. Izpuli iz mojega serca vse pregrešne misli in želje in vpodobi ga vedno bolj in bolj svojemu krotkemu in prečistemu Sercu. O moj Zveličar! usmili se me, zla-

sti ob uri skušnjave, in vzemi mojo ubogo dušo takrat v svoje očetovsko varstvo, da ne omagam, ampak tebi zvest ostanem.

Gospod, ti vse veš; toraj tudi veš in poznaš vse moje reve in nadloge. In ti mi zamoreš pomagati; saj si vsegamogočen. In ti mi hočeš pomagati; saj me tako ljubeznjivo s tistimi tolažljivimi besedami vabiš: Pridite k meni vsi, ki ste obteženi in obloženi, in jaz vas bom poživil. Toraj, o Jezus, ti moj priserčni prijatelj! nagni svoje prijateljsko k meni, in pomagaj mi

v tej zadevi . . . ; dodeli mi to milost, ako je tebi dopadljivo in meni koristno. V tvoje presvete rane, v tvoje preljubeznjivo Serce pritečem in se skrijem in vpijem: O moj Jezus, sliši in usliši me! O ne presliši, ne zaverzi vpitja mojega serca; saj si ti ljubezen sama; saj si ti neskončna ljubezen. Vender se tvojim svetim rokam vsega izročim in dam; delaj z menoj po svojem Božjem dopadajenji. Le to te še prosim, o moj presladki Jezus! ohrani me v svoji zvestobi in mi dodeli, da po zadnjem vredno

sprejetem sv. Obhajilu v tvoji milosti umerjem in se potem v tebi, svoji naj večī dobroti, vekomaj veselim. Amen.

Zadnji zdihljeji

pred blagoslovom s presv. Rešnjim Telecom ali na koncu obiskovanja.

Grem zdaj, o preljubeznjivi Jezus! pa ne grem brez tebe, ki si moje edino upanje, moja tolažba in ljubezen moje duše! Med tem, da pridem zopet nazaj, se izročim tvoji nezmerni milosti; ta naj me varuje vsega greha. Izročim se tvoji neskončni dobroti; ta naj me

z vsemi potrebnimi darovi
na duši in na telesu obo-
gati. Izročim se tvoji pre-
modri previdnosti; ta naj
me v vsem djanji in ne-
hanji po tvoji Božji volji
vodi. Izročim se slednjič
tvoji večni vsegamogočnosti;
ta naj me varuje vseh vid-
nih in nevidnih sovražni-
kov; ta naj me ohrani v
vsem dobrem, ta naj me
okrepča v smertnem boji;
in ta naj me po smerti s
teboj, mojim Bogom, sklene
in me vso večnost z nebe-
škim veseljem napolnuje.
Stegni, o preljubeznjivi
moj Jezus! preden grem od

tvojega altarja, stegni svojo milostljivo in preblaženo roko in blagoslovi mene in vse moje na duši in na telesu!

Jezus! tvoj blagoslov pridi čez me, čez vse moje in čez vse, zdaj in vselej in posebno našo smertno uro!
Amen.

Lavretanske litanije.

(Litanije Matere Božje imenujemo „lavretanske litanije“, ker se v Marijni hišici, v Loreti ali Lavreti na Laškem, vsako saboto slovesno pojó. Te litanije so zdihljeji pobožne duše, s katerimi na priprošnjo Matere Božje kličemo, ter jo posebno častimo z raznimi priimki, v skrivnostnih podobah in s hvalnimi izreki. Da bi verni te litanije prav velikrat in pobožno molili, je že papež Sikst V. leta 1587 za to vselej 200 dni odpustkov dovolil. Te odpustke je papež Pij VII. na 300 dni pomnožil. Da bi pa te litanije bolj pobožno molili, so tukaj na kratko razloženi nekteri manj umljivi priimki.)

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog, Sin, Odrešenik svetá, usmili se nas!

Bogsveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti Božje, (ki

si nam s porodom

svojega Sina milost

Božjo pridobila),

Mati prečista,

} prosi za nas!

Mati brez madeža,
 Mati nedolžna, (ki njena
 sveta duša z nobenim
 grehom nikoli oma-
 dežana ni bila)
 Mati presveta, (ki njena
 čistost nikdar oskrun-
 jena ni bila)
 Mati ljubeznjiva, (za-
 voljo visoke časti in
 čednosti vsem krist-
 janom priljubljena)
 Mati prečudna, (ki si s
 čudežem Božje vse-
 gamogočnosti Mati na-
 šega Zveličarja)
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra (svetega)

prosi za nas!

Duha in njegove mo-
 drosti vsa polna)
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna, (s svojo
 priprošnja pri svojem
 Božjem Sinu veliko
 premožna)
 Devica usmiljena, (polna
 dobrote in usmiljenja
 nam ljudem)
 Devica verna, (ki si z
 Božjo milostjo vedno
 zvesto delala)
 Podoba pravice, (ti pre-
 lep zgled čednosti in
 svetosti,)
 Sedež modrosti Božje,
 (v tvojem posvečenem)

prosi za nas!

naročji je prebival Je-
 zus, modrost Boga
 Očeta,)

Začetek našega veselja,
 (o Devica, s porodom
 svojega Sina, si po-
 stala začetek našega
 veselja)

Posoda duhovna, (o De-
 vica, kot čista poso-
 da, dragocen polna, si
 z vsemi duhovnimi
 darovi napolnjena,)

Posoda časti vredna, (o
 Devica, ti si posoda,
 ki si z včlovečenjem
 Sinu Božjega častit-
 ljiva postala,)

Posoda vse svetosti, (o

prosi za nas!

ti s priserčno pobož-
nostjo ozaljšana De-
vica,)

Skrivnostna roža, (o De-
vica, ti si s svojo čed-
nostjo in s častjo Ma-
tere Božje zmed vseh
ljudi povzdignjena,
kakor je roža po
svoji barvi, lepoti in
vonjavi zmed vseh
cvetlic naj lepši,)

Turn kralja Davida, (o
Devica, ki s svojo vse
veljavno priprošnjo
pri vsegamogočnem
svoje prave častivce
varuješ, kakor turn,
kterega je David na

prosi za nas!

Sionskem hribu v za-
vetje zoper sovražni-
ke postavil,)

Turn slonokosteni, (o
Devica, ki si svojo
dušo in svoje telo
čisto ohranila,)

Hiša zlata, (o Devica,
po svoji čednosti si
čistemu zlatu enaka
in si z včlovečenjem
Jezusa Kristusa po-
stala stanovanje naj-
višemu Bogu,)

Skrinja mirú in sprave,
(o Devica, ti tempelj
živega Boga, ki si,
skrinja nove zaveze,
Jezusa Kristusa, na-

prosi za nas!

šega postavodajavca,
v svojem naročji no-
sila,)

Vrata nebeške, (o De-
vica, po kateri je
prišel k nam Jezus,
ki je zaplohane vrata
nebeške odperl,)

Zgodnja danica, (o De-
vica, ki si, kakor
ljuba zgodnja danica,
Solnce pravice, Jezusa
Kristusa, svetu naz-
nanila,)

Zdravje bolnikov, (o De-
vica, ki s svojo
priprošnjo bolnikom
zdravje pridobiš,)

Pribežališe grešnikov,)

prosi za nas!

(o Devica, v tvoje materne roke se zatekamo mi grešniki, da na tvojo priprošnja pri tvojem Božjem Sinu odpušenje grehov dosežemo,)

Tolažnica žalostnih, (o Devica, ki kristjanom v njihovih nadlogah tolažbo sprosiš,)

Pomoč kristjanov, (o Devica, ki vsakemu kristjanu pomoč pridobiš, ako se le k tebi oberne,)

prosi za nas!

Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelj-
 nov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznovav-
 cev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svet-
 nikov,
 Kraljica brez made-
 ža izvirnega greha
 spočeta,

(o Devica, ki si Mati Boga, najvišega kralja nebes in
 zemlje, čez vse kore angelov in svetnikov povzdignjena,)

prosi za nas!

Jagnje Božje, ki odjemlješ
 grehe sveta, zanesi nam,
 o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ

grehe sveta, usliši nas, o
Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ
grehe sveta, usmili se
nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš. Češena si Marija.

Molitve.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim
dodelil.

O. Ki ima vso sladkost
v sebi.

M o l i m o.

O Bog! kateri si nam v

prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno o sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti Devici, Materi Mariji.

Pod tvojo pomoč pribеžimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverzi naših prošinj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. O častitljiva in

blažena Devica, naša Gospa,
 naša srednica, naša besed-
 nica, naša pomočnica. S
 svojim Sinom nas spravi,
 svojemu Sinu nas priporoči,
 svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas, sveta Božja
 porodnica!

O. Da bomo vredni obljub
 Kristusovih.

M o l i m o.

Dodeli nam, svojim slu-
 žabnikom, prosimo, Gospod
 Bog! da vedno zdravje na
 duši in na telesu uživamo,
 in da bomo po častitih
 prošnjah presvete Marije,
 vselej Device, sedanje ža-

losti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti Devici Materi Mariji.

(Od prve adventne nedelje do Božiča.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ki si iz Gabrielovih ust prejela čenjenje, usmili se grešnikov. V. Angel Gospodov je označil Mariji.

O. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o .

Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ko smo po angelovem oznanjenji včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njegovem terpljenji in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

(Od Božiča do Svečnice.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ki si iz Gabrie-

lovih ust prejela češenje,
usmili se grešnikov.

V. Po porodu si Devica čista
ostala.

O. Prosi za nas, Božja po-
rodnica!

M o l i m o.

Bog, kteri si po rodovit-
nem devištvu svete Marije
človeškemu rodu dar več-
nega zveličanja dodelil, daj,
prosimo, da njo za nas pro-
siti čutimo, po kteri nam
je sreča došla prejeti živ-
ljenja začetnika, Gospoda
našega Jezusa Kristusa,
Sinu tvojega.

(Od Svečnice do velicega četerteka.)

Bodi češena, nebes Kraljica, češena angelov Gospa; češena korenina, češena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, memo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubeznjiva, in prosi za nas Kristusa!

V. Hvalimo te, Devica presveta!

O. Daj nam moč zoper sovražnike tvoje.

M o l i m o.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo

njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

(Od velike sabote do prve nedelje po binkoštih.)

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! Kterega si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l i m o .

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina, Gospoda našega Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo,

da po njegovi Materi Devici Mariji veselje večnega življenja dosežemo.

(Od prve nedelje po binkoštih do prve adventne nedelje.)

Češena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, oberni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas; in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta Božja
porodnica!

O. Da bomo vredni obljub
Kristusovih!

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog!
ki si dušo in telo častite
Device Matere Marije, da bi
vredno prebivališe tvojega
Sina biti zaslužila, s po-
močjo svetega Duha pripra-
vil, daj, da bomo, ki se nje-
nega spomina veselimo, po
njenih milostljivih prošnjah
prihodnjega zlega in večne
smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri

hlapec, kterega je postavil
 Gospod čez svojo družino.
 V. Prosi za nas, sveti Jožef!
 O. Da bomo vredni obljub
 Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Go-
 spod! zasluženje ženina tvoje
 presvete Matere Marije po-
 maga, da, kar naša slabost
 ne premore, nam bode po
 njegovih prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Gospod! ponižno te pro-
 simo, razveži po svoji mi-
 losti naših grehov vezi, in
 ohrani po prošnjah svoje
 izvoljene Matere, ljube De-

vice Marije, in vseh svojih svetnikov nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pahištvo v vsi svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatle hude in grehov; dodeli nam mir in zdravje; odverni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijatlom in neprijatlom, in obvaruj to duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsem vernim kristjanom,

živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In tvoj blagoslov pridi z nebes na nas in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojemu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

O. Amen.

Oče naš Češena si Marija . . .
(petkrat).

Zahvalna molitev k Mariji,
*kedar si na njeno priprošnjo v svoji
stiski uslišan.*

V duhu ginjen se ti zahvalim, o preljubeznjiva Božja Mati, premila Devica Marija! da si me, svojega nevrednega služabnika, tako milostljivo sprejela in si mojo ponižno prošnjo tako dobrotljivo uslišala. Rešila si me moje nadloge, pomagala si mi v moji stiski. Moji zdihljeji so prišli pred te in ti si s svojo mogočno priprošnjo potolažila moje

serce, ki je toliko hrepenelo po tvoji pomoči. Kakor rodovitna rosa se je tvoj materni blagoslov čez mé razlil, in skazala si se resnična tolažnica žalostnih v tej moji nadlogi, ki mi je toliko težila. Mir si prinesla mojemu sercu; z usmiljenjem si me obsula. Zato ti bom hvaležen vse svoje žive dni. Ker ti pa, o predobrotljiva Mati! v svoji slabosti za toliko mi skazano dobroto, zadostne zahvale dati nisem v stan; se obrnem na vas, vi angeli in svetniki! častite in hvalite za me in z menoj prečastno

Mater Gospodovo za tako veliko dobroto, ktero mi je skazala. Pa prosite tudi z menoj in za me, da mi bo ta, na Marijno mogočno priprošnje podeljena dobrota koristna in zveličavna, da bo v prid moji duši in mojemu telesu in mi slednjič v večno zveličanje pripomore. Amen.

Litanije

vsih svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik

svetá,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam

Bog,

} usmili se nas!

Sveta Marija,
 Sv. Mati Božja,
 Sv. devic Devica,
 Sv. Mihael,
 Sv. Gabriel,
 Sv. Rafael,

Vsi sveti angelji in
 arhangelji,

Vse svete vrste zve-
 ličanih duhov,

Sv. Janez Kerstnik, za nas
 Boga prosi!

Sv. Jožef, sa nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki,
 za nas Boga prosite!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,

za nas
 Boga prosi!

za nas Boga
 prosi!

za nas
 Boga
 prosite!

Sv. Janez,
 Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jernej,
 Sv. Matevž,
 Sv. Simon,
 Sv. Tadej,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sveti aposteljni
 in evangelisti,
 Vsi sveti učenci Go-
 spodovi,
 Vsi sveti nedolžni
 otroci,

za nas Boga
prosite!

Sv. Štefan, za nas Boga prosi!

Sv. Lavrencij, za nas Boga
prosi!

Sv. Vincencij, za nas Boga
prosi!

Sv. Fabijan in Seba- stijan,	} za nas Boga prositita!
Sv. Janez in Pavel,	
Sv. Kozma in Dami- jan,	
Sv. Gervazi in Protazi,	

Vsi sveti materniki, za nas
Boga prosite!

Sv. Silvester,	} za nas Boga prosi!
Sv. Gregorij,	
Sv. Ambrož,	
Sv. Avguštin,	
Sv. Jeronim,	
Sv. Martin,	
Sv. Nikolaj,	

Vsi sveti škofje in spoznovalci, za nas Boga prosite!
 Vsi sv. učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton,	} za nas Boga prosi!
Sv. Benedikt,	
Sv. Bernard,	
Sv. Dominik,	
Sv. Frančišek,	

Vi sveti mašniki in leviti,
 za nas Boga prosite!

Vi sveti mnih in puščavniki,
 za nas Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena,	} za nas Boga pros!
Sv. Agata,	
Sv. Lucija,	
Sv. Neža,	
Sv. Cecilija,	
Sv. Katarina,	

Sv. Anastazija, za nas Boga
prosi!

Vse svete device in vdove,
za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice
Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi
nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši
nas, o Gospod!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene
smrti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse
hude volje,

Duhá nečistosti,

reši nas, o Gospod!

Treska in hudega vre-
mena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske.

Večne smrti,

S skrivnostjo svojega
svetega včlovečenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

S svojim krstom in sve-
tim postom,

S svojim križem in trp-
ljenjem,

S svojo smrtjo in svo-
jim pokopom,

S svojim svetim vsta-
jenjem,

S svojim čudovitim vne-
bohodom,

reši nas, o Gospod!

S prihodom Tolažnika svetega Duha, reši nas, o Gospod!

V dan sodbe, reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori
 pripelji,
 Da svojo sveto cerkev
 vladaj in ohrani,
 Da pastirja apostoljskega
 in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti
 veri ohrani,
 Da sovražnike svete
 cerkve ponižaj,

prosimo te, sliši nas!

Da našega cesarja ob-
varuj,

Da krščanskim kraljem
in oblastnikom mir
in pravo enovoljnost
daruj,

Da vsemu krščanskemu
ljudstvu mir in edi-
nost dodeli,

Da nas vse v svoji sveti
službi potrdi in ohrani,

Da naše misli k nebe-
škim željam povzdigni,

Da vsem našim dobrot-
nikom večne dari do-
deli,

Da duše naše in naših
bratov, bližnjih in do-)

prosimo te, usliši nas!

brotnikov večnega pogubljenja reši,	}	prosimo te, sliši nas!
Da sad zemlji daj in ohrani,		
Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeli,		
Da nas usliši,		
Sin Božji,		
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; zanesi nam, o Gospod!		
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usliši nas, o Gospod!		
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ; usmili se nas, o Gospod!		
Kriste, sliši nas!		
Kriste, usliši nas!		

Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

Oče naš (i. t. d. tiho.)

V. In nas ne vpelji v sku-
šnjavo.

O. Temuč reši nas hudega.
Amen.

spodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga po potu večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel in z vso pomočjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez

ktore je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in dežel-ske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k tvoji Božji časti, k našemu zve-

ličanju in k miru in sreči vsega kršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje

vsih svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri brez vsega razdrtja in ločitve. Spreobrne naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Vžgi v nas ogenj svojeljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji pokorni otroci v življenji in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše djanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam tvojo milost tukaj uživati, in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da

te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas. O. Amen.

Oče naš itd. Češena Marija itd. (petkrat.)

Molitve,

katere naj se klečé opravljajo, po ukazu papeža Leona XIII. v vseh cerkvah svetá po vsaki tihi sv. maši.

Mašnik móli trikrat z verniki: Češčena Marija itd.

Potem tudi z verniki skupaj antifono:

Češčena bodi Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K Tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci. K Tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, Svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad Svojega Telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Vr. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Rr. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

Molimo:

O Bog, pribežališče naše in moč, ozri se milostno na ljudstvo, k Tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, Božje porodnice, sv. Jožefa, Njenega ženina, Tvojih sv. apostolov Petra in Pavla in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za spreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere sv. cerkve. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pristavi naj se invokacija:

Sveti nadangelj Mihael, brani nas v boji; proti zlobnosti in zalezovanju hudobnega duha bodi nam pomoč! — Ukroti naj ga Bog! ponižno za to prosimo. In ti, prvak nebeške vojne, satana in druge hudobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z močjo božjo v peklenško brezdno páhni! Amen.

Leon XIII. 300 dni odpustka.

Molito e

pri

obiskovanji presv. Rešnjega Telesa.

Pozdravljenje presv. Rešnjega Telesa.

Bodi mi pozdravljen, ti Sin večnega Boga, zagernjen v prečešeni skrivnosti presv. Zakramenta, v podobi kruha!

Bodi mi pozdravljen, o skrivnost svete vere in Zakrament pravovernih! Ve-

rujem, o Jezus! da si tu pričujoč, ravno tisti, ki si bil spočet od svetega Duha, rojen iz Marije Device, ki si na križu umerl, od smerti vstal in v nebesa šel. Tej veri podvržem svoj um. V tej veri želim živeti in umreti.

Bodi mi pozdravljen, ti sveti Zakrament mojega upanja! upam v té, ki si v moje dušno žveličanje pripravljena hrana, studenec predragih nebeških darov; ker v tebi je začetnik vseh milost pričujoč. O Gospod, s tem Zakramentom mojega upanja poživi in nahrani

me, in ohrani mojo dušo v večno zveličanje.

Bodi mi pozdravljen, presveti Zakrament ljubezni! ljubim te, o naj veči dobrota, ktero smem zavžiti na tej zemlji. Ogrej in razbeli s to skrivnostjo svoje ljubezni moje serce, da nikdar nikoli ne jenjam, te ljubiti.

Bodi mi pozdravljena, o Beseda, ki je meso postala! bodi in prebivaj v meni, in očisti me s svojo pomočjo, da ti vedno v vredno stanovanje služim.

Bodi mi pozdravljen, o angelski kruh! obudi v meni

lakot po tej nebeški hrani; navdihni me z nebeškimi mislimi in napolni me s toliko vnemo za tvojo čast, kakoršno tvoji angeli vedno imajo.

Bodi mi pozdravljena, o predraga cena, s katero je Sin Najvikšega mojo dušo odkupil! Ne pripusti, o moj Jezus! da bi nad menoj cena tvoje predrage kervi zgubljena bila.

Bodi mi pozdravljena, ti sveta popotnica umirajočih! Stori, da vedno v tebi živim, in da brez tebe ne umerjem.

Bodi mi pozdravljena, ti

zastava večnega zveličanja!
 Naj se, o moja naj večji dobrota! v tem presvetem Zakramentu s teboj tako terdno sklenem, da me tukaj na zemlji nobena stvar tvoje ljubezni ločiti ne more, in da te enkrat vso večnost uživati zamorem. Amen.

Drugo pozdravljenje presvetega Rešnjega Telesa.

Bodi mi pozdravljen, o prečastiti in presveti Zakrament! ti kruh nebeški, ti kruh večnega življenja, ti edini naj ljubeznjivši, vse ljubezni vredni Jezus!

Pozdravim in počastim te v tvojem tabernakelju s tisto pobožnostjo, s tisto ljubeznijo, s katero so te od zadnje večerje sem pobožne duše pozdravljale in počastile, s katero te pobožne duše v tem Zakramentu zdaj pozdravljajo in častijo, in s katero te bodo tvoji ljubivci do konca svojega življenja pozdravljali in častili.

Skriti Bog in Zveličar moj! verujem, da si v podobi kruha bistveno pričujoč; in sicer zato verujem, ker si ti, nezmotljiva resnica, to razodel.

Moj Gospod in moj Bog!
 z lučjo svete vere razsvet-
 ljen te molim v tem pre-
 svetem Zakramentu s tistim
 spoštovanjem in s tako po-
 božnostjo, kakoršno ti tvoji
 sveti angeli tam v nebesih
 pred tvojim veličastnim se-
 dežem skazujejo. Molim te
 z vso le mogočo ponižnostjo
 v imenu in v pobožnosti
 vseh pravičnih.

Molim te in priserčno že-
 lim, da te z menoj ves svet
 moli, spozna in iz vsega
 serca ljubi.

Tvoje Ime, o Gospod! bodi
 češeno zdaj in vselej in na
 vekomaj!

O skrivnost dobrote in preobilnost Božje radodarnosti! Jezus, ki nam v tem Zakramentu svoje milosti tako prebogato deliš, hvalim in zahvalim te, da si se toliko ponižal ter si iz ljubezni do nas tako velik čudež storil in se nas v svojem velikem usmiljenju spomnil. Vsi svetniki naj te z menoj hvalijo in častijo!

Ljubim te, o vse ljubezni vredni Jezus! ker si me ti poprej ljubil; pa še bolj zato, ker si zavoljo svoje neskončne dobrote in lepote tudi vse neskončne ljubezni vreden. O da bi te mogel

ljubiti, kakor te ljubijo Kerubini in Serafini, kakor te ljubi tvoja Božja Mati, kakor se ti sam ljubiš! O moj Bog in moje vse! jaz te ljubim, in zmiraj te iz vse moči ljubiti hočem, ker si neskončno lep in popolnoma, neskončno dober in vse ljubezni ves vreden.

O Bog ljubezni! vnemi me z ognjem svoje ljubezni in napolni vse moje serce s svojo neskončno sladkostjo, da se v tvoji ljubezni vsega povžijem.

O Bog! ki se na naše serca oziraš in zdihljeje ubogih poslušáš; ti veš, da

te zdaj iz celega serca ljubiti želim. Ti pa tudi veš, kako pozno sem te ljubiti začel, in kako dolgo te ljubil nisem. Čez vse mi je žal, ne le zato, ker te do zdaj nisem ljubil; še bolj zato, ker sem te toliko razžalil. Žal mi je. O Gospod, odpusti mi! in prizanesi mi! ker za terdno sem sklenil, raji vse, celo smert preterpeti, kakor še kdaj radovoljno te razžaliti. Amen.

Molitev k Jezusu v Zakramentu presv. Rešnjega Telesa.

(Pij VIII. je leto 1815 podelil 200 dni odpustkov vselej, kolikorkrat kdo s skesanim srcem to moli.)

S tistim naj ponižnejšim spoštovanjem, s katerim me vera navdaja, te molim, o moj Bog in moj Zveličar, Jezus Kristus! pravi Bog in pravi človek, skrit tukaj v presvetem Zakramentu altarja. Molim te, in ljubim te v povračilo za vse nespodobnosti, oskrunjenja in onečešenja, ktere sem v svojo nesrečo proti tebi storil jaz sam, in ktere so storili drugi in ktere bodo v

prihodnje še storjene. Molim te o moj Bog! pa naj te molim tako, kakor si vreden in kakor bi te moliti mogel; molim naj te saj tako, kakor je v moji moči; pa želim te moliti s toliko popolnostjo, kakoršne so vse pametne stvari zmožne. To djanje naj ponižnejšega češenja in naj pobožniši molitve ti pa ne darujem zdaj in vselej le za tiste katoliške kristjane, ki te ne molijo in te ne ljubijo, ampak tudi v zadoštenje in spreobrnjenje vseh krivovercev, preklinjevalcev, nevernikov, muhame-

danov in judov. Daj, o Jezus! da te vsi spoznajo, molijo, ljubijo in vedno hvalijo v tem presvetem in Božjem Zakramentu. Amen.

Češeno in hvaljeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Mila prošnja

k Jezusu v naj svetejšem Zakramentu
Rešnjega Telesa.

(Za te molitve so sv. oče Pij VII. 1814 podelili vsakikrat 300 dni odbustkov, ki se zamorejo tudi dušam v vicah darovati.)

1. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! v Zakramentu svetega Rešnjega Telesa, ter spoznam, da si pravi živi Bog

in človek skupaj. S to molitevjo naj nadomestim merzlotu tistih kristjanov, kateri memo tvojih tempeljnov, ali celo memo presvetega Zakramenta samega hodijo, pa na te ne mislijo, te ne pozdravijo; akoravno si ti vsako uro pripravljen ter težko čakaš, da bi se s svojimi vernimi sklenil. O ti mlačni, kterim merzi ta nebeška mana, kakor Izraelcem v pušavi! V zadostenje te mlačnosti, tega onečesjenja ti darujem predrago kri, ktera je tekla iz rane tvoje leve noge; in v to sveto rano se skrijem, ter

sto in stokrat zakličem: Češeno in hvaljeno naj bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

2. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! ter spoznam, da si resnično pričujoč v tem presvetem Zakramentu. S to molitevjo želim saj nekoliko popraviti nehvaležnost toliko kristjanov, ki sicer vidijo, da te nesejo k revnim bolnikom, da bi jim bil v popotnico na dolgi poti v večnost; pa te spodobno ne počastijo in ti komaj zunanje svoje češenje

skažejo. V zadostenje te velike merzlotе ti darujem predrago kri, ki je tekla iz rane tvoje desne noge; in v to sveto rano se skrijem, ter sto in stokrat zakličem: Češeno in hvaljeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi . . .

3. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus! ti pravi kruh življenja! S to molitevjo želim saj nekoliko popraviti mnogotere krivice, ktere tvoje presveto Serce vsaki dan prenaša v oskrunjenji tvojih svetih tempeljnov, kjer si pričujoč

v podobah tega presvetega Zakramenta, da bi te verni molili in ljubili. V zado-
 stenje teh velikih onečešenj
 ti darujem predrago kri, ki
 je tekla iz rane tvoje leve
 roke; in v to sveto rano se
 skrijem, ter sto in stokrat
 zakličem: Češeno in hva-
 ljeno naj vedno bo presveto
 Rešnje Telo!

Oče naš . . . Češena si Ma-
 rija . . . Čast bodi . . .

4. Z vso ponižnostjo te
 molim, o preljubeznjivi Je-
 zus! ti pravi kruh, ki si z
 nebes prišel. S to molitevjo
 želim saj nekoliko popra-
 viti tolike in tako velike

nespodobnosti, ktere pre-
našaš vsaki dan celo od
svojih vernih pri sveti maši,
pri tej visoki skrivnosti,
kjer v obilnosti svoje lju-
bezni nekervavo ponavljaš
tisto daritev, ktero si na
gori Kalvarii kervavo opra-
vil v naše odrešenje. V za-
dostenje te velike nehvalež-
nosti ti darujem predrago
kri, ktera je tekla iz rane
tvoje desne roke; in v to
sveto rano se skrijem, ter
zedinim svoj glas v vsemi
angeli, ki te pobožno obda-
jajo in ž njimi zakličem:
Češeno in hvaljeno naj vedno
bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . Češena si
 Marija . . . Čast bodi . . .

5. Z vso ponižnostjo te molim, o preljubeznjivi Jezus; ti resnična sprava za naše grehe. To molitev ti darujem v nekoliko zadostenje za marsiktero božje-ropno sramoto, ktero prenašaš od toliko kristjanov, ki se prederznejo, da te, s smertnim grehom obteženi, v sv. Obhajilu prejmejo. V zadostenje toliko sramotnega Božjega ropa ti darujem zadnje kaplje tvoje predrage kervi, ki je tekla iz rane tvoje strani. V to sveto rano se skrijem, te

molim, hvalim in ljubim,
ter zakličem z vsemi du-
šami, ki ta presveti Zakra-
ment pobožno častijo: Če-
šeno in hvaljeno naj vedno
bo presveto Rešnje Telo!

Oče naš . . . Češena si Ma-
rija . . . Čast bodi . . .

Rožnikranček

pred izpostavljenim presv. Rešnjim
Telesom.

Oče naš . . . Češeno in
hvaljeno naj vedno bo pre-
sveto Rešnje Telo!

Češena si Marija . . . (Pri
besedi „Jezus“ se pridene:) „Ki si
v presvetem Zakramentu

pričujoč kakor pravi Bog in človek.“

Češeno in hvaljeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!

(Tako se moli pred vsako naslednjih pet molitev. Na zadnje moli apostoljsko vero in še litanije k presvetemu Rešnjemu Telesu.)

1. Bodi hvaljen s tolikino hvalo, kolikor je zvezd na nebu, prahekov v zraku, isker v ognji, kapljic v morji, peska po zemlji; kolikor je angelov v nebesih in ljudi na zemlji! ker ti o Gospod! si resnično skriti Bog v tem Zakramentu! Amen.

2. Bodi visoko češen in visoko slavljen; ker si ti

živ kruh, ki si z nebes prišel in si nam večno življenje dal! O, ti v teh podobah kruha zakriti Bog in Zveličar! dodeli, da zavživanje tvojega presvetega mesa in tvoje presvete kervi nam ne bo v sodbo, ampak v zastavo večnega zveličanja. Amen.

3. Bodi češen in hvaljen na vse večne čase, ker tu je skrivnost in vedni spomin tiste neskončne ljubezni, ktera nam je Sinu Božjega dala v brata in v dar sprave! O preljubeznjivi Zveličar, dodeli nam to milost, da to tvojo lju-

bezen v presvetem Zakramentu tvojega Telesa in tvoje kervi vedno bolj spoznamo, da polni zahvale in priserčne ljubezni to Božjo hrano vedno vrednejši prejemamo in enkrat v popolni ljubezni se večno s teboj sklenemo. Amen.

4. Češeno in povzdignjeno bodi na vekomaj čez vse, karkoli je v nebesih in na zemlji kaj vrednega, ker tu ni nič manj, kakor Gospod nebes in zemlje sam, ki v zagrinjalu zakramentalnih podob pride k nam, da ostane on v nas in mi v njem. O prečešeni Jezus!

daj, da tvojemu klicu in vabljenju ne kažemo studa, merzlotе in pozemeljskih nagnjenj, ampak da z veseljem in s svatovskim oblačilom gremo k tej presveti večerji, kjer si ti, najviši Gospod in Bog! sam nam v hrano! Amen.

5. Z vnemo Kerubinsko in z ljubeznijo Serafinsko bodi češen in moljen; ker ti si popotnica in moč nam popotnikom na tej dolgi in nevarni poti v deželo neznanе večnosti. O Jezus! ti ljubivec naših duš, izžemi vso mlačnost iz naših serc, da iz lastne zadolženosti ne

omagamo in tvojega večnega gledanja ne zgubimo pri bogastvu tvoje mize, katero nam ti ponujaš. Amen.

Molitve za odpustke.

Priprava.

Moj Zveličar! prišel si na ta svet, da mi življenje imamo, in da ga v obilnosti imamo. Verujem, da si svoji sveti cerkvi ključe nebeškega kraljestva s to obljubo zapustil in izročil, da vse, kar bo ona na zemlji zavezala in razvezala, bo tudi v

nebesih zavezano ali razvezano. Verujem tudi, da si svoji cerkvi oblast dal, odpustke deliti in da so nam odpustki zares koristni.

Ta naša ljuba mati, sveta katoliška cerkev, odpira danes vse njej izročene zaklade. Iz teh zakladov deli popolnoma odpustke njim, ki po opravljeni spovedi in po prejemi svetega Obhajila, skesano in ponižno k tebi, o Bog! molijo za razširjanje ravno te cerkve, za zatrenje krivoverstva, za ohranjenje miru in edinosti med keršanskimi poglavarji in vidnega poglavarja, rimskega

papeža. To je, v namen svetega očeta.

Nekaj teh pogojev sem opravil. Svojih grehov sem se mašniku, tvojemu namestniku, spovedal. Sveto Obhajilo sem prejel. O, da bi bil med spokornimi, s teboj spravljenimi grešniki, na katere se z dopadajenjem oziraš in jih s polnostjo svojih milost bogatiš! O da bi tvoje meso in tvoja kri, katero sem v presvetem Zakramentu prejel, mojo dušo očistila vseh pregrešnih madežev in jo v večno življenje ohranila! Tako upam, tako se zanesem, o moj pre-

milostljivi Zveličar! Po besedi svojega posvečenega mašnika si mi odpustil grehe in ž njimi zaslužene večne kazni. Ker so mi pa ostale še nekatere časne kazni, se zatečem k neusahljivemu zakladu tvojega neskončnega zasluženja, da slabosti in pomanjkljivosti mojega spokorjenja na pomoč prideš. Zato zaupljivo pridem k tebi, da spolnim zadnjo pogojo, katero mi tvoja sveta cerkev veleva, da tebi, o moj Gospod in moj Bog! velike potrebe njene in vsega keršanskega ljudstva priporočim.

Sprejmi milostljivo, o Oče vsega usmiljenja! te moje molitve, ktere ti združene z zasluženjem terpljenja in smerti tvojega Sina darujem, da se vdeležim tega popolnoma odpustka.

Perva molitev k Bogu Očetu

za razširjenje svete katoliške cerkve.

O Bog, večni Oče! ti naj viši pastir vseh vernih! ki si nas iz temote k svoji prečudni luči poklical; spomni se te svoje preljubljene občine, ktera je od začetka sem tvoja lastnina. Glej na sveto cerkev, ki je nevesta

tvojega Sina, za katero je on svojo drago kri prelil. Zaljšaj jo s kinčem svoje svetosti in z bogastvom svojih milost. Poveličaj in povzdigni jo. Varuj jo vseh napadov njenih sovražnikov. Ne pripusti, da bi bila zatirana ali ponižana. Ozri se milostljivo na otroke te svete matere in združi ž njo vse ljudstva te zemlje, da spoznajo vsi tebe, Boga Očeta, in tvojega Sina Jezusa Kristusa, in svetega Duha, in da v živi veri, v terdnem zaupanju in v goreči ljubezni stanovitni ostanejo. Amen.

Druga molitev k Bogu Sinu,

za zatrenje krive vere in vseh hudobij.

O Jezus! ti prava luč, ki razsvitliš vsacega človeka, ki pride na ta svet, prosimo te, razženi vso temoto krivih ver in napačnih vodil. Opogni s svojo mogočno milostjo terdovratnost tistih, ki se derže krivih ver in nespametnih zmotnjav. Z močjo svojega terpljenja in svoje smerti stori, da vsi ljudje spoznajo tvojo edino zveličavno resnico, ki tako svetlo sveti v tvoji sveti cerkvi, da se vsi spreobrnjeni vernejo nazaj v na-

ročje toliko ljubeče matere. Zateri vse zmotnjave, da premaga tvoja edina resnica vse tvoji nezmotljivi veri nasprotne moči. O dobri pastir! ki si dal svoje življenje za svoje ovce, pošlji luč prave vere po mašnikih svoje sv. cerkve tudi tistim narodom, ki še ne poznajo tvojega sv. Imena, v katerem edinem zveličani biti zamoremo. Razsvitli jih, o usmiljeni Jezus! in pelji jih v materno naročje svoje svete cerkve. Varuj svojo čedo, vsegamogočni Gospod! vseh zvijač tistih, ki pridejo v ovčjih oblačih

lih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi. Ostani pri nas, o Gospod! saj si rekel: Jaz sem pri vas vse dni do konca sveta. Pokaži, da je tvoja cerkev zidana na skalo, ktere peklenške vrata in vse sovražne moči premagati ne bodo mogle. Amen.

Tretja molitev k svetemu Duhu

za mir in edinost med keršanskimi vladarji.

O sveti Duh, ti Duh ljubezni in miru! ki si toliko ljudstev v edinosti prave vere združil; dodeli vsim

keršanskim poglavarjem in njihovim svetovavcem popolnoma edinost in ljubezen pravega miru. Daj jim svojo pomoč in ne pripusti, da bi, premagani od pregrešnih želja, kaj počeli zoper tvojo čast in v škodo tvoji sveti cerkvi in njenim naredbam. Dodeli jim, da so vredni otroci tvoje cerkve in da po vsi svoji moči pospešujejo njeno razvijanje in nje rast. O Bog miru! obvaruj nas hude vojskine šibe; spravi razdvojene serca keršanskih knezov, ter nam dodeli neskaljani mir, da toliko zvestejši tebi služimo

in te v ljubezni miru ljubimo in hvalimo. Amen.

Četerta molitev

za vidnega poglavarja Božje cerkve, za našega papeža.

Naj viši in večna glava svete cerkve, Jezus Kristus! z otroško ljubeznijo ti priporočam našega svetega očeta, papeža I., tvojega namestnika tukaj na zemlji. Usliši njegove molitve, spolni njegove želje, ki zahtevajo tvojo čast in razširjanje tvoje svete cerkve. Vodi, razsvitli in poterdi ga, varuj ga vsega preganjanja

njegovih sovražnikov, in podpiraj ga vedno s svojo mogočno močjo, da tvojo sveto cerkev vredno vlada in krono večnega življenja doseže. Amen.

Krajši molitev za popolnoma odpustke.

(Kakor jo navadno v Rimu molijo.)

Gospod Jezus Kristus! presunjen z bitko bolečino pri pogledu svojih pregreh, ti darujem to revno in ponižno molitev v tvojo čast in v tvoje poveličanje in v blagor tvoji sveti cerkvi. Posveti jo sam in v svoji milosti ji dodeli vel-

javo v tvojih očeh. Popolnoma se želim zediniti z namenom svetega očeta, ki je podelil te odpustke v zveličanje vernih. V zaupanju na tvojo neskončno dobroto te ponižno prosim, da zatoreš vso krivo vero na celi zemlji; da povikšaš in razširiš svojo sveto, rimsko katoliško cerkev; da vterdiš stanoviten mir in pravo edinost med keršanskimi poglavarji in knezi, da ti vsi služijo s čistim srcem, z nasprotno ljubeznijo in v edinosti svetih milost.

Napolni tudi našega svetega očeta, papeža I, s svo-

jim Duhom; odverni od
 njega vse hudobno zalezo-
 vanje in vzemi ga v svoje
 varstvo. O moj preljube-
 znjivi Zveličar! po zaslu-
 ženji preblaženje Device Ma-
 rije in vseh svetnikov ne-
 beških naj se vdeležim za-
 klada, s katerim si ti svojo
 sveto cerkev s prelivanjem
 svoje predrage Kervi obo-
 gatil, in dodeli mi danes
 sad teh popolnih odpustkov.

O moj Bog! zavoljo svo-
 jega neskončnega usmiljenja
 mi odpusti kazni mojih gre-
 hov, za ktere bi se moral
 tukaj pokoriti, ali pa v vi-
 cah se čistiti. Terdno in

resnično sklenem, da hočem zanaprej spokorno živeti in sam sebe zatajevati. Tudi hočem po svoji moči tvoji pravici zadostovati, greha se varovati in ga kot največi hudo gnjusiti in sovražiti, ker sem ž njim žalil tebe, svojega preljubeznjivega Boga, ki te zdaj čez vse ljubim in te vse dni svojega življenja ljubiti hočem. Amen.

Molitev,

s ktero odpustke ubogim dušam v vicah darujemo.

Jezus, moj preljubeznjivi

Zveličar! na tvoje neskončno usmiljenje se zanesem in te ponižno prosim, dodeli tej duši I., v rešenje iz težkih vic, odpušenje časnih kazni, ktera mi je v današnjih odpustkih sveta cerkev podelila, ko sem po svoji slabi moči spolnil pogoje za to odločene; in pelji to svojo nevesto na nebeško ženitnino. Ako pa ta duša že vživa presrečno zveličanje, dodeli te odpustke tej duši I.; in ako tudi ta moje pomoči več ne potrebuje, jih daj tisti duši, ki je naj bližej rešenja, da tebe, o neskončna dobrota!

v mojem imenu ljubi, hvali in moli, in za me tako dolgo prosi, da bom po srečni smerti tam v nebesih, nji pridružen, tebe ljubil, hvalil in molil na vse večne čase. Amen.

(Moli sedemkrat: Oče naš . . . Češena si Marija . . . Čast bodi Očetu . . . in slednjič apostoljsko vero.)

Kratka molitev pred britko martro.

(Po vsakem svetem Obhajilu zamoreš za-
dobiti popolne odpustke, ako klečé pred britko
martro moliš naslednjo molitev in ji pristaviš
navadne očenaše.)

O moj dobrotljivi in pre-
sladki Jezus! glej, pred tvo-
jim obličjem se veržem na
kolena, in te prosim in za-

rotim z vso gorečnostjo svoje duše; vtisni milostno v moje serce žive občutke vere, upanja in ljubezni, resnično žalost nad mojimi grehi in terdni sklep popboljšanja, med tem, ko z globokim sočutjem in prisrčnim žalovanjem tvojih pet kervavih ran pregledujem in v duhu preišljudjem, ter si pred oči stavim, kar je že prerok David od tebe govoril, rekoč: „Moje roke in moje noge so prebodli; vse moje kosti so razšteli.“ (Ps. 21, 17. 18.)

Pe smi.

V čast Marije.

1. Marija rožni cvet.

Tavženkrat si ti češena!
 O Marija rožni cvet!
 Teb' enaka ni nobena,
 Take nima celi svet;
 Kar se koli rožic najde,
 Nobena tak žlahtna ni:
 V tebi se vsa milost najde;
 Oh dodel' jo meni ti.

Madež se ni v tebi našel,
 Bog Oče te je vsadil,
 Sveti Duh te je ozaljšal,
 S tebe je Bog Sin cvetel:
 Vsi jeziki so preslabi,
 Tebe, roža! hvaliti,
 Žlahtna roža! ne pozabi,
 Na me, o Marija, ti!

Kedar tvoj kip preišlujem,
 Pred tajistim jaz klečim,
 Pohlevno k tebi zdihujem,
 Eno gnado le želim ;
 Da me ne boš zapustila,
 Mati prave milosti ;
 Ino mi bodeš sprosila,
 Božjih gnad obilnosti.

Kedar grešnik jaz zaslišim,
 O Marija ! tvoje ime,
 V svojem sercu na te zmislím,
 Pravim : Vsmili se čez me,
 Pusti meni milost najti,
 Kedar me vse zapusti,
 Bodi moja ljuba mati,
 O Marija, roža ti !

Ti si z gnado vsa obdana,
 Angel Gabrijel govori,
 Od Očeta nam izbrana,
 Gnada vsa s' tebe gori.
 Ti si polna vse dobrote :
 Devica izvoljena,
 Spomni se nas revne s'rote,
 O mati preusmiljena !

Kedar bodem mogla vmreti,
 Dušo dati čez Bogú,
 Kedar bodem mogla vzeti
 Od tega sveta slovo;
 Oskerbi me, daj mi 'zreči
 Te svete imena tri:
 Jezus, Marija, Jožef sveti,
 Ozrite se vi na me!

2. Marija, zgodnja Danica.

Ko v jasnem jutru primiglja
 Že zvezdica daničica,
 Se sliši milo že zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje;
 In z zlato zarjo vse časti:
 Češena si Marija ti!“

Ko višej sije solnce že,
 Vzdiguje se, čez poldne gre,
 Se sliši zopet nam zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje;
 Čez hrib in plan se oglasi:
 „Češena si Marija ti!“

In kedar solnce že ljubó
 Nam za goro žari slovó,

Se glasno sliši še zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje;
 V večernem hladu se glasi:
 „Češena si Marija ti!“

„Češena si Marija ti!“
 Naj se glasi do konca dni,
 Naj vedno sliši se zvonjenje,
 Mariji čast in počešenje, —
 Nebo in zemlja naj glasi: —
 „Češena si Marija ti!“

3. Ljubezzen do Marije.

1.

Veš, o Marija!	Zmiraj pri tebi
Moje veselje,	Hotel bi stati,
Veš moje želje?	Ljubljena mati,
Ljubil bi te;	Zaverzi me ne.

2.

Kaj pa ti hočeš,
 Moja kraljica,
 Sladka Devica,
 Da ti podam?
 Drugega nimam,
 Prosim pohlevno,
 Vzem' serce revno,
 Rad ti ga dam.

3.

Pa ti, kraljica,
 Si ga že vzela,
 In si ga vnela,
 Za te gori.
 Mati preblaga!
 Ti ga ohrani,
 Hudemu vbrani,
 Reši ga ti!

4. Marija pomočnica.

O devica! — pomočnica
 Bila si in boš nam ti,
 Le sladkosti — in blagosti
 Tvoja roka nam deli.

Ko cveteča — in dišeča
 Si Marija rožica!
 Sem iz raja — svet'ga kraja
 Diješ cvetje upanja.

Ko danica — tolažnica
 V temni noči siješ nam
 Mati mila — vedno bila
 Si ubogim grešnikom.

Pri slabostih — in britkostih
 Rada nam pomagaš ti,
 Pri skušnjavah — in težavah
 Pomočnica vselej si!

Čast Marije — naj razlije
 Se po svetu krog in krog;
 Njo častimo — in prosimo
 Pomočnico vseh nadlog.

Ljuba mati — v zarji zlati
 Nam prisijaj zadnji dan:
 Boš prosila — govorila,
 Srečno bode tek dognan.

KAZALO.

	Stran
Jutranje molitve	5
Jutranja molitev k preblaženi Devici Mariji	18
Tri Božje čednosti	19
Keršanska vaja, s katero zamoremo tudi naj slabši dela zasluživne storiti in jih Bogu darovati . . .	24
Druga vaja dobrega namena in da- rovanja	29
Večerne molitve	36
Večerni blagoslov	45
Večerne molitve pred podobo Ma- tere Božje	46
Pobožni zdihljeji, preden se vležeš	52
I. Sveta maša. Navadne nedelje in praznike	55
II. Sveta maša. V praznikih Ma- tere Božje	105

III. Sveta maša. Za uboge duše v vicah	150
IV. Sveta maša. Kakor jo maš- nik bere	180

Spovedne molitve.

Priprava	226
Molitev k sv. Duhu	229
Izpraševanje vesti	222
Kratko ogledalo vesti	234
Obširnejše ogledalo vesti	237
Kes in terden sklep	274
Še drug kes in terden sklep	283
Molitev pred spovedjo k Mariji, sv. angelu varhu in k svetim spokornikom	294
Kratki zdihljeji pred spovedjo	298
Molitev ravno pred spovedjo	302
Kedar mašnik sveto odvezo daje	304
Zahvala po spovedi	305
Ponovljenje terdnega sklepa in pro- šnja za stanovitnost	307
Molitev pred opravljeno pokoro	311
Molitev po opravljeni pokoro	312
Prošnja za blagoslov	314

Obhajilne molitve ob praznikih Matere Božje.

	Stran
Priprava	315
Vaja potrebnih čednost	320
Molitev k Mariji	325
Druga molitev k Mariji in ksvetnikom pred sv. Obhajilom	331
Molitve po sv. Obhajilu. Pervi zdihljeji po sv. Obhajilu	334
Prošnja k Jezusu	338
Molitev k Mariji po sv. Obhajilu	343
Darovanje presv. Marijnemu Sercu po svetem Obhajilu	347
Molitev k sv. Jožefu po sv. Obhajilu	350
Litanije v čast presv. Rešnjemu Telesu	353
Zdihljej k presv. Zakramentu	367
Prošnja k Jezusu v presvetem Za- kramentu	367
Zadnji zdihljeji pred blagoslovom s presv. Rešnjim Telesom ali na koncu obiskovanja	376
Lavretanske litanije	379
Molitve. K presvetemu Rešnjemu Telesu	389
K sveti Devici, Materi Mariji	390
K sveti Devici Materi Mariji, (od	

perve adventne nedelje do Bo- žiča)	392
K svetemu Jožefu	398
Za vse potrebe	399
Zahvalna molitev k Mariji	402
Litanije vsih svetnikov	405
Molitve po litanijah	416
K svetemu rešnjemu Telesu	416
Za odvernjenje vseh nadlog in ne- varnosti	417
Molitve, katere naj se klečé oprav- ljajo, po ukazu papeža Leona XIII. v vseh cerkvah svetá po vsaki tihi sv. maši	422
 Molitve pri obiskovanji presv. Rešnjega Telesa.	
Pozdravljenje presv. Rešnjega Telesa	426
Drugo pozdravljenje presvetega Re- šnjega Telesa	430
Molitev k Jezusu v Zakramentu presv. Rešnjega Telesa	436
Mila prošnja k Jezusu v naj svetej- šem Zakramentu Rešnjega Te- lesa	438

Rožnikranček pred izpostavljenim presv. Rešnjim Telesom . . .	445
--	-----

Molitve za odpustke.

Priprava	450
Perva molitev k Bogu Očetu . . .	454
Druga molitev k Bogu Sinu . . .	456
Tretja molitev k svetemu Duhu . .	458
Četerta molitev za vidnega pogla- varja Božje cerkve, za našega papeža	460
Krajši molitev za popolnoma od- pustke	461
Molitev, s katero odpustke ubogim dušam v vicah darujemo . . .	464
Kratka molitev pred britko martro	466
Pesmi v čast Marije	468

Sveti križev pot.

Darovanje svetega Križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus!
ljubim te čez vse, ker si
večna dobrotain brezkončna
milost. Žal mi je iz celega
serca, da sem kdaj tebe, o
naj veči dobrotai razžalila.
Darujem ti ta sveti Križev
pot k tvoji časti v spomin
tistega težavnega pota, po
kterem si zavoljo mene
uboge grešnice hodil. Jaz
želim vsih odpustkov se

vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, torej tudi želim, vse takó opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tem svetim Križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužiti zamorem. Amen.

Ako še nisi odpustkov Bogu darovala, za katere mu jih darovati želiš, da bi jim k pridu prišli, mu jih zdaj daruj.

Pri nekterih štacijonih se zadobé popolnoma odpustki; ker pa nobeden ne more sam záse več, kakor le en sam popolnoma odpustek zadobiti, torej naj prvi popolnoma odpustek sebi v prid oberne, druge pa za duše v vicah Bogu daruje, kakor postavim: za dušo svojega očeta, matere, brata, sestre, prijatla, ali kterega družega i. t. d.

I. štacijon.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On krivično sodbo brez vsega izgovaranja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešila, je sodnika oslepila, da je ne-

dolžnega Jezusa k smerti obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako neizmerna je tvoja ljubezen proti meni ubogi grešnici! Boš li tedaj za nevredno (hudobno) stvar ječe, vervi, verige in tepenje terpel? in k taki grozovitni smerti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sem s svojim jezikom storila. Jaz jih tedaj obžalujem, in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje, pro-

sim te ; usmiljenje in milost,
o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

II. štacijon.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te, o Kriste! in te
hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét
odrešil.

Premisli s kakšnim ve-
seljem in radovoljnim ser-
cem dobrotljivi Jezus sveti
križ objame, in kako poter-
pežljivo tepenje in sovanje
malopridnega ljudstva pre-
naša! Ti pa polna nevolje

in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne tebi, o Jezus! temuč meni se spodobi križ. O teški križ! kterega so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in moč, vse križe objeti, ktere sem s svojimi grehi zaslužila. Stori, da bom svoj križ voljno objela, in se tako od svetá ločila; daj mi tako ljubezen do križa,

da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošila in želela: *terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.*

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. štacijon.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslabljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z no-

gami teptan in sovan! Vendar ni žalovanja ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimurnost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz naj bolj zaveržena grešnica klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikokrat, in v kako velike grehe sem padla! kolikokrat sem v globočino hudobije pogreznila! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi roke! Po-

moč, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da ves čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da takó v svoji zadnji uri svojega zveličanja upati zamorem.

Oče naš! Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. štacijon.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si svojim križem svét odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo serce

Jezusovo! Oh s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino serce, ko sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „*Kaj ti je storil moj Sin?*“ kliče k tebi Marija. — „*Kaj hudega ti je storila moja Mati?*“ te vpraša Jezus. Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bolečino terpiva. O grešnica! kaj praviš k temu? Reci tedaj, in zdihni s svojim srcem:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznivega Jezusa! vsa razterta in ponižana klečim pri vaj-

nih nogah. Jaz sem tista izdajalka, s svojimi grehi sem brusila meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešila, temuč, da bom vajno grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljevala in objokovala.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. štacijon.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimurnosti sveta in sladnostim svojih počutkov vsa podveržena, ki svoje križe, ne iz serca, temuč le ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj

ljubeznjivi Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležno se skazovati; prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! jaz te zahvalim za toliko priložnost, ktero mi daš, da bi za-te terpeti, in za-se kaj zaslužiti zamogla. Oh, moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenesti, in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokala in ter-

pela, potem pa s teboj v nebesih gospodovala.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. štacijon.

Veronika podá Jezusu potni pert.

V. Molimo te, o Kriste in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in skoz to ljubezen vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečno boš, ako boš

z Jezusovim obrazom v svojem sercu živel, in z njim v večnost pojdeš! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislila, noč in dan tvoje grenko terpljenje pred očmi imela, in svoje grehe objokovala. O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas o Gospod! usmili se nas!

VII. štacijon.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslabiljen od velike bolečine, zmartran in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ter je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjena! Spo-

kori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! ako ravno vidim, da ne zemlji pod težo križa ležiš, vendar Te molim in častim kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimurnost spoznala, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemala, da bom s tem gnado zadobila, tudi s Teboj v nebeškem kraljestvu povikšana biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. štacijon.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli in prevdari v svojem sercu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sama nad seboj, ker tako nehvaležna ostaneš, in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš v premišljevanji njegovega grozovitega terpljen-

ja terdovratna biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skaže! Vzemi k njemu svoje zaupanje, in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje serce ne raztopi od solz velike žalosti? Solzé, oh, Jezus! prosim, solzé prave pokore in serčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem tiste gnade deležna postanem, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me ubogo greš-

nico, da bom tudi jaz polna
tolažila nad zadnjo uro tebe
viditi mogla.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

IX. štacijon.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te, o Kriste! in te
hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét
odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino
je Jezus že tretjič pod kri-
žem padel! Premisli, kako
je Jezus, On, krotka in ne-
dolžna ovčica, od judov in
ajdov, kakor od steklih vol-

kov tepen, sovan, sem ter tje po terdih kamnih vlečen. O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovitno mučiš! O grešnica, ni morebiti tvoj ves potrti in zmartrani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj vse objokana:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno vergel? Oh! nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padla. Moja hudobna ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Toda poglej,

o Jezus! pri tvojih nogah
zdaj klečim s skesanim ser-
cem, in terdno sklenem, svoji
hudobiji konec storiti. Z
objokanimi očmi ti tisoč in
tisočkrat obljubim: nikdar
več nočem grešiti. O moj
Bog! nikdar več, nikdar več.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

X. štacijon.

*Jezusa slečejo in mu želča piti
dajo.*

V. Molimo te, o Kriste! in te
hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét
odrešil.

Premisli, o duša! kako je

Jezus zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen, tudi znotraj z grenkim želčem mučen. Poglej, kako On tvojo nesramožljivost, nespo-
dobnost in nečimurnost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z želčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega nazega Jezusa, in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! ti si ves ranjen, poln grenkosti, in ves s kervijo oblit; jaz pa vsa ne-

čimurna, polna sladnosti in veselja, ali saj taka želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me ti na pravi pot. Stori, da mi bodo vse sladnosti (lušti) tega svetá grenke in zoperne, da bom namesto njih želela tvoje trpljenje občutiti, in da tako vredna postanem, s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. štacijon.

Jezus je na križ pribit.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so ljudje njegovo meso, kite in žile z žeblji prevertali. Oh! kako je to, da se tvoje serce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno tvojega Zveličarja mučijo? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje

serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žeblji, kateri so tebe na križ pribili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki ni tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom v življenji in v smerti s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogla.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. štacijon.

Jezus umerje na križu.

V. Molimo te, o kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in
premišljuj svojega z žebli
na križ pribitega Jezusa.

Poglej vse blede obličje
Božje. Poslušaj, kako pro-
si odpušenja tistim, kateri
ga križajo in žalijo. Raz-
bojniku obljubi nebeško
kraljestvo, izroči svojo Ma-
ter Janezu, priporoči svojo
dušo nebeškemu Očetu, po-
slednjič tudi umerje z na-
gnjeno glavo. Tako je tedaj
moj Jezus umerl? Res,
umerl je na križu, in za-
voljo mene. O moja duša!
kaj boš zdaj počela? Oh!
ne hodi preč, kakor le s
ponižnim in skesanim ser-

cem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! jaz vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno morili. Nobene milosti nisem vredna, ker sem Tebe križala. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kadar Te slišim, tudi za tisti prositi, kateri so Tebe križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljena, in voljna, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Res, moj Bog! za-

voljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smrtni uri tvoje vesele besede zaslišati: „*Še danes boš z menoj v raji.*“

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. štacijon.

Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli, kako ojster je

bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, kadar je ona svojega mertvega Sina v naročje vzela. Vidila je njega vsega ranjenega in kervavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Marijino serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k nji tako:

O Kraljica vsih mučenikov!
 kdaj bom vredna, da bi prav

zapopadla tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobila gnado, tvojo žalost v svojem sercu nositi, in s teboj terpeti? O velika Gospá! sprosi mi to gnado, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost storili; da bom, vsa skesana in spokorjena, v zaupanji in ljubezni za-te umerla, in po smerti s teboj večno živeła.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. štacijon.

Jezus je v grob položen.

V. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svét odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihtovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, ko jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in grenko žalost Marije, njegove Matere, ko je iz naročja svojega preljubeznjivega Sina zgubila. V premissljevanji le-té njene žalosti in njenega terpljenja se moraš rés sramovati, da si pri obiskovanji tega križevega pota tako malo usmiljenja občutila. Oh! zbudi svoje serce

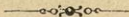
saj zdaj pri tem zadnjem štacijonu. Poljubi s častjo kamen sv. groba; položi v duhu vanj svoje serce, in reci svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ložéčega Te častim in molim. Oh! jaz želim in vošim Tebe v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjena, po tem svetem Križevem potu k novemu življenju vstala, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogla. Po zasluženji tvojega terpljenja, kterega sem pre-

mišljevala, dodeli mi da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bojo moje zadnje besede: *Jezus, Marija, Jožef!* in da svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem sklenem, s katerim si ti na sv. križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potem s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog!
 po tisti ljubezni, s katero si
 svojega Sina Jezusa Kris-
 tusa zavoljo mene na svét
 poslal, in s katero je On
 skoz svojo bitko martro,
 in grenko smert mene od-
 rešil, ti darujem ta sv. Kri-
 žev pot, kterega sem s tvojo
 gnado obiskala. Vzemi to
 pobožno opravilo k povik-
 šanju svoje časti, v zahvalo
 za vse meni in drugim po-
 deljene gnade, za odpušenje
 grehov celega sveta, za po-
 moč revnim dušam v vicah,
 zlasti pa, za ktere sem v
 začetku prosila. O milostlji-

vi Oče nebeški! poglej na obličje Kristusa svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni ubogi grešnici! Amen.

Nekteri na zadnje tudi molijo 6 Očenašev in 6 Češena si Marij. Ako ravno je ta navada dobra in pobožna, vendar ni ravno potrebna, temuč samo premišljevanje terpljenja našega Zveličarja je k zadobljenju odpustkov potrebno, in le to je cilj in konec sv. Križevega pota.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

Pesem pri sv. Križevem potu.

Oh, pridite stvari!
 Kaj, glejte, se godí!
 On, kter' nas vse živí,
 Strašno za nas terpí.

1. štacija.

Razgajžlan, zapeljevan,
 In kronan, zasram'van;
 Pred sodbo je peljan,
 Nedolžno v smert izdan.

2. štacija.

Glej, križ mu naložé
 Na ranjene ramé,
 Oh, jagnje Božje gré,
 In nese vsih dolgé.

3. štacija.

Opešal je v močéh,
 Podrè ga križ, naš greh,
 Vtopljen v sveta dolgéh
 Leží potert na tléh.

4. štacijon.

Oh žalosten spomin!
 Ker sreča Mater Sin,
 Nji gre meč bolečin
 Do serca globočin.

5. štacijon.

Omagal Jezus je
 Od teže križeve;
 O Simon, prosim te,
 Ne brani križa se!

6. štacijon.

S pertom Veronika
 Obriše Jezusa;
 Spomin za to ji da
 Terpljenja britkega.

7. štacijon.

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét;
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklét!

8. štacijon.

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za Mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

9. štacijon.

Oh, Jezus omedlí,
 Pod križem spét leží,
 Naj vendar se zbudí,
 Kdor še v pregrehah spí!

10. štacijon.

Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

11. štacijon.

Na križ ga položé,
 Razpno roke, nogé,
 Žebli mu zdaj nové
 Še rane naredé.

12. štacija.

Na križi tam visi,
 Oh, sveta teče Kri:
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

13. štacija.

Marija, k teb' hitim
 Tvoj'ga Sinu častim
 Z vama, dokler živim,
 Rad jokam in terpim.

14. štacija.

Za naš greh mertvega
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojega serca.

*

O Jezus! ^{*}hvala ^{*}zdaj
 Ti bod' in vselej;
 Skoz' svojo smert nam daj,
 Te ljubiti' vekomaj.

